

สืบค้นข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านฮี

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฮี ร่วมกับ
สภาวัฒนธรรมตำบลบ้านฮี
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

สารบัญ

	หน้า
สืบค้นข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านชี	
คำนำ	
ส่วนที่ ๑ ส่วนนำ	
โครงการสืบค้นข้อมูล/ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลบ้านชี	๒
ส่วนที่ ๒ ความเป็นมาและวิธีชี้วัดตำบลบ้านชี	
๑. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น	๗
๒. สถานที่สำคัญ	
๒.๑ วัดท้องคุ้ง	๑๒
๒.๒ วัดจอมสุรางค์อุปถัมภ์ (วัดเขาหมอนอิง)	๑๓
๒.๓ วัดบรรพตธรรมาวาส (วัดเขาดีหิน)	๑๕
๒.๔ วัดเกริ่นกฐิน	๑๗
๒.๕ วัดกำแพง	๒๓
๒.๖ วัดท่าช้าง	๒๕
๓. วัดร้าง	
๓.๑ วัดเถรปิ่น (วัดตาปิ่น)	๒๖
๓.๒ วัดกุฬีทอง หรือ โคกวัดกุฬีทอง	๒๗
๔. โรงเรียน	
๔.๑ โรงเรียนวัดท้องคุ้ง"สละราชภรณ์บำรุง"	๒๘
๔.๒ โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน	๓๐
๔.๓ โรงเรียนบ้านชีวิทยา	๓๓
๔.๔ ศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลบ้านชี (กศน.)	๓๕
๔.๕ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี	๓๗
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี	๓๙
๖. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	
๖.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลบ้านเกริ่นกฐิน	๔๑
๖.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชี	๔๒
๗. บุคคลสำคัญ (ที่เป็นผู้นำ ซึ่งมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ)	
๗.๑ อดีตเจ้าอาวาสถึงปัจจุบัน	๔๓
๗.๒ อดีตกำนันในตำบลบ้านชี - ปัจจุบัน	๔๕
๗.๓ ผู้นำชาวบ้าน	๔๕
๘. หมอพื้นบ้าน	
๘.๑ นายสำออง ประทีปทอง (หมอดำ)	๔๘
๘.๒ นายปั่น ม่วงกล้า	๔๙
๘.๓ นางปราณี อินทร์เฒ	๔๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๙. ช่างพื้นบ้าน	
๙.๑ นางอุษา อิ่มมาก	๕๑
๙.๒ นางวันดี ยิ้มไพบูลย์	๕๓
๙.๓ นางสมทรง สัมฤทธิ์ผ่อง	๕๖
๙.๔ นางเฉลิมรักษ์ พัฒนเจริญ	๕๗
๙.๕ นางสาวนิชาภา ไส้แสน	๕๗
๙.๖ นางจำเริญ สุตแสง	๕๘
๑๐. ศิลปินพื้นบ้าน	
๑๐.๑ นายสงวน พวงจำปี	๕๙
๑๑. ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น	
๑๑.๑ อาชีพพื้นบ้าน	
๑. นายสุบิน รัศมี	๖๑
๒. พันโทนิพนธ์ ฮวบเจริญ	๖๑
๓. นายปราโมทย์ โพล่งเงิน	๖๒
๔. นายสุทิน โพล่งเงิน	๖๒
๑๑.๒ ชนบธรรมเนียมประเพณี	
๑. ประเพณีทำขวัญข้าว	๖๓
๒. ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว	๖๔
๓. ประเพณีเชิญข้าวแม่โพสพ	๖๔
๔. ประเพณีทำบุญลานข้าว	๖๔
๕. ประเพณีลอยกระทง	๖๔
๖. ประเพณีสงกรานต์	๖๕
๗. ประเพณีชักพระอาริยมตไตรย์	๖๖
๑๑.๓ ความเชื่อ	
๑. ศาลเจ้าพ่อเจ้าแม่บ้านชี	๖๘
๒. ตะเคียนคู่	๖๙
๓. ศาลปู่กาต	๖๙
๔. ศาลปู่พิชัยดาบทอง	๗๐
๕. ศาลเจ้าลุ่มน้ำบางขาม หรือ ศาลเจ้าพ่อต้นหว้า	๗๐
๖. ศาลคุณปู่	๗๑
๑๑.๔ อาหารคาวพื้นบ้าน	๗๑
๑๑.๕ อาหารหวานพื้นบ้าน	๗๑
๑๑.๖ ศิลปะการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน	
๑. ลิเก	
๗๒	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ ๓ จากแนวคิด...สู่...ผลแห่งความสำเร็จ

- คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี	๗๔
- โครงการจัดเก็บข้อมูลเครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี	๗๕
- ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลบ้านชี ปีพุทธศักราช ๒๕๖๕	๗๗
- โครงการเชิดชูเกียรติ “คนดีศรีตำบลบ้านชี” พ.ศ. ๒๕๖๕	๗๙
- คนดีศรีตำบลบ้านชี ปีพุทธศักราช ๒๕๖๕	๘๑

ส่วนที่ ๑

ส่วนนำ

โครงการสืบค้นข้อมูล/ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลบ้านชี

๑. ชื่อโครงการ โครงการสืบค้นข้อมูล/ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลบ้านชี

๒. หน่วยงานผู้ดำเนินการหลัก

สภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๓. หลักการและเหตุผล

การพัฒนาประเทศตลอดระยะเวลา ๓ - ๔ ทศวรรษที่ผ่านมาเป็นการพัฒนาแบบแยกส่วน ที่มุ่งการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ซึ่งได้ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมและจิตใจของประชาชน อย่างน่าวิตกนำมาซึ่งการอพยพแรงงาน ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม และอื่นๆ ชุมชนท้องถิ่น อ่อนแอลง จนไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นหลัก ปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๙ - ๑๑ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคงเกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งนี้ ได้จัดทำบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยสู่ ประเทศไทย ๔.๐ ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนั้นได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่องเพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนเพื่อบูรณาการ “ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง ๕ ปีแรก ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และ ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกันยังได้กำหนดแนวคิดและกลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจนเพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

จังหวัดลพบุรีมีการพัฒนาการต่อเนื่องยาวนาน มีการตั้งถิ่นฐานมาแต่อดีตนับพันปี เป็นชุมชน เช่น โป่งมะนาว พรหมหินใต้ ท่าแค ดงมะธุม เป็นต้น และเป็นเมือง เช่น ชัยจำปา เป็นต้น รวมทั้งเป็นเมืองที่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์ไทยมาอย่างยาวนาน นับแต่การเป็นศูนย์กลางการปกครองของขอมในลุ่มน้ำเจ้าพระยา การเป็นเมืองหลวงแห่งที่สองในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชและรัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เป็นต้น นอกจากนั้นจอมพล ป. พิบูลสงครามยังได้ใช้ลพบุรีเป็นเมืองทหารที่ได้สร้างสรรคสถาปัตยกรรมและความเจริญของเมืองลพบุรีไว้หลายประการ ปัจจุบันมีกลุ่มคนในวัฒนธรรมต่าง ๆ อพยพมาตั้งถิ่นฐานร่วมกับชาวไทยลุ่มน้ำจำนวนมาก ทั้งมอญ พวน

ไทยเบิ้ง ยวน ลาวเวียง จีน เป็นต้น ซึ่งเมื่อผนวกร่องรอยและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ และโบราณคดีที่แสดงถึงความสำคัญของเมืองลพบุรีอย่างต่อเนื่องและยาวนาน กับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดลพบุรี จึงสามารถพบได้ว่าลพบุรีมีมรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมที่ทรงคุณค่า ที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าที่เกิดจากความคิดของมนุษย์ที่ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าและบริการโดยใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายความว่ารวมถึงประวัติศาสตร์ ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ผสมผสานกับความรู้ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และระดับเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าและบริการเชิงสร้างสรรค์เหล่านี้มีลักษณะเด่นร่วมกัน คือมีความเป็นเอกลักษณ์ยากต่อการลอกเลียนแบบ และมักขายได้ราคา เป็นแนวคิดในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานความรู้และวัฒนธรรม

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ร่วมกับ สภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี พิจารณาเห็นว่าพื้นฐานการพัฒนาจึงควรจะเริ่มจากการที่ทุกคนในท้องถิ่น รู้ เข้าใจ ตระหนักเห็นคุณค่าและศักยภาพของภูมิปัญญาของตนเอง ที่แสดงออกในรูปของวัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตต่าง ๆ ดังนั้นจึงเห็นควรศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของตำบลบ้านชี เพื่อนำมาสร้างความมั่นใจ ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นอันจะนำมาซึ่งรักถิ่นฐานและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาในเรื่อง เศรษฐกิจ จิตใจ สังคม สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ ต่อไป จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้น

๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ

๑. เพื่อศึกษารวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ในทุกเรื่อง ทุกแง่มุมให้ครบถ้วน และครอบคลุมวิถีชีวิตของชาวบ้านตำบลบ้านชีทุกคนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๒. เพื่อสร้างฐานข้อมูลพัฒนาสู่องค์ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาของชาวตำบลบ้านชี อันจะนำไปสู่

๒.๑ การเชื่อมโยงระบบการศึกษา (ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน)

๒.๒ การพัฒนาเศรษฐกิจที่เชื่อมต่อกับวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๕. เป้าหมาย

ประชาชน ในเขตพื้นที่ตำบลบ้านชีทุกคน

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๕

๗. พื้นที่ดำเนินการ

ทุกพื้นที่ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ประกอบด้วย ๑๒ หมู่บ้าน

เรื่องที่จะศึกษา ศึกษาวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านตำบลบ้านชี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๗.๑ ประวัติและความเป็นมาของตำบลบ้านชี เช่น

- การตั้งถิ่นฐาน
- เหตุการณ์สำคัญ
- การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของท้องถิ่น/ชุมชนต่าง ๆ

๗.๒ สถานที่สำคัญ เช่น

- วัด/วัดร้าง
- โรงเรียน
- ลำห้วย หนอง คลอง บึง

๗.๓ บุคคลสำคัญ ที่เป็นผู้มีหรือมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ เช่น

- เจ้าอาวาส และพระสำคัญของแต่ละวัดตั้งแต่อดีต - ปัจจุบัน
- ผู้นำหมู่บ้าน ทั้งโดยทางราชการ (กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบล และอื่น ๆ) ผู้นำอาวุโส และคนสำคัญ
- หมอยาพื้นบ้าน/หมอดำแย/หมอดวนควาย ฯลฯ
- ช่างพื้นบ้าน
- ศิลปินพื้นบ้านทั้ง ๓ สาขา คือ วรรณศิลป์ ทักษะศิลป์ และศิลปะการแสดง

๗.๔ ชื่อสำคัญ เช่น

- ชื่อหมู่บ้าน/ชื่อบ้าน/ชื่อชุมชน
- ชื่อวัด/ชื่อวัดร้าง
- ชื่อห้วย/หนอง/คลอง/บึง
- ชื่อทางสาธารณะ/ชื่อถนน

๗.๕ ความรู้ท้องถิ่น เช่น

- อาชีพพื้นบ้าน
- อาหารพื้นบ้าน
- ยาพื้นบ้าน
- หัตถกรรมพื้นบ้าน
- เครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้าน
- ผัก สมุนไพร และไม้พื้นบ้าน
- ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อท้องถิ่น
- ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต ตั้งแต่เกิดจนตาย
- ประเพณีตามฤดูกาล ตรุษ สงกรานต์ เข้าพรรษา ลอยกระทง
- นิทาน เพลง ดนตรีพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก
- ศิลปะพื้นบ้าน การแสดงทุกชนิด ทุกสาขา

๘. วิธีการดำเนินการ

ขั้นที่ ๑ การเตรียมการ

การเตรียมความพร้อมของผู้ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยคณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี

ขั้นที่ ๒ การศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ด้วยวิธีต่าง ๆ คือ

- การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญต่าง ๆ เช่น พระสงฆ์ ผู้อาวุโส ผู้นำ ผู้รู้ท้องถิ่นหรือปราชญ์พื้นบ้าน เป็นต้น พร้อมถ่ายภาพ บันทึกเสียงไว้อย่างเป็นระบบทุกเรื่อง
- การสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะ โดยการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ มาร่วมกันให้ข้อมูลพร้อมถ่ายภาพ, บันทึกวิดีโอ ,และบันทึกเสียง
- การศึกษาจากเอกสาร หลักฐาน ของจริง และสถานที่จริงโดยการถ่ายภาพและรวบรวมวัตถุสิ่งของ (เท่าที่รวบรวมได้)

ขั้นตอนที่ ๓ การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล (เก็บเพิ่มเติมกรณีไม่สมบูรณ์) แล้วนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์จัดหมวดหมู่เป็นองค์ความรู้ท้องถิ่นของตำบลบ้านชี

ขั้นตอนที่ ๔ การเผยแพร่องค์ความรู้

นำองค์ความรู้ท้องถิ่นของตำบลบ้านชี มาเผยแพร่ด้วยวิธีการต่าง ๆ คือ

- จัดพิมพ์หนังสือ “สืบค้นข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านชี” โดยพิมพ์เป็นหนังสืออย่างดี แจกให้กับผู้นำท้องถิ่นได้อ่าน/ศึกษา, เก็บไว้ในห้องสมุดโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี และสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในตำบลเผยแพร่ไปให้กว้างสุดด้วยวิธีต่าง ๆ
- จัดทำเป็นคลิป วิดีโอ นำเสนอข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านชี ความยาวประมาณ ๓ - ๕ นาที

๙.งบประมาณ

๑๐,๐๐๐ บาท (-หนึ่งหมื่นบาทถ้วน-)

๑๐.ผู้รับผิดชอบโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ร่วมกับ สภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เชิงคุณภาพ

๑. ชาวบ้านในตำบลบ้านชีทุกคนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมา ความสำคัญ และคุณค่าของความเป็นท้องถิ่นของตำบลบ้านชี จนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ซึ่งจะนำมาซึ่งความรักถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนอันจะก่อให้เกิดการร่วมกันคิดพัฒนา และแก้ปัญหาของท้องถิ่นร่วมกันอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนซึ่งจะเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และด้านอื่น ๆ ไปพร้อมกัน

๒. ได้เอกสารข้อมูลวิถีชีวิตของชาวบ้านที่มีคุณค่า เป็นแบบอย่างในการศึกษางานระดับตำบลได้อย่างกว้างขวาง

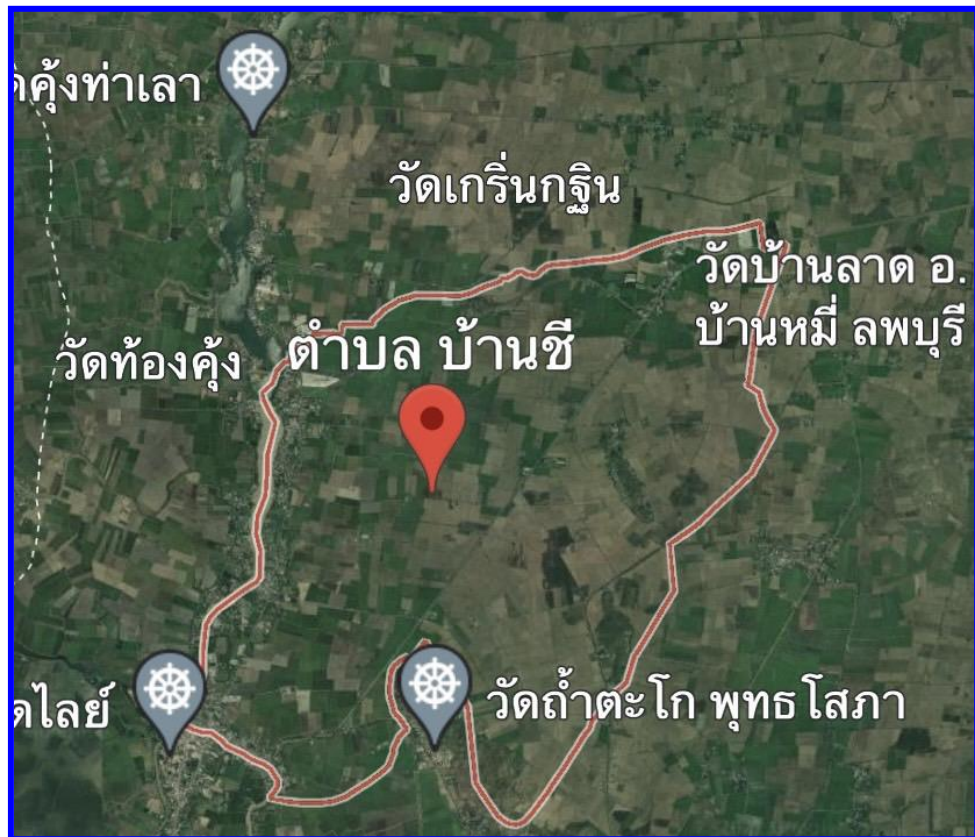
เชิงปริมาณ

๑. พิมพ์หนังสือ “สืบค้นข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านชี” ซึ่งรวบรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตำบลบ้านชีอย่างครอบคลุม ครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกแง่มุม และทุกเรื่องราว

๒. คลิปวิดีโอนำเสนอข้อมูลท้องถิ่นตำบลบ้านชี

ความเป็นมาและวิถีชีวิตตำบลบ้านชี

๑. สถานที่สำคัญ

ตำบลบ้านชี

ตำบลบ้านชี เป็นหนึ่งใน ๒๒ ตำบลของอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งอยู่ห่างจากตัวอำเภอบ้านหมี่ ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๓๗.๑๘๕ ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน ๒๓,๒๔๐ ไร่ นอกจากนั้นยังมีภูเขา ๒ ลูก คือเขาปกกลัน อยู่ในพื้นที่หมู่ ๑๑ และเขาตีหิน อยู่ในพื้นที่หมู่ ๑๒ และพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าว โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีแหล่งน้ำธรรมชาติไหลผ่าน ได้แก่ แม่น้ำบางขาม

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลบางพัง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลเขาสมอคอน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลหนองเต่า และตำบลสนมแดง อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลบางขาม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

การปกครอง

มีจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน และมีข้อมูลพื้นฐานแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ ที่	หมู่บ้าน	ประชากร		รวม (คน)	หลังคา เรือน	ชื่อผู้ใหญ่บ้าน
		ชาย (คน)	หญิง (คน)			
๑	บ้านชี	๒๔๙	๒๘๐	๕๒๙	๒๑๑	นายนิธินันท์ รูปหอม
๒	บ้านท้องคุ้ง	๓๖๘	๓๘๒	๗๕๐	๒๗๘	นายสายชล เกิดแก่น
๓	บ้านบางซัด	๒๑๒	๒๓๐	๔๔๒	๑๔๔	นายวีรยุทธ ชูชัยมงคล
๔	บ้านบางอิฐ	๓๙๙	๔๔๗	๘๔๖	๒๕๗	นายเทิดศักดิ์ นิมิตรทะกุล
๕	บ้านคลองละคร	๑๔๑	๑๕๖	๒๙๗	๑๑๒	นายถวิล มีศิริญ
๖	บ้านท่าตาแดง	๑๐๖	๑๒๑	๒๒๗	๘๙	นางสาวนัญญภักดิ์ พิษงาม
๗	บ้านคลองนางอ้ว	๒๑๑	๒๒๒	๔๓๓	๑๘๖	นายเทพฤทธิ์ แสงคล้าย
๘	บ้านหัวแหลม	๑๐๗	๑๓๐	๒๓๗	๑๐๕	นางเครือวัลย์ ตรีสงาม
๙	บ้านคลองนางอ่าง	๑๓๙	๑๖๗	๓๐๖	๑๑๙	นางนกแก้ว ทองประเสริฐ
๑๐	บ้านคลองพระ	๑๔๕	๑๓๗	๒๘๒	๑๑๔	นางอุทัยทิพย์ ปาลวัฒน์
๑๑	บ้านหนองจอก	๒๓๓	๒๒๔	๔๕๗	๑๖๒	นายสันติ เครือแดง
๑๒	บ้านเขาดีหิน	๒๐๓	๑๙๙	๔๐๒	๑๕๑	นายณฤพนธ์ ผิวแดง
รวม		๒,๕๑๓	๒,๖๙๕	๕,๒๐๘	๑,๙๒๘	

ประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๕,๒๐๘ คน แยกเป็นชาย ๒,๕๑๓ คน หญิง ๒,๖๙๕ คน มีจำนวนครัวเรือน ๑,๙๒๘ ครัวเรือน (ข้อมูล ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๔)

ประวัติและความเป็นมาของตำบลบ้านชี หมู่ที่ ๑

“บ้านชี”เป็นชื่อเรียกหมู่บ้านสืบเนื่องมาแต่บรรพกาล มีตำนานกล่าวถึงที่มาของชื่อซึ่งเกี่ยวกับเรื่องราวของการหล่อพระศรีอารีย์ ดังนี้ ทางวัดไผ่ที่พระศรีอารีย์ได้เคยเสด็จมาพำนักโปรดสัตว์อยู่ และได้มรณภาพ เมื่อทางวัดทราบเรื่องจึงได้ประกาศเชิญชวนสาธุชนผู้มีจิตศรัทธาร่วมนำภาชนะทองเหลืองมาร่วมหล่อองค์พระดังกล่าว แต่แล้วก็เกิดเหตุอัศจรรย์ขึ้น คือไม่ว่าจะหล่ออย่างไรก็ไม่ประสบความสำเร็จ ด้วยองค์พระนั้นไม่เป็นองค์ที่สมบูรณ์

ครั้นถึงเวลาพักกลางวันทั้งพระภิกษุ สามเณร และประชาชนทั่วไป ต่างแยกย้ายกันไปรับประทานอาหารคงเหลือแต่เพียงเด็กเล็ก ๆ ที่วิ่งเล่นกันตามประสา ณ บริเวณที่หล่อพระหลังจากรับประทานอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนก็กลับมาเพื่อที่จะหล่อองค์พระศรีอารีย์ต่อ แต่ก็ต้องประหลาดใจ เมื่อพบว่าองค์พระศรีอารีย์ได้ถูกหล่อเป็นองค์อย่างงดงามอร่ามตา ต่างวิพากษ์วิจารณ์กันต่าง ๆ นานาว่าใครเป็นผู้หล่อองค์พระศรีอารีย์นี้ จึงได้สอบถามจากเด็ก ๆ ที่วิ่งเล่นกันอยู่ที่บริเวณดังกล่าว ได้ความว่ามีชีปะขาวองค์หนึ่งได้มาหล่อพระในช่วงเวลาที่ปราศจากผู้คน แล้วเดินหายลับไปในป่าทางด้านเหนือของวัดไผ่ เมื่อทราบดังนั้นประชาชนทั้งหลายต่างพากันติดตามไป เห็นชีปะขาวองค์นั้นอยู่ไม่ไกลแต่ก็ตามไม่ทัน จึงได้ขนานนามบริเวณที่ชีปะขาวเดินลับตาไปว่าบ้านชีหาย

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แต่คำว่าบ้านชีหายนั้นเมื่อผวนคำกลับก็ต้องเป็นที่หัวเราะชอบใจของผู้ได้ยินได้ฟัง ดังนั้นจึงได้มีการเปลี่ยนชื่อใหม่ว่า “บ้านชี” และเรียกชื่อนี้มาจนถึงปัจจุบัน

อีกนัยหนึ่ง มีผู้เล่าว่า ชื่อ ตำบลบ้านชี อาจมาจากชื่อกำนันคนแรกของตำบลนี้ก็ได้ ซึ่งท่านชื่อว่า “ขุนชี ชาญวรคา” เพราะในสมัยนั้นการตั้งชื่ออะไรก็ตามมักจะตั้งตามผู้นำท้องถิ่นจะเห็นได้จากเมื่อครั้งที่มีการราชบัญญัติให้ใช้นามสกุล ประชาชนยังแจ้งใช้นามสกุลตามผู้นำท้องถิ่นเสียเป็นส่วนใหญ่

ประวัติบ้านทองคั่ง หมู่ที่ ๒

ณ บริเวณหมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เดิมจะเป็นคั่งน้ำขนาดใหญ่ มีป่าไม้รกมาก มีสัตว์หลายชนิดอาศัยอยู่ บริเวณนั้นมีวัดเล็ก ๆ อยู่วัดหนึ่ง ซึ่งไม่ปรากฏชื่อวัด วันหนึ่งมีช่างเผือกตัวเมียที่กำลังตั้งท้องไม่ทราบว่ามีมาจากริเวณใด ได้มาตกลูกบริเวณวัดนั้น ตั้งแต่นั้นมาจึงเรียกชื่อวัดนั้นว่า “วัดทองคั่ง” คำว่า “ทอง” หมายถึงช่างตัวเมียที่กำลังท้อง และมาตกลูกบริเวณวัด คำว่า “คั่ง” หมายถึง คั่งน้ำที่กว้างใหญ่ ต่อมาก็มีผู้คนมาสร้างบ้านเรือนบริเวณนั้นมากขึ้นเรื่อย ๆ และเรียกหมู่บ้านนั้นว่า “บ้านทองคั่ง”

วัดทองคั่ง ซึ่งทิศตะวันออกอยู่ติดกับบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางขาม และทิศตะวันตกอยู่ติดกับถนนสายบางงา - บ้านหมี่ มีสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น คือสร้างอุโบสถอยู่บนเรือสำเภา อยู่ริมแม่น้ำบางขาม และสร้างศาลาปรกฐประธบัซซึ่งตั้งอยู่ติดกับถนนสายบางงา - บ้านหมี่ ในการก่อสร้างลักษณะเป็นเรือสำเภา และรถบัสนั้นให้ข้อคิดว่าถ้าเราดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาทก็จะพาเราไปสู่จุดหมายปลายทางได้

ประวัติบ้านบางซัด หมู่ที่ ๓

“บางซัด” ตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๓ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ที่เรียกว่าบางซัด สันนิษฐานว่า ในสมัยก่อนประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณลุ่มน้ำบางขาม จะมีการคมนาคมทางน้ำเวลาพายผ่านไป - มา จะมองเห็นบ้านเรือนที่ปลูกสร้างอยู่บริเวณนี้ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำอย่างชัดเจนเพราะไม่มีต้นไม้บัง และเวลาผู้คนในบ้านพูดคุยกันเสียงดังก็ได้ยินเสียงพูดคุยอย่างชัดเจนเช่นกัน เขาจึงเรียกชื่อหมู่บ้านนี้ว่า “บ้านบางซัด”

ประวัติบ้านเสื่อท่าข้าม หมู่ที่ ๓

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เรียกกันว่าหมู่บ้านเสื่อท่าข้าม เหตุที่มีชื่อดังนี้ เพราะบริเวณนี้เป็นป่าที่必有โจรผู้ร้ายมันหลบซ่อนตัวหรือสัญจรผ่านบริเวณนี้บ่อย ๆ เพื่อหาช่องทางปล้นทรัพย์บ้านผู้มีอันจะกินบริเวณริมฝั่งแม่น้ำบางขาม เมื่อปล้นทรัพย์แล้วจะเดินทางผ่านบริเวณนี้ เพื่อข้ามแม่น้ำบางขามหลบหนีไปชาวบ้านจึงเรียกบริเวณที่พวกโจรเดินทางผ่านเพื่อจะข้ามแม่น้ำบางขามหลบหนีนี้ว่าท่าเสื่อข้าม หรือเสื่อท่าข้าม “เสื่อท่าข้าม” จึงเป็นชื่อหมู่บ้านมาจนถึงปัจจุบันนี้

ประวัติบ้านบางอิฐ หมู่ที่ ๔

บ้านบางอิฐ อยู่บริเวณ หมู่ที่ ๔ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เรียกกันว่า “บางอิฐ” เพราะเล่ากันว่าในสมัยก่อนมีคนมอญอาศัยอยู่บริเวณนี้ และมีอาชีพทำอิฐขาย ซึ่งเป็นอิฐ

ก่อนใหญ่มาเรียกกันว่า อิฐมอญ ต่อมาพวกมอญได้อพยพไปอยู่ที่อื่นแต่ยังทิ้งข้าวของเครื่องใช้ และ กองอิฐไว้เป็นจำนวนมาก จึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบางอิฐ มีคนรุ่นหลังที่ไปปลูกสร้างบ้านเรือน ได้ขุดพบ สมบัติของชาวมอญในบริเวณนี้ด้วย

บริเวณบ้านบางอิฐมีวัดวัดหนึ่ง เรียกว่า “วัดตาปิ่น” ปัจจุบันยังมีซากเจดีย์ที่ปรักหักพัง ปรากฏ อยู่สันนิษฐานว่าวัดนี้ชาวมอญได้ปลูกสร้างขึ้น คนสร้างอาจชื่อ นายปิ่น จึงขนานนามว่า “วัดตาปิ่น” ตามชื่อคนสร้าง

ประวัติบ้านคลองละคร หมู่ที่ ๕

บ้านคลองละคร อยู่บริเวณหมู่ที่ ๕ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เรียกว่า “บ้านคลองละคร” สันนิษฐานว่าเหตุที่หมู่บ้านชื่อนี้ หมู่บ้านคลองละคร เพราะในสมัยก่อนจะมี คณะละครแค้นอาศัยอยู่ เวลาใครต้องการบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อขอพรต่าง ๆ ก็มักจะบวงด้วยละครรำ คณะละครรำแค้นจะพักอาศัยอยู่บริเวณหมู่ที่ ๕ ของตำบลบ้านชีนี้หลายคณะ ซึ่งที่พักอาศัยจะ อยู่ติดกับลำคลองที่แยกมาจากแม่น้ำบางขาม เราจึงเรียกบริเวณนี้ว่า “บ้านคลองละคร” มาจนถึง ปัจจุบันนี้

แต่ก็มีบางตำนานที่เล่าว่า “บ้านคลองละคร” เรียกชื่อหมู่บ้านว่าบ้านคลองตาคร สืบเนื่องมาจากบ้านคลองละครเป็นหมู่บ้านที่ติดกับริมคลองบางขาม คลองบางขามเป็นปากอ่าวเข้ามาในหมู่บ้านชาวบ้านได้เล่าต่อกันว่าสมัยปู่ย่าตายายได้มาปลูกบ้านอยู่ตรงปากอ่าว ชื่อว่า ตาคร โดยมี ชื่อเต็มว่า ละคร เมื่อสมัยก่อนชาวบ้านจะมีอาชีพทำนาเป็นส่วนมาก ชาวบ้านจะเลี้ยงวัวควายไว้ สำหรับไถนาของตนเองกันทุกบ้าน ชาวบ้านจะเลี้ยงวัวควายตามธรรมชาติ เมื่อวัวควายหิวน้ำจะเดิน ไปกินน้ำที่ปากอ่าวตรงบ้านตาคร เพราะเป็นปากอ่าวที่วัวควายจะเดินลงไปกินน้ำได้ง่าย เมื่อเวลาเย็น ชาวบ้านจะมาไล่วัวควายเข้าคอกตาม แต่หาไม่เจอเจ้าของวัวควายถามชาวบ้านว่าเห็นวัวควายของฉัน บ้างไหม ชาวบ้านตอบว่าเห็นไปกินน้ำอยู่ของบ้านตาคร ชาวบ้านเลยเรียกต่อกันมาเรื่อย ๆ และต่อมา ทางราชการ ได้ตั้งชื่อหมู่บ้านชาวบ้านหมู่บ้านคลองละคร จึงเป็นชื่อเรียกมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติบ้านท่าตาแดง หมู่ที่ ๖

บริเวณหมู่ที่ ๖ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เรียกว่าหมู่บ้าน “ท่าตาแดง” หรือ “ท่าตราแดง” เหตุผลที่เรียกดังนั้น ก็เพราะสมัยก่อนบริเวณนี้เป็นท่าจอดเรือ และตรงท่าจอด เรือนี้มีเจ้าของบ้านชื่อ แดง ซึ่งมักเรียกกันว่า ตาแดง จึงเรียกท่าจอดเรือนี้ว่า ท่าตาแดง ต่อมาผู้คนเข้าไปปลูกสร้างที่อยู่อาศัยในบริเวณนี้มากขึ้นจนกลายเป็นหมู่บ้าน จึงเรียกชื่อหมู่บ้านนี้ว่า “บ้านท่าตาแดง” ซึ่งอยู่ติดกับหมู่บ้านคลองละครและวัดกำแพงในปัจจุบัน

ประวัติบ้านคลองนางอ้ว หมู่ที่ ๗

“คลองนางอ้ว” คือสถานที่บริเวณ หมู่ที่ ๗ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เหตุที่มีชื่อว่า คลองนางอ้ว เพราะในสมัยก่อน บริเวณนี้จะมีคนจีนพักอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อคนจีนพูดจากันก็จะใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า อ้ว และเหตุที่บริเวณหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่ริมคลองซึ่ง แยกออกมาจากแม่น้ำบางขาม ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงจึงเรียกบริเวณที่มีคนจีนพักอาศัยอยู่นั้น ว่า “คลองอิ้ว” ต่อมาเรียกให้ไพเราะขึ้นว่า “คลองนางอ้ว” หรือคลองนางอ้วในปัจจุบัน

ประวัติบ้านหัวแหลม หมู่ที่ ๘

“หัวแหลม”เป็นชื่อหมู่บ้าน ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ ๘ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เหตุที่ชื่อบ้านหัวแหลม เพราะพื้นที่บริเวณนี้เป็นแหลมยื่นลงไปแม่น้ำซึ่งอยู่ตรงกันข้ามกับวัดท่าโหล่ง ประจวบกับพื้นดินบริเวณนั้นถูกน้ำกัดเซาะ ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นยื่นเป็นแหลมออกไปมาก ผู้คนที่นั่งเรือสัญจรผ่านไปมาจะเห็นหมู่บ้านนี้ยื่นแหลมออกมาในแม่น้ำจึงเรียกหมู่บ้านนี้ว่า “หมู่บ้านหัวแหลม” มาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติคลองนางอ่าง หมู่ที่ ๙

บริเวณหมู่ที่ ๙ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ในสมัยก่อนจะมีตลาดขายของ และมีคลองซึ่งแยกมาจากแม่น้ำบางขามไหลผ่านบริเวณนี้ มีหญิงสาวสวยคนหนึ่งพายเรือผ่านคลองนี้ทุกวัน เพื่อไปขายอ่างที่ปั่นด้วยดินเผา คืนหนึ่งหญิงสาวพายเรือกลับจากการขายอ่าง พอพายเรือมาถึงบริเวณคลองนี้ปรากฏว่าเรือล่ม หญิงสาวถูกอ่างทับจมอยู่ใต้น้ำถึงแก่ความตาย แต่ไม่มีใครทราบ

ต่อมามีชาวบ้านเห็นหญิงคนนั้นพายเรือขายอ่างทุกคืน ภายหลังพอทราบว่าหญิงสาวขายอ่างได้ตายไปแล้ว ชาวบ้านก็เกิดการหวาดกลัว มีชายคนหนึ่งผ่านมา ได้ยินเสียงร้องขอความช่วยเหลือจากหญิงสาว นางบอกว่ นางถูกอ่างทับอยู่ใต้น้ำให้ชายคนนั้นลงไปช่วยยกอ่างออก และนำศพของนางขึ้นมาทำพิธีด้วย ชายคนนั้นก็มีอาการกลัว ๆ กล้า ๆ แต่ในที่สุดก็ลงไปช่วยนำศพของนางขึ้นมาทำพิธีทางศาสนา จากนั้นก็ไม่มีเสียงร้องของนางและไม่มีหญิงสาวพายเรือขายอ่างในเวลากลางคืนอีก ชาวบ้านจึงขนานนามบริเวณนี้ว่า “คลองนางอ่าง” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ประวัติบ้านคลองพระ หมู่ที่ ๑๐

บริเวณหมู่ที่ ๑๐ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ประวัติเดิมมีอยู่ว่าวัดไธ้อยจะมีประเพณีแห่หลวงพ่พระศรีอารียเป็นประจำปี ในสมัยก่อนจะมีการแห่หลวงพ่พระศรีอารียไปทางชลมารคโดยอันเชิญรูปหล่อหลวงพ่พระศรีอารียจากวิหารของวัดลงประดิษฐานในเรือ แล้วจัดตบแต่งขบวนเรือเป็นทิวแถวสวยงามแห่ไปตามลำแม่น้ำบางขาม เมื่อขบวนแห่มาถึงบริเวณหมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เกิดมีลมพายุแรงมาก จนทำให้เรือที่หลวงพ่พระศรีอารียประดิษฐานอยู่นั้นล่มลง หลวงพ่จมลงใต้ผิวน้ำ ประชาชนที่ร่วมไปในขบวนแห่ช่วยกันงมค้นหาหลวงพ่หาสักเท่าไรก็ไม่พบ จนถึงเวลาใกล้ค่ำด้วยความเหนื่อยล้าชาวบ้านจึงพากันกลับวัด และนัดหมายกันว่าวันพรุ่งนี้จะมาช่วยกันงมเพื่อค้นหาหลวงพ่กันใหม่

เมื่อชาวบ้านกลุ่มนั้นกลับถึงวัดก็พบสิ่งเหลือเชื่อ คือพบหลวงพ่พระศรีอารียกลับมาประดิษฐานอยู่ในวิหารของวัดไธ้อยเหมือนเดิม ตามร่างกายของท่านยังมีหยดน้ำเกาะอยู่ ตั้งแต่การแสดงปาฏิหาริย์ของหลวงพ่ครั้งนั้น ทำให้หลวงพ่พระศรีอารียเป็นที่เคารพกราบไหว้ของชาวบ้านมากขึ้น จึงเรียกบริเวณที่รูปหล่อของหลวงพ่พระศรีอารีย จมน้ำว่า บ้านคลองพระมาจนถึงปัจจุบันนี้ ประเพณีแห่หลวงพ่พระศรีอารียก็ยังคงปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน แต่ขบวนแห่ของหลวงพ่จะแห่ไปทางสถลมารคไม่ได้ไปทางชลมารคเหมือนสมัยก่อน

ประวัติบ้านหนองจอก หมู่ที่ ๑๑

หนองจอกเป็นชื่อหมู่บ้าน อยู่บริเวณหมู่ ๑๑ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เหตุที่ชื่อหมู่บ้านหนองจอก เพราะเดิมบริเวณหมู่บ้านนี้เป็นหนองน้ำขนาดใหญ่ ในหนองน้ำนั้นมีพืชน้ำชนิดหนึ่ง เรียกว่าต้นจอกขึ้นลอยน้ำอยู่เป็นจำนวนมากจนเต็มหนองน้ำ ต่อมาเมื่อมีคนไปสร้างบ้านเรือนอยู่ใกล้ ๆ หนองน้ำ เพราะสะดวกในการทำมาหากิน ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้คนไปปลูกสร้างบ้านเรือนจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ และนำดินมาถมหนองน้ำจนเป็นพื้นดินผืนใหญ่เพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัยมากขึ้นจนกลายเป็นหมู่บ้าน เรียกกันว่าหมู่บ้าน “หนองจอก” ภายหลังวัดเกริ่นกฐิน เป็นที่รู้จักแพร่หลาย จึงเรียกอีกชื่อว่า “บ้านเกริ่นกฐิน”

ประวัติบ้านเขาตีหิน หมู่ที่ ๑๒

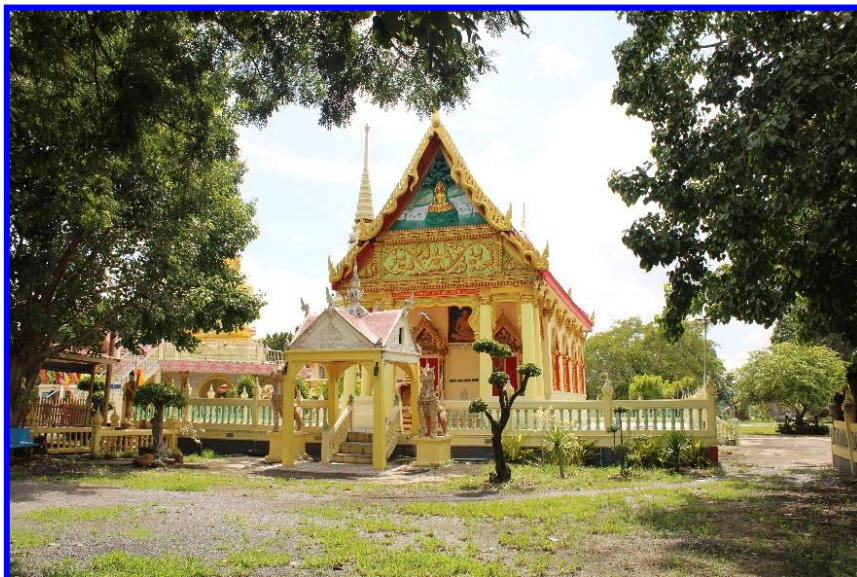
“เขาตีหิน” เป็นชื่อหมู่บ้าน อยู่บริเวณหมู่ ๑๒ ของตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เหตุที่ชื่อว่าหมู่บ้านเขาตีหิน เพราะหมู่บ้านนี้ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาตีหิน อยู่ติดเขา ลักษณะเป็นก้อนหินหลังเพี้ยนเป็น เขาตีหิน ความเป็นอยู่ของประชาชนในหมู่บ้านนี้มีความเรียบง่าย รักความสงบ มีอาชีพทำนา ทำไร่ และรับจ้างทั่วไป เขาตีหินนี้เดิมชื่อเรียกว่า “เขาปลัก”

๒. สถานที่สำคัญ

๒.๑ วัดทองคั่ง

วัดทองคั่ง ตั้งอยู่เลขที่ ๑ บ้านทองคั่ง หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ ๒๐ ไร่ ๕๐ ตารางวา ทิศเหนือติดกับคลองส่งน้ำชลประทาน ทิศใต้ ติดกับหมู่บ้านทองคั่ง ทิศตะวันออกติดกับถนนสายบ้านหมี่ - บางงา และทิศตะวันตก ติดกับลำน้ำบางขาม

วัดทองคั่ง สร้างขึ้นประมาณ พ.ศ ๒๔๑๖ พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำอยู่หน้าวัด ซึ่งมีลักษณะเป็นคั่งน้ำใหญ่ จึงเรียกชื่อว่า “วัดทองคั่ง” ฝาผนังภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมเรื่องพุทธประวัติ มีพระประธานเป็นพรพุทธสิหิงค์จำลอง ประดิษฐานอยู่ในมณฑป และมีรอยพระพุทธบาทจำลองด้วย

ปัจจุบันวัดทองคั่ง มีสถาปัตยกรรมที่โดดเด่น สร้างโรงเรียนพระปริยัติธรรมเป็นเรือสำเภาลอยอยู่ในน้ำ และสร้างศาลาปรกมีลักษณะเป็นรถบัส ซึ่งให้คติธรรมเรื่องการเดินทางไปในรก - สวรรค์ และเต่าซึ่งมีสัญลักษณ์ของความอดทน

๒.๒ วัดจอมสุรางค์อุปถัมภ์ (วัดเขาหมอนอิง)

วัดจอมสุรางค์อุปถัมภ์ เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตั้งวัดเมื่อ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ ๒๕๕๓

ประวัติวัดเขาหมอนอิง

ประวัติความเป็นมาของวัดเขาหมอนอิง เป็นตำนานที่ผู้เฒ่าผู้แก่เล่าสืบต่อกันว่าเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเรื่องรามเกียรติ์ในตอนที่พระรามกับพระลักษมณ์ได้ทำสงครามกับทศกัณฐ์จนพระลักษมณ์ต้องหอกโมกขศักดิ์ของทศกัณฐ์และไม่มียาชนิดใดที่สามารถรักษาพระลักษมณ์ให้หายได้ นอกจากตัวสมุนไพรมนต์เดียวที่มีชื่อว่า “สังกรณีตรีชวา” ซึ่งมีอยู่ที่เดียวคือที่ “ภูเขาสรรพยา” พระรามซึ่งมีทหารเอกอยู่ตนหนึ่งนั่นก็คือ “หนุมาน” ผู้ซึ่งเป็นหัวหน้าเหล่าวานรทั้งหลาย และเป็นผู้ที่มีอิทธิฤทธิ์มากในขณะนั้น หนุมานจึงอาสาไปนำเอาตัวยาสมุนไพรมนต์ที่มีชื่อว่า “สังกรณีตรีชวา” นี้มารักษาพระลักษมณ์ซึ่งก่อนไปพระรามทรงกำชับหนุมานว่าต้องมาให้ทันก่อนอาทิตย์ตกดิน มิฉะนั้นพระลักษมณ์จะต้องตายด้วยฤทธิ์ของหอกโมกขศักดิ์เป็นแน่ ด้วยตัวยาที่หนุมานต้องไปนำมานั้นมีความพิเศษสามารถเคลื่อนย้ายที่ได้ เมื่อหนุมานมาถึงหนุมานจึงตะโกนถามว่าตัวยาสังกรณีตรีชวาอยู่ที่ไหน มีเสียงตอบมาว่าอยู่บนยอดเขาหนุมานก็เหาะขึ้นไปบนยอดเขาก็ไม่พบตัวยา จึงตะโกนถามไปอีกว่าตัวยาอยู่ที่ไหน ก็มีเสียงตอบมาว่าอยู่ที่ตีนเขา หนุมานก็เหาะลงมาที่ตีนเขาก็ไม่พบตัวยาสังกรณีตรีชวาอีก อยู่เป็นเช่นนั้นอยู่หลายครั้ง ด้วยความกลัวว่าจะนำยาสมุนไพรมนต์ไปรักษาพระลักษมณ์ไม่ทันก่อนที่พระอาทิตย์จะตกดิน หนุมานจึงใช้หางของตัวเองพันรอบภูเขาแล้วหักเอาส่วนที่มียาสมุนไพรมนต์นั้นมา ในขณะที่เหาะกลับมานั้นก็เกิดความเมื่อยล้าจึงหยุดพักในระหว่างทาง ซึ่งจุดที่หนุมานหยุดพักนั้นก็คือ เขาสมอคอนในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเทือกเขาที่หนุมานใช้หางคอนมานั้นเอง

ในขณะที่หนุมานหยุดพักก็คิดว่าตัวยาสมุนไพรมนต์นั้นอาจจะหนีไปได้ จึงจุดไฟที่หางตัวเองแล้วนำไปเผาภูเขาที่คอนมา เพื่อตัวยานั้นหนีขึ้นไปอยู่บนยอดสุดของภูเขาแล้วหักเอาส่วนยอดของภูเขาที่มีตัวยาสมุนไพรมนต์นั้นอยู่มานอนอิงไว้ ซึ่งยอดเขาที่หนุมานนอนอิงนั้นก็คือ “เขาหมอนอิง” ในปัจจุบันเดิมทีแล้วเรียกกันว่า “เขามานอิง” แต่ไม่ทราบว่าเป็นเขาหมอนอิง ในปี พ.ศ.ใด ซึ่งมีหลักฐานที่ปรากฏอยู่ก็คือ เขาหมอนอิงนี้มีต้นยาสมุนไพรมนต์มากมายนานาชนิดทั่วทั้งภูเขา อาทิเช่นต้นหางปลาไหลขาว ต้นจันทน์ดำ และต้นพยารากดำ เป็นต้น

ต่อมามีผู้ค้นพบภูเขาภูเกตุนี้ในลักษณะที่ยังเป็นป่าดง ที่ทุรกันดารมากและมีคนเข้ามาหักล้างถางพงซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นลูกจ้างผู้ที่มีฐานะดี และได้มีผู้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานเพื่อมาทำมาหากินอยู่ในบริเวณนี้ โดยครั้งแรกมีผู้อาศัยอยู่ประมาณ ๔ หลังคาเรือน แล้วต่อมาก็มีประชาชนเพิ่มมากขึ้น และได้มีการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านคนแรกขึ้น การแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านคนที่สอง คือนายแบน จันทรแจ่ม ในสมัยนี้มีการสร้างวัดขึ้นถึงสองครั้ง แต่ไม่สำเร็จเพราะมีบ้านไม่กี่หลังคาเรือน จึงนำอุปกรณ์ที่รวบรวมได้ไปถวายให้กับวัดชาสมอคอนและวัดหนองปลาตูก และต่อมาได้นายมณูญ ขอบเพื่อน ซึ่งเป็นผู้ที่มีฐานะดี และมีที่ดินมากในหมู่บ้านแห่งนี้ ได้สร้างศาลเจ้าพ่อสนั่นขึ้นมาบนไหล่ภูเขาด้านทิศเหนือ และได้อัญเชิญเจ้าพ่อสนั่นเข้ามาสถิตอยู่ ณ ที่ศาลนั้น ซึ่งเป็นศาลที่ชาวบ้านในหมู่บ้านแห่งนี้ผู้คนที่ผ่านมาไปเคารพกราบไหว้ และได้มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ขึ้นมาแทนนั้นก็คือนายสุดใจ ทองอ้อม ในสมัยที่ผู้ใหญ่สุดใจ ทองอ้อม เป็นผู้นำนั้นสามารถติดต่อกับหมู่บ้านอื่น ๆ ได้หลายทางมีการขุดลอกคูคลองสำหรับการเกษตร มีการสร้างสะพาน และที่สำคัญคือมีน้ำบาดาลขึ้นใช้ในหมู่บ้าน ท่านพัฒนาอยู่จนครบอายุเกษียณ ก็มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านคนใหม่ คือนายสวัสดิ์ ขอบเพื่อน ในสมัยนี้ได้มีนายอานวย สิงห์สูง และนายบรรจงศักดิ์ ทองอ้อม ได้ริเริ่มสร้างวัดขึ้นเมื่อปลายปี พ.ศ.๒๕๔๔ โดยรวบรวมชาวบ้าน และผู้มีจิตศรัทธาสร้างขึ้นมาเป็นสำนักสงฆ์ในตอนแรก และต่อมาได้มีการประกาศให้เป็น “วัดเขาหมอนอิงจอมสุรางค์อุปถัมภ์” ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งวัดเขาหมอนอิงจอมสุรางค์อุปถัมภ์ของเรานี้ มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกหลายแห่ง

ด้วยกัน เช่น ถ้ำควาย ถ้ำจัน ถ้ำพระ ถ้ำโพธิ์ และถ้ำมะยม แต่ยังมีได้ทำการบูรณะเนื่องจากทางวัดยังขาดปัจจัยอยู่มาก

ประวัติความเป็นมาของหมู่บ้านเขาหมอนอิงเป็นตำนานที่ผู้เฒ่าผู้แก่เล่าสืบต่อกันมาว่าเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องรามเกียรติ์ในตอนที่พระรามกับพระลักษมณ์ได้สู้รบกับทศกัณฐ์ จนพระลักษมณ์ได้สู้รบกับทศกัณฐ์จนพระลักษมณ์ต้องหอกโมกขศักดิ์ของทศกัณฐ์ พระรามจึงใช้ให้หนุมานไปนำตัวยาสมุนไพร่ที่มีชื่อว่าสังกรณีตรีชาที่ภูเขาสรรพยา ในจังหวัดชัยนาทมารักษาพระลักษมณ์ เมื่อหนุมานเดินทางมาถึงเขาสรรพยาก็ได้ตะโกนเรียกตัวยาสมุนไพร่ที่ตนเขาด้วยานี้ก็รับปากอยู่บนยอดเขา พอหนุมานขึ้นไปตะโกนเรียกบนยอดเขาด้วยานี้ก็ไปรับปากอยู่ที่ตีนเขา หนุมานนั้นโกรธมากจึงเอาหางพันยอดเขาเด็ดแล้วคอนเหาะมาได้สักพักเกิดอาการเหนื่อยล้าจึงหยุดพัก ด้วยความกลัวว่าตัวยาที่นำมาด้วยจะหนีไปหนุมานจึงเอาไฟจุดหางตัวเองแล้วพันภูเขาที่คอนมาเพื่อให้ตัวยานั้นขึ้นไปอยู่บนยอดเขานั้นมานอนอิงไว้เพื่อเอาแรงพอดไฟไหม้กรุงลงกา หนุมานต้องรีบไปดับไฟจึงทิ้งภูเขาของตนไว้ ซึ่งเขายอดนั้นปัจจุบันคือ “เขาหมอนอิง” ในทุกวันนี้ และได้ขออนุญาตตั้งวัดขึ้นที่บ้านเขาหมอนอิง หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ดำเนินการตามขั้นตอนในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงถึงรองนายกรัฐมนตรี (พลตรีสนั่น ขจรประศาสน์) ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ลงนามประกาศตั้งวัดแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ประกอบกับตามประกาศสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เรื่องตั้งวัดในพระพุทธศาสนา โดยนายอำนวยการ สิ้นสูง ได้รับอนุญาตให้สร้างวัด ณ บ้านเขาหมอนอิง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ผู้รับอนุญาตได้สร้างเสนาสนะขึ้นสมควรเป็นที่พำนักของพระภิกษุได้ ประกาศตั้งเป็นวัดขึ้นในพระพุทธศาสนา มีนามว่า “วัดจอมสุรางค์อุปถัมภ์” เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ปัจจุบันมีพระอธิการเจริญ อานนโท เป็นเจ้าอาวาส

๒.๓ วัดบรรพตธรรมาวาส (วัดเขาตีหิน)

ประวัติวัดบรรพตธรรมาวาส (วัดเขาคีรี)

ก่อนปี พ.ศ. ๒๔๗๐ เป็นสำนักสงฆ์ ตั้งอยู่บริเวณเชิงเขา มีหลวงตาต่าย หลวงตามอญ เป็นเจ้าอาวาส โยมที่คอยปฏิบัติ คือ ตาราง ตาอินทร์ ตาหงษ์ ผู้ใหญ่โหมด และปี พ.ศ. ๒๔๗๐ ตาจารย์ ยายผึ่ง ผิวแดง มอบที่ดิน จำนวน ๔๕ ไร่ ๓ งาน ๓๒ วา เป็นสถานที่ตั้งวัด โดยให้มีชื่อว่า “วัดบรรพตธรรมาวาส” แปลว่าที่อยู่ของผู้มีธรรมะ วัดนี้ฝ่ายคณะสงฆ์ขึ้นตรงต่อ ตำบลบ้านชี บางขาม

เจ้าอาวาสที่ได้รับการแต่งตั้ง ได้แก่

๑. หลวงพ่อเงิน อารมโณ
๒. พระอธิการสมยศ (กุ) ปิยวงโณ
๓. พระอธิการจรรยา จนทวโล่ (รักษาการแทน)
๔. พระใบฎีกาสันนิจ จักกาวโร

ด้านถาวรวัตถุ ที่แล้วเสร็จ มีดังนี้ เมรุ ศาลาสังฆกรรม ศาลาการเปรียญ หอระฆัง ถนนรอบวัด กุฏิ หอสวดมนต์ พระพุทธรูปปางลีลาร่มโพธิ์ โครงการต่อ กุฏิทรงไทย ชุมประตู่

พิธีกรทางพระสงฆ์

๑. นายเสนอ แก้วเหล้า
๒. นายทองหล่อ จันทร์ทนคำ

ไวยาวัจกร

๑. นายสุทิน บุญครอบ
๒. นายถวิล คุ่มทรัพย์
๓. นายกล้วย ทองรักษ์ ปัจจุบัน
๔. นายอนันต์ มะลิจันทร์ ปัจจุบัน

๒.๔ วัดเกริ่นกฐิน

วัดเกริ่นกฐิน ตั้งอยู่ที่บริเวณหมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยสังกัด คณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบสูงสภาพแวดล้อมเป็นทุ่งนาสร้างขึ้น พ.ศ. ๒๔๖๕ โดยมี นายจ่าย นางนาค จันทรประภาณนท์ บริจาคที่ดินให้เป็นที่ตั้งสร้างวัด เนื้อที่ ๑๐ ไร่ เป็นที่ราบสูงบริเวณ รอบวัดมีต้นกระถินขึ้นอยู่จำนวนมาก เมื่อเริ่มสร้างวัดมีหลวงพ่อนวมเป็นเจ้าอาวาส มีภิกษุสงฆ์ ๓ หลัง สร้างด้วยไม้ และมีศาลาไม้เก่าอีก ๑ หลัง

จากคำบอกเล่าของลุงสำออง อิ่มมาก ซึ่งเป็นมรรคนายกวัด และเป็นคนเก่าแก่ ว่าสมัยก่อน วัดนี้ไม่มีไฟฟ้าใช้ มีป่าไผ่ และต้นกระถินเต็มไปหมดมีสัตว์ป่าอาศัยอยู่โดยเฉพาะงู ทางเข้าวัดก็แสน จะลำบากไม่มีถนนมีแต่ทางเกวียนแล้วคั่นนา ยิ่งเวลาหน้าฝนยิ่งลำบากมากทำให้ไม่ค่อยมีคนเข้าไป ทำบุญในสมัยนั้น

วัดเกริ่นกฐิน ย้อนไปเวลากว่าศตวรรษล่วงมาแล้ว มีภิกษุสองรูปนามว่า หลวงพ่อปาน และ หลวงพ่อเอี่ยม ได้นำคณะเดินธุดงค์ลัดเลาะมาจากดินแดนแถบอีสาน นัยว่าท่านทั้งสองและหมู่คณะ คงจะมาจากดินแดนของราชอาณาจักรกัมพูชา ในปัจจุบันพระภิกษุ ทั้งสองรูป มีสิทธิ์ติดตามคอยดูแล

อุปฐากหนึ่งในวันนั้นนามว่า นายเตาะเมื่อเดินธุดงค์มาถึงดินแดนเมืองลพบุรีท้องทุ่งแถบอำเภอบ้านหมี่ ในปัจจุบัน

ท่านทั้งสองพร้อมด้วยศิษย์ก็ได้ปักกลด พักผ่อนอิริยาบถ ณ พื้นที่ที่เป็นที่ดอน มีต้นกระถิน ต้นไผ่ และต้นสะแกปกคลุมรกชัฏ เพื่อหมายจะพำนักเป็นการชั่วคราว และไม่ไปรบกวนพื้นที่ไร่นาของชาวบ้านด้วยสภาพชนบทที่ห่างไกลและทุรกันดาร แม้วัดวาในละแวกนั้นก็ยังมี แต่พื้นที่ดังกล่าวคงจะมีพระภิกษุเคยแวะเวียนกันมาพักเป็นครั้งคราวมาก่อนหน้า เพราะมีเพียงเพิงน้อย ๆ ที่พอจะบังแดด บังฝน สามารถที่จะบำเพ็ญสมณธรรมได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค

ระหว่างตอนกระถินนั่นเอง มีชุมชนเล็ก ๆ คือ หมู่บ้านหนองสะเดา หมู่บ้านหนองผักทอง และหมู่บ้านหนองจอก เมื่อชาวบ้านทราบข่าวว่ามีพระธุดงค์มาปักกลด มีความชื่นชมยินดีต่างพร้อมใจกันหุงหาอาหารคาวหวานไปถวายอยู่ทุกวันมิเคยขาด เมื่อได้สัมผัสปฏิบัติทาของพระ ภิกษุทั้งสองแล้วก็เกิดความเคารพศรัทธาเลื่อมใสจึงได้อาราธนาให้ท่านทั้งสองและคณะอยู่จำพรรษา ณ สถานที่นี้เป็นการถาวรโดยมีนายจ่าย และนางนาค จันทรประภานนท์ ผู้เป็นเจ้าของที่ได้อุทิศ ที่ดินจำนวน ๑๐ ไร่ ๓ งาน ๑๗ ตารางวา ถวายเพื่อสร้างให้เป็นวัดในพระพุทธศาสนา เมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๐ ปรากฏเป็นวัดถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองคณะสงฆ์เมื่อพุทธศักราช ๒๕๖๕ โดยมีนิมิตหมายแห่งตอนต้นกระถินที่ปรากฏเป็นสัญลักษณ์จึงขนานนามว่า วัดเนินกระถิน

ต่อมาด้วยจะเพี้ยนตามเสียงพูดและคำเขียนอย่างไรไม่แน่ชัดภายหลังจึงมีปรากฏแห่งอารามนี้ว่า “**วัดเกริ่นกฐิน**” สืบมาจนถึงปัจจุบัน ในระยะแรกเริ่มนั้นด้วยความสมถะและรักในการเจริญวิเวกธรรมพระอาจารย์เอี่ยมและพระอาจารย์ปาน แม้จะรับอาราธนาจำพรรษาเป็นหลักของวัดที่กำลังก่อร่างสร้างใหม่แต่ก็ไม่ขอรับตำแหน่งหน้าที่ใด ๆ ด้วยคงมุ่งหมายจะได้ออกธุดงค์จาริกไปในที่ต่าง ๆ ตามความปรารถนา

เจ้าอาวาสรูปแรกของวัดเกริ่นกฐินคือ พระอธิการนอม และมีอาวาสครองวัดสืบมาจนถึงปัจจุบันเป็นจำนวน ๑๔ รูป เสนาสนะเริ่มแรกของวัดเกริ่นกฐิน ไม่ได้หรูหราครบครันสมบูรณ์แบบด้วยเป็นวัดที่เกิดขึ้นบนที่ดอนกลางท้องทุ่งนา ประกอบกับความศรัทธาของชาวบ้านบริเวณนั้น และใกล้เคียง ได้แก่ บ้านหนองจอก บ้านหนองสะเดา บ้านหนองชุมนม บ้านเขาปลากัน บ้านคู้ระกำ บ้านทุ่งสาธาร บ้านหนองผักทอง บ้านแหลมช้างตาย ที่มีต่อพระอาจารย์เอี่ยม และพระอาจารย์ปาน จึงยกบ้าน ถวายมาสร้างเป็นกุฏิที่พำนักสงฆ์บางก็หาวัสดุอุปกรณ์ ไม้ไร่ เครื่องโยธา มาก่อสร้างถวายหลังแรกถวายโดยโยมเปลี่ยนแห่งบ้านเขาปลากัน หลังที่สองถวายโดยโยมผืนแห่งบ้านคู้ระกำ หลังที่สามถวายโดยโยมเลื่อนแห่งบ้านหนองจอก และมีศาลาไม้เป็นศูนย์กลางของวัดไว้ปฏิบัติศาสนกิจ

ด้วยพื้นที่ที่ทุรกันดารห่างไกลความเจริญ การคมนาคมก็สุดแสนจะลำบาก เพราะยังไม่มีถนนหนทาง การจะเดินทางแต่ละครั้ง ต้องนั่งเกวียน ซึ่งใช้วัวเทียม ออกไปวัดเกริ่นกฐินจึงต้องทำหน้าที่เป็นโรงเรียนสำหรับเด็ก ๆ ลูกหลานชาวบ้านในชุมชนใช้ศาลาการเปรียญเป็นที่สอนหนังสือ ศาลาไม้ลักษณะโถง ไม่มีฝาผนัง ในสมัยนั้น โรงเรียนหยุดวันโกน วันพระจึงไม่มีปัญหาเรื่องการทำบุญตักบาตร ศึกษาธิการอำเภอในสมัยนั้นได้ส่งครูมาสอนจนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ตามหลักสูตรภาคบังคับ ครูที่มาสอนก็ต้องอาศัยวัดเป็นที่พักแรม เพราะจะเดินทางไปกลับก็คงลำบากโรงเรียนบ้านเกริ่นกฐินจึงก่อกำเนิดขึ้นมานับแต่นั้น

เมื่อเริ่มมีการยกฐานะวัดเกริ่นกฐิน ขึ้นเป็นวัดในพระพุทธศาสนาจากเพิงที่พักสงฆ์กลางที่ดอน ซึ่งมีพระภิกษุหมื่นเวียนกันมาพำนักกลาย เป็นวัดที่ถูกต้องตามกฎหมายด้วยจิตศรัทธาในพระอาจารย์เอี่ยม และพระอาจารย์ปาน ภิกษุชาวเขมรที่เดินธุดงค์มา และรับอาราธนาจำพรรษาโดยเฉพาะพระอาจารย์ปานพระเถระรูปสำคัญของวัดผู้ไม่ยอมรับตำแหน่งสำหรับสมภารแต่ถูกยกย่องจากคณะสงฆ์และชาวบ้านในฐานะพระเถระอาจารย์ ผู้ทรงเวทวิทยาคม ใครเจ็บไข้ได้ทุกข์ ท่านก็บำบัดด้วยสมณธรรม และวิชาอาคม เพราะความทูลกระนิษฐา เมื่อใครมีอาการเจ็บป่วยจึงเป็นเรื่องยากลำบากหากจะต้องเดินทางไปหาหมอแผนปัจจุบัน วัดและพระจึงเป็นทางเลือกสำคัญที่จะช่วยบำบัดทุกข์นั้นให้บรรเทา

เหมือนจะเป็นบุญของชุมชน ที่มีพระสุปฏิปันโน ผู้เปี่ยมด้วยวิชาอาคมหลังที่จะช่วยยับยั้งความทุกข์นั้นไปให้หายขาดพระอาจารย์ปานจึงเป็นที่พึ่งทางใจของชาวบ้านเสมอมาประหนึ่งศูนย์รวมศรัทธาความเลื่อมใสโดยมีพระอาจารย์เอี่ยม คอยปกครองดูแลวัดในฐานะสมภารและมีสมภารเปลี่ยนผ่านมาอีกหลายรูป

พระอาจารย์ปาน ก็ดำรงพรชากาลยืนยาวเป็นหลวงพ่ที่ชาวบ้านเคารพนับถือ จนถึงวาระสุดท้ายของชีวิตท่านได้อาพาธ และมรณภาพลง ชาววัดเกริ่นกฐินก็ได้จัดพิธีปลงศพถวายหลังจากเสร็จสิ้นการศพของหลวงพ่ปานชาวบ้านก็ลงความเห็นที่จะสร้างปูชนียะวัตถุไว้สักการบูชา เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้ระลึกถึงคุณความดีของท่าน เพราะยุคสมัยนั้นยังไม่นิยมที่จะถ่ายภาพกันเท่าใดนัก จึงได้พร้อมใจกันนำปูนมาปั้นเป็นรูปพระพุทธรูปปฏิมาปางสมาธิสำเร็จ ในพุทธศักราช ๒๔๘๑ แล้วนำอิฐธาตุของพระอาจารย์ปานมาบรรจุไว้ที่ฐานพร้อมกับถวายพระนามพระพุทธรูปปฏิมาให้พร้อมกับนามของท่านว่า หลวงพ่ปาน หลวงพ่ปานจึงเป็นพระภิกษุปฏิมาประธานองค์แรกของวัดเกริ่นกฐิน และเป็นพระพุทธรูปปฏิมาแทนตัวของพระอาจารย์ปาน พระเถระที่ชาววัดเกริ่นกฐินนับถือเป็นศูนย์รวมใจสืบมาจนถึงปัจจุบัน แม้แต่หลวงพ่เพี้ยนเองทุกครั้งที่จะมีกิจกรรมคาถาปลุกเสกวัตถุมงคลหรือออกจากวัดเพื่อไปประกอบศาสนกิจ ท่านจะต้องเดินไปกราบหลวงพ่ปานพระพุทธรูปที่เป็นเสมือนพระบูรพาจารย์ของท่านเพื่อบอกกล่าวทุกครั้ง

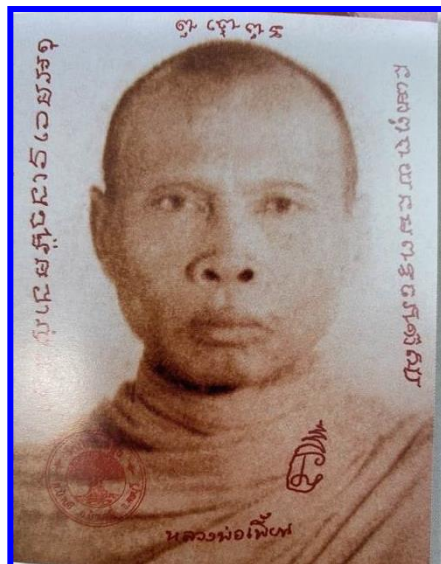
มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับปาฏิหาริย์มากมายปรากฏผู้คนใกล้ไกลมานมัสการอยู่เสมอบ้างก็บนบานศาลกล่าวบ้างก็ขอพรให้ประสบความสำเร็จสมตามความปรารถนา หลวงพ่ปานจึงเป็นพระพุทธรูปปฏิมาที่สร้างขึ้นจากแรงศรัทธาของชาวบ้านเสมือนศูนย์รวมใจที่ยึดเหนี่ยวความรักความสามัคคีของชุมชนให้ยืนยงคงอยู่ต่อไป

หลวงพ่เพี้ยน

ปัจจุบันวัดเกริ่นกฐินเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางเป็น เพราะบุญญาธิการของหลวงพ่เพี้ยน อัครธัมโม หรือพระครูวิมลสมณวัตร ท่านได้รับการยกย่องให้เป็นพระเกจิอาจารย์ระดับแนวหน้าท่านหนึ่งของเมืองลพบุรี และเป็นแบบอย่างที่ดีของพระปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ และไม่ใช้พระนักเทศน์แต่ท่านพูดเตือนสติให้ทุกคนรู้จักคิด มีสติไม่ประมาทในการดำเนินชีวิตท่านจะพูดเสมอว่าคนเราจะให้เหมือนกันทุกคนมันเป็นไปได้ เพราะคนเราทำบุญมาไม่เท่ากันบางคนบุญมากก็มีความสุขความเจริญมากบางคนบุญน้อยก็มีกินมีใช้พอเพียงท่านจะบอกเสมอว่ามันสะสมบุญกุศลกันไว้มาก ๆ เพราะสิ่งนี้แหละที่จะติดตัวเราไปได้ นอกนั้นเป็นเพียงของสมมติเพียงแต่ว่าเรามาอาศัยเขาเท่านั้นเอง แม้แต่ตัวเราเองเราก็อาศัยร่างเขาอยู่เวลาเราตายไปเขาเอาร่างเราไปเผาไฟแล้วที่วาของเรานั้นมี

อะไรบ้างให้ทุกคนคิดดูกันให้ดีๆว่าสิ่งที่เรามีอยู่นั้นเราเอาอะไรไปได้บ้างไหม มีแต่บุญเท่านั้นที่เรานำติดตัวไปได้จากการที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ และมีความ grunnฐานจึงทำให้เป็นที่เคารพศรัทธาของประชาชนทั่วไป

กว่าจะมาเป็นหลวงพ่อเพี้ยนแห่งวัดเกริ่นกฐิน พระเถระอาจารย์ผู้เป็นที่เคารพศรัทธาของสาธุชนทั้งในและต่างประเทศคงไม่ใช่เรื่องง่ายคงไม่ใช่เกิดจากการปลุกปั้นเพื่อสร้างกระแส คงมีใช้กองเชียร์ที่เอาแต่จะดันเพื่อหวังผลประโยชน์เชิงรายได้ แต่เกิดจากความเป็นพระที่เป็นเนื้อแท้ของท่าน ที่ดึงดูดความศรัทธาของสาธุชน ให้มากราบไหว้นมัสการ บำเพ็ญบุญกับเนื่อนาบุญผืนนี้ นาบุญอันแสนวิเศษกลางท้องทุ่งบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

หากย้อนประวัติของท่าน ก็ต้องยอมรับว่า ท่านผ่านประสบการณ์แห่งชีวิตมาอย่างครบเครื่อง เป็นฆราวาส ก็ใช้ชีวิตแบบถึงที่สุดเป็นพระก็ตั้งมั่นในพระธรรมวินัย กว่าจะมาเป็นหลวงพ่อเพี้ยนในวันนี้ได้นั้นท่านต้องผ่าน อุปสรรค นานัปการ ผ่านความยากลำบากแห่งชีวิตผ่านความรับผิดชอบของหัวหน้าครอบครัว ผ่านคำครหา ดูแคลน จากสังคม เมื่อถึงพร้อมด้วยไตรทวารท่านก็มุ่งหน้าเข้าสู่พระพุทธศาสนาโดยไม่หวนกลับตั้งมั่นโณปนิธานสั่งสมบุญ

ชาติกำเนิด

ย้อนไปกล่าวถึง นายเตาะ โยมอุปฐากที่ติดตามพระอาจารย์เอี่ยมและพระอาจารย์ปานมาจากดินแดนกัมพูชาประเทศ เมื่อพระอาจารย์ทั้งสองได้รับอาราธนาเป็นกำลังสำคัญในการสร้างวัดเกริ่นกฐิน นายเตาะ ก็ตั้งรกรากของตน ณ บ้านหนองสะเดา อันเป็นชุมชนใกล้วัด ในต่อได้แต่งงานกับนางเล็ก โดยใช้นามสกุลของครอบครัวตนว่ายอดวัน เพื่อให้ถูกต้องตามที่ราชการกำหนด

พ่อเตาะ และแม่เล็ก มีลูกร่วมกันทั้งหมด ๗ คน คือ ๑.นายพิ้ว ๒.นายเพียร ๓.นายผิน ๔.นางลำไย ๕.นางเย็น ๖.นางฉลวย และ ๗.นางสำรวย ครอบครัวยอดวัน ประกอบทำอาชีพทำนา หาเช้ากินค่ำ เมื่อมีเวลาว่างเว้นก็จะเข้าวัดเขาปรนนิบัติ ดูแลพระเหมือนเช่นที่เคยทำ สิ่งเหล่านี้ย่อมปลูกฝังให้ลูก ๆ ได้ซึมซับ จริยธรรม ได้โดยง่าย

สำหรับชาติกำเนิดหลวงพ่อเพี้ยนนั้น นามเดิมท่านชื่อ “เพียร” ต่อมาทางราชการได้พิมพ์ทะเบียนราษฎร เกิดความคาดเคลื่อนเป็น “เพี้ยร” และกลายเป็น “เพี้ยน” จนถึงปัจจุบันท่านเป็น

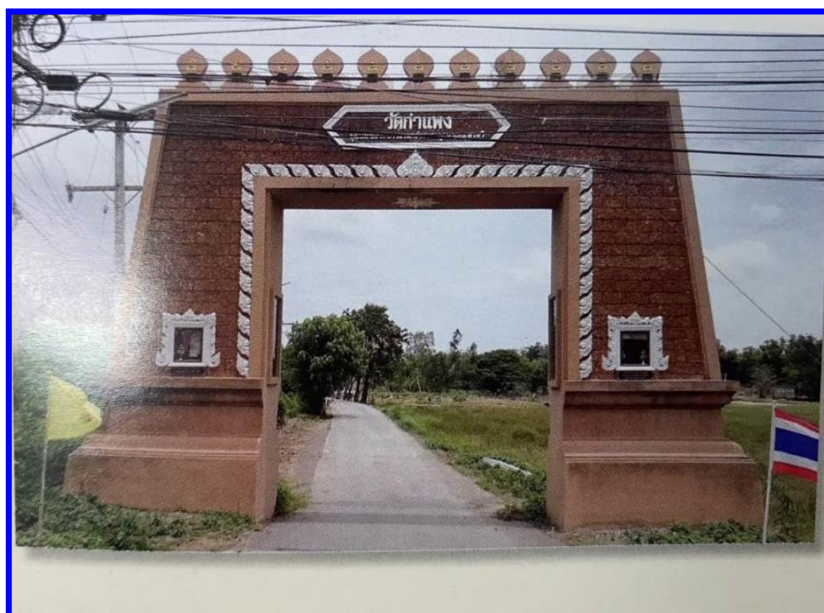
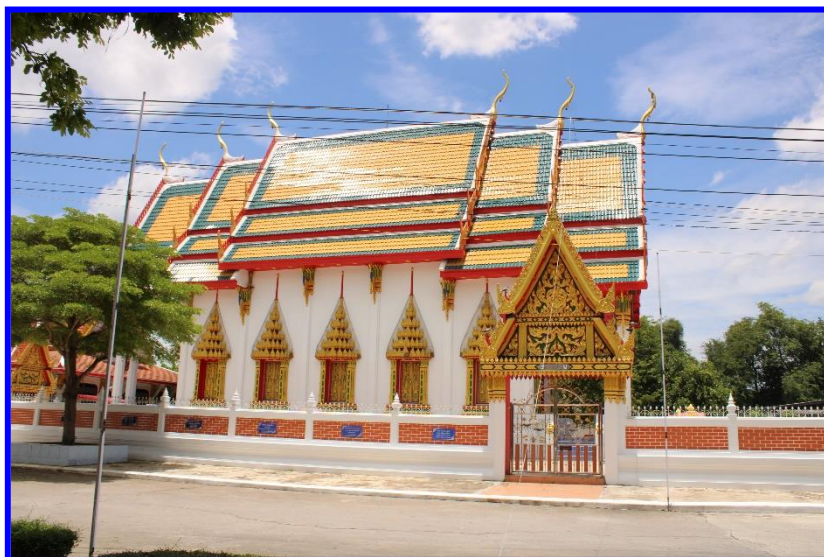
ลูกคนที่สองของโยมเตาะ และโยมเล็ก ถือกำเนิดที่หมู่บ้านหนองสะเดา ซึ่งต่อมาได้ยุบรวมเป็นหมู่บ้านเกริ่นกฐินเมื่อวันอาทิตย์ เดือน ๓ ปีชาล

หากจะนับวันที่ตามระบบสุริยคติพระพุทศักราชที่ถูกต้องแล้ว สันนิษฐานว่าท่านน่าจะเกิดวันอาทิตย์ ขึ้น ๕ ค่ำ เดือน ๓ เพราะท่านมักจะจดจำว่าท่านเกิดวันอาทิตย์ที่ ๕ เดือน ๓ ปีชาล ซึ่งในวันดังกล่าววันอาทิตย์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๖๙ แต่ก็น่าจะเป็นช่วงเวลาที่คาบเกี่ยวกันของ วันเสาร์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ กับวันอาทิตย์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ เพราะคนในยุคสมัยนั้นยังถือเวลาย่ำรุ่งคือ ๖ โมงเช้าเป็นขึ้นวันใหม่ ท่านจึงเข้าใจว่าถ้าเกิดวันอาทิตย์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ เสมอมา แม้แต่ตามปฏิทินจะปรากฏว่าเป็นวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ก็ตามจึงเป็นอันสรุปว่าหลวงพ่อย่าน่าจะถือกำเนิดในช่วงเช้ามิดของวันอาทิตย์ที่ ๖ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๖๙ แต่เนื่องจากการนับวันใหม่ของคนในสมัยนั้นจึงทำให้วันที่และวันมีความคาดเคลื่อนกันและทำให้เข้าใจมาตลอดว่าท่านเกิดวันอาทิตย์ที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๖๙ สำหรับปีเกิดนั้นเนื่องจากท่านเกิดก่อนพุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งยังถือวันที่ ๑ เมษายนเป็นขึ้นปีใหม่ดังนั้นเดือนกุมภาพันธ์จึงเป็นปลายปี ๒๔๖๙

ชีวิตในวัยเด็กของท่านก็ได้รับการศึกษาเล่าเรียนจากโยมเตาะ ผู้เป็นพ่อและได้เข้ารับการศึกษตามหลักสูตรภาคบังคับจนสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนวัดทองคั้ง ซึ่งเป็นสำนักใหญ่ในชุมชนพ่อและแม่ก็ได้นำไปฝากไว้กับวัดเกริ่นกฐินในฐานะศิษย์วัดซึ่งมีพระอาจารย์ปานเป็นพระเถระรูปสำคัญ ท่านจึงได้ซึมซับ สรรพวิทยาคมจากหลวงพ่อบานมาตั้งแต่วัยเยาว์ โดยมีโยมพ่อเตาะคอยอบรมสั่งสอนควบคู่กันไปเมื่อเจริญวัยก็ได้ช่วยพ่อและแม่ทำนา และเลี้ยงดูน้อง ๆ เป็นการแบ่งเบาภาระของครอบครัวด้วยจิตสำนึกและกตัญญูเมื่ออายุครบ ๒๐ ปี บริบูรณ์ ท่านก็ทำหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนด้วยกันบวชทดแทนคุณพ่อแม่เป็นเวลา ๑ ปี จึงได้ลาสิกขา เนื่องจากต้องเข้ารับเกณฑ์ทหารรับใช้ชาติอยู่ ๒ ปี จึงปลดประจำการก็กลับมาประกอบอาชีพทำนาช่วยเหลือเจือจุนครอบครัว และปฏิบัติตนเป็นศิษย์วัดเสมอมามิได้ขาด

๒.๕ วัดกำแพง

วัดกำแพง ตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่ราบอยู่ริมแม่น้ำบางขาม สร้างขึ้น พ.ศ.๒๓๗๙ พระอุโบสถสร้างขึ้น พ.ศ.๒๕๒๔ โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กที่ฝาผนังภายในมีภาพพุทธประวัติข้างนอกมีกำแพงแก้วโดยรอบจากคำบอกเล่าของผู้อาวุโสมีผู้ใจบุญ ชื่อนางแพง บริจาคที่ดินให้สร้างวัด จึงชื่อว่า วัดกำแพง ศาลาการเปรียญของวัดกำแพงหลังเก่าสร้างขึ้นใน พ.ศ.๒๔๘๕ เป็นอาคารไม้แต่ถูกไฟไหม้ทิ้งหลัง เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๖ สมัยที่พระครูพิพัฒน์ ศาลาคุณ เป็นเจ้าอาวาสจึงได้สร้างศาลาการเปรียญหลังวัดปัจจุบันขึ้น เมื่อพ.ศ. ๒๕๒๙ โดยพระศรีสุทธิพงษ์ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส วัดบพิตรพิมุขวรวิหาร กรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการสร้าง

หลวงพ่ोजีนมาก สมัยกรุงศรีอยุธยา

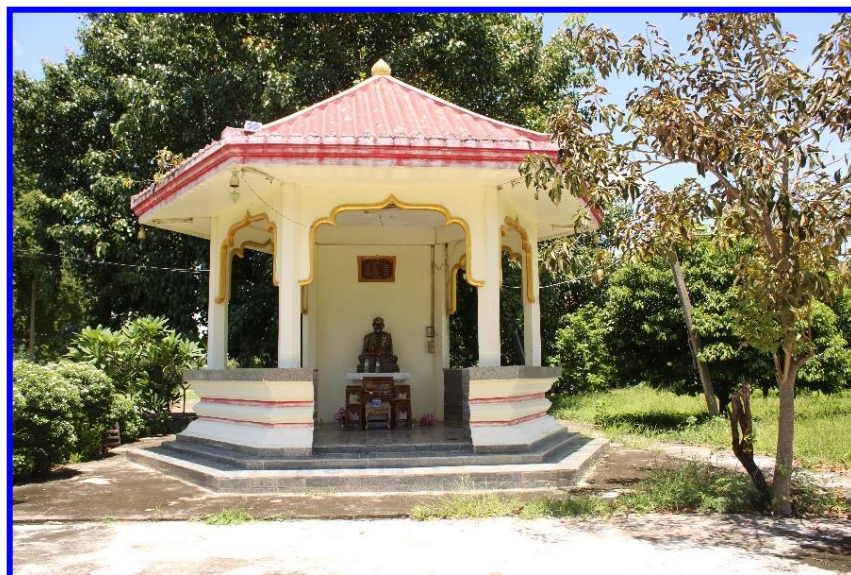

ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ สร้างปูพญานาค ศรีสุนทร วชิรประการชัย

๒.๖ วัดท่าช้าง

วัดท่าช้าง ตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พื้นที่ตั้งเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ปัจจุบันมีถนนสายบางนา – ท่าโขลง ตัดผ่านทำให้การคมนาคมสะดวก วัดท่าช้างนี้สร้างขึ้นเป็นวัดนับตั้งแต่ประมาณ พ.ศ ๒๓๐๐ มีโรงเรียนประถมศึกษาของทางราชการตั้งอยู่บริเวณวัดนี้ด้วย ปัจจุบันได้ยุบเลิกเพราะ มีนักเรียนน้อย

ในสมัยก่อนบริเวณที่ตั้งของวัดท่าช้างจะเป็นป่าทึบ และมีลำคลองซึ่งแยกจากแม่น้ำบางขาม บริเวณนี้จะมีโขลงช้างผ่านไปมาลงกินน้ำหรือเล่นน้ำเป็นประจำ ชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนี้ว่า ท่าช้าง ต่อมาเมื่อมีคนอพยพมาปลูกที่อยู่อาศัยบริเวณนี้มากขึ้น และเนื่องจากเป็นชาวพุทธ ชาวบ้านจึงได้สร้างวัดขึ้น เพื่อประกอบพิธีทางศาสนา และได้ขนานนามวัดนี้ว่า “วัดท่าช้าง”

๓. วัดร้าง

๓.๑ วัดเถรปิ่น (วัดตาปิ่น)

วัดเถรปิ่น หรือวัดตาปิ่น เป็นวัดร้าง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่ ผู้ให้ข้อมูล นางจุน สิริ อายุ ๘๔ ปี ปัจจุบันอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ของวัดเถรปิ่น ได้เล่าว่าเดิมวัดแห่งนี้ น่าจะอายุราว ๆ หลายร้อยปีมาแล้ว โดยพระที่สร้างวัดแห่งนี้ น่าจะชื่อปิ่น จึงเป็นที่มาของชื่อวัดว่าวัดเถรปิ่น ซึ่งเถร แปลว่า พระผู้ใหญ่ พระที่มีพรรษาตั้งแต่ ๑๐ ขึ้นไป ปัจจุบันยังคงมีซากอิฐเจดีย์วัดหลงเหลืออยู่

๓.๒ วัดกุฬีทอง หรือ โคกวัดกุฬีทอง

วัดกุฬีทอง หรือ โคกวัดกุฬีทอง เป็นวัดร้าง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สันนิษฐานว่าอายุน่าจะอยู่ราว ๆ หลายร้อยปี สมัยกรุงศรีอยุธยา ชาวบ้านก็จะมาไหว้ขอพรขอโชคขอลาภกัน นับว่าเป็นสถานศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของชาวบ้านในหมู่ที่ ๗

๔. โรงเรียน

๔.๑ โรงเรียนวัดทองคั่ง"สละราษฎร์บำรุง"

ข้อมูลพื้นฐาน

ที่อยู่ : หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
 ระดับที่เปิดสอน : อนุบาล - ประถมศึกษา
 วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง : ๐๑/๐๑/๒๕๓๙
 อีเมล : watthongkhung@gmail.com
 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : บ้านชี
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึงเขตพื้นที่ฯ : ๓๕ กม.
 ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอบ้านหมี่ : ๑๙ กม.

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนวัดทองคั่ง "สละราษฎร์บำรุง" เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๖ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๑๑ หมู่ที่ ๑ บ้านบ้านชี ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑ เปิดสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ มีเนื้อที่ ๑๔ ไร่ ๓๖ ตารางวา มีอาคารเรียนจำนวน ๓ หลัง ห้องเรียน ๘ ห้องเรียน ห้องเรียนพิเศษ ๘ ห้องเรียน รวม ๑๖ ห้องเรียน หมู่บ้านในเขตบริการ เขตพื้นที่บริการของโรงเรียนหมู่ที่ ๑, ๒ และ ๓ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วิสัยทัศน์

“มุ่งพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน เน้นอ่าน - เขียนคล่อง ยกย่องความเป็นไทย และบริหารจัดการศึกษาร่วมกับชุมชนอย่างมีคุณภาพ”

ปรัชญา

คนที่สมบูรณ์ด้วยความรู้และความประพฤติเป็นผู้ประเสริฐสุดทั้งในหมู่มนุษย์และเทวดา

พันธกิจ

๑. บริหารโรงเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งทางวิชาการแก่นักเรียนทุกระดับให้ได้คุณภาพบนพื้นฐานความเป็นไทย และเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม
๒. เสริมสร้างศักยภาพครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้เทียบเคียงกับมาตรฐานสากล
๓. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
๔. พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้วยหลักประชาธิปไตยบนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล
๕. ส่งเสริม สนับสนุน การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรภาครัฐและเอกชน ในการจัดการศึกษาและสร้างภาคีเครือข่ายร่วมพัฒนาการจัดการศึกษาที่เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

๑. นักเรียนทุกคนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา สื่อสารสองภาษา และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ การอ่านมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าระดับเขตพื้นที่
๒. นักเรียนทุกคนมีคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีทักษะการทำงาน และรับผิดชอบต่อสังคมโลก
๓. ครูมีความรู้ มีคุณธรรม มีทักษะการจัดการเรียนรู้ และใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ตลอดจนปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
๔. โรงเรียนบริหารจัดการด้วยหลักประชาธิปไตยอย่างมีคุณภาพบนหลักธรรมาภิบาล และนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ
๕. โรงเรียนมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการบริหารจัดการและจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน
๖. มีภาคีเครือข่าย ส่งเสริม สนับสนุน องค์กรภาครัฐ และเอกชน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและพัฒนาการศึกษา

ผู้บริหาร

ชื่อ-สกุล :	นาง สุวรรีย์ เอมสถิตย์
ตำแหน่ง :	ผู้อำนวยการโรงเรียน
ประเภท :	ข้าราชการครู
วิทยฐานะ :	ชำนาญการ
สังกัด :	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑
โรงเรียน :	วัดทองคั้ง (สละราษฎร์บำรุง)

๔.๒ โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน

ข้อมูลพื้นฐาน

ที่อยู่ :	หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
โทรศัพท์ :	๐๓๖-๗๐๓๔๒๕
ระดับที่เปิดสอน :	อนุบาล - มัธยมศึกษาตอนต้น
วัน-เดือน-ปี ก่อตั้ง :	๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๑
อีเมล :	Kerinkathin@gmail.com
Facebook :	โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น :	บ้านชี
ระยะทางจากโรงเรียน ถึงเขตพื้นที่ :	๓๕ กม.
ระยะทางจากโรงเรียน ถึง อำเภอ :	๑๔ กม.

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ บ้านนอกจอก ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เริ่มก่อตั้ง เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ มีเนื้อที่ ๘ ไร่ ๓ งาน ๔๙ ตารางวา เปิดสอน ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๕ โดยใช้ศาลาการเปรียญของวัดเกริ่นกฐินเป็นสถานที่ทำการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเปิดสอนตั้งแต่ระดับปฐมวัย (ก่อนการศึกษาภาคบังคับ) ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้าราชการครู จำนวน ๑๕ คน นักการภารโรง ๑ คน จำนวนผู้เรียน ๒๔๕ คน ปัจจุบันมีอาคารเรียน ๓ หลัง ห้องสมุด ICT ๑ หลัง โรงอาหาร ๑ หลัง และบ้านพักครู ๑ หลัง โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐินอยู่ห่างจากอำเภอบ้านหมี่เป็นระยะทาง ๑๖ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากจังหวัดลพบุรีเป็นระยะทาง ๔๕ กิโลเมตร

พ.ศ. ๒๕๑๓ ทางราชการได้สร้างอาคารเรียน แบบ ป.๑ ฉ. ขนาด ๔ ห้องเรียน ให้จำนวน ๑ หลัง ราคา ๑๔๐,๐๐๐ บาท โดยนายหนอน นางจำปี ผิวแดง เป็นผู้บริจาคที่ดินให้ จำนวน ๘ ไร่ นายกุหลาบ หาญทะนง ครูใหญ่ ได้ร่วมกับประชาชนบริจาคเงินสมทบขุดด้านหน้าอีก ๑ ห้อง เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท ปัจจุบันได้รื้อถอนเพื่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่ ลักษณะอาคารตึก ๒ ชั้น โดยพระครูวิมลสมณวัตร เจ้าอาวาสวัดเกริ่นกฐิน เป็นผู้สร้างให้และตั้งชื่ออาคารว่า อาคารอัครธัมมานุสรณ์ เจริญอายุ ๘๐ ปี และได้ทำการเปิดอาคารเรียน เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ สิ้นงบประมาณ ๕,๑๕๖,๗๕๐ บาท

พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับความอนุเคราะห์จาก พระครูวิมลสมณวัตร เจ้าอาวาสวัดเกริ่นกฐิน ดังนี้

๑. สร้างอาคารเรียน เป็นเงิน ๕,๑๕๖,๗๕๐ บาท

๒. สร้างสนามบาสเกตบอล, สนามตะกร้อ, สนามฟุตบอล

เป็นเงิน ๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท

๓. เทพินด้านหลังอาคาร สปช.๑๐๕/๒๙ เป็นเงิน ๒๔๕,๐๐๐ บาท
๔. สร้างเสาธงโรงเรียน เป็นเงิน ๑๒๐,๐๐๐ บาท
๕. สร้างรั้วรอบโรงเรียน เป็นเงิน ๘๒๙,๘๐๐ บาท
๖. สร้างรางระบายน้ำรอบสนาม เป็นเงิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท
๗. สร้างสวนหย่อม เป็นเงิน ๔๗,๐๐๐ บาท
๘. สร้างศาลพระภูมิเจ้าที่ เป็นเงิน ๔,๕๐๐ บาท
๙. ซ่อมแซมอาคารเรียน สปช.๑๐๕/๒๙ เป็นเงิน ๖๔,๑๖๐ บาท
๑๐. จัดทำสนามโรงเรียนถมดินปลูกหญ้า / ต้นไม้ เป็นเงิน ๑,๐๒๔,๐๐๐ บาท
๑๑. ซ่อมแซมห้องภาษา ตัดกระจก เป็นเงิน ๒๙,๕๐๐ บาท
๑๒. ซ่อมบำรุง / ปรับปรุง ห้องคอมพิวเตอร์ เป็นเงิน ๕๙,๕๐๐ บาท
๑๓. จัดทำป้ายชื่อชั้นต่างๆ , ห้องพิเศษ เป็นเงิน ๑๙,๕๐๐ บาท
๑๔. จัดซื้อวัสดุ / สื่อการเรียนการสอน / ครุภัณฑ์ เป็นเงิน ๓๙๙,๓๐๔ บาท
๑๕. ปูพื้นกระเบื้อง / ติดเหล็กดัดห้องพักครู / ห้องอนามัย

เป็นเงิน ๓๕,๐๐๐ บาท

๑๖. ติดตั้งจานดาวเทียมทางไกล / อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง

เป็นเงิน ๓๑,๙๐๐ บาท

๑๗. ซื้อโทรทัศน์ รีเซฟเวอร์ เพิ่มเติมอีก ๓ จุด เป็นเงิน ๕,๗๐๐ บาท
 ๑๘. ซื้อเครื่องดนตรีไทย เป็นเงิน ๑๐๑,๒๕๐ บาท
- พ.ศ. ๒๕๔๙ นายสุนทร ทับทิมศรี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน
พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้รับโอนอาคาร ป.๑ ฉ.๓ ห้องเรียน และโรงอาหารซึ่งชำรุด
เมื่อวันที่ ๘ ก.พ. ๒๕๕๒ หลวงพ่อเพี้ยนอัคคัมโม ทำพิธีวางศิลาฤกษ์อาคารเรียน

อนุบาลและโรงอาหารหลังใหม่

วันที่ ๗ พ.ค. ๒๕๖๑ นางอริยญา ทองทาสี มาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

วิสัยทัศน์ (VISION)

ผู้เรียนมีคุณธรรมนำความรู้ มุ่งสู่มาตรฐานสากล ดำรงตนอย่างพอเพียง คู่เคียงความเป็นไทย
ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ (MISSION)

๑. พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาชาติและมาตรฐานสากล
๒. ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

อำนาจหน้าที่ของโรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน

๑. จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ
๒. จัดตั้งงบประมาณ และรับผิดชอบการใช้จ่ายงบประมาณ
๓. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช ๒๕๕๑

๔. จัดการเรียนรู้การสอน จัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

๕. ออกระเบียบข้อบังคับต่างๆรวมทั้งระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการการศึกษา

๖. กำกับ ติดตาม ประเมินผลงานตาม แผนงานโครงการ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการพิจารณาความดีความชอบ การพัฒนา และการดำเนินงานทางวินัยกับครูและบุคลากรทางการศึกษา

๗. ประสานการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของโรงเรียน ทั้งที่เป็นราชพัสดุและทรัพย์สินอื่นๆตามระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

๘. จัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ความร่วมมือในการประเมินคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก รวมทั้งการรายงานผลการประเมินต่อคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

๙. ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน และสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันอื่นๆในชุมชนและท้องถิ่น

๑๐. ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายใน หรือตามที่ได้รับมอบหมาย และตามที่กฎหมายกำหนดให้

ผู้บริหาร

ชื่อ-สกุล :	นางอริญญา ทองทาสี
ตำแหน่ง :	ผู้อำนวยการโรงเรียน
ประเภท :	ข้าราชการครู
วิทยฐานะ :	ชำนาญการพิเศษ
สังกัด :	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต ๑
โรงเรียน :	บ้านเกรินกลิ่น

๔.๓ โรงเรียนบ้านชีวิทยา

ข้อมูลพื้นฐาน

โรงเรียนบ้านชีวิทยา	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านท่าตราแดง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ระดับที่เปิดสอน	มัธยมศึกษาตอนต้น - มัธยมศึกษาตอนปลาย
วัน-เดือน-ปี	ก่อตั้ง ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๕
อีเมลล์	bancheewit๖๑@gmail.com
เว็บไซต์	https://sites.google.com/site/bancheewittayaschoo

ประวัติโรงเรียน

โรงเรียนบ้านชีวิทยา เดิมอาศัยอาคารโรงเรียนวัดกำแพง ซึ่งสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดลพบุรี ที่ยุบเลิกไปโดยมีท่านพระครูพิพัฒนสารคุณ(พระอาจารย์ทองเจือ ฐิติญาโณ) อดีตเจ้าอาวาสวัดกำแพง และเจ้าคณะตำบลบ้านชี-บางขามในขณะนั้น (ปัจจุบันท่านได้มรณภาพแล้ว) เป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งโดยได้รวบรวมผู้มีจิตศรัทธาช่วยกันบริจาคทุนทรัพย์ และที่ดิน เพื่อจัดตั้งโรงเรียนขึ้น ต่อมาคณะกรรมการโรงเรียนได้รวบรวมสมาชิกกลุ่มชาวบ้านใกล้เคียงกับท้องถิ่นนี้ และที่ไปประกอบอาชีพที่อื่นให้ช่วยบริจาคเงินในการจัดหาที่ดินในเนื้อที่ประมาณ ๔๘ ไร่ เพื่อจัดสร้างอาคารชั่วคราวหลังแรก ในปีพ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมาปีการศึกษา ๒๕๒๓ ได้ก่อสร้างอาคารเรียนชั่วคราวเพิ่มอีก ๑ หลัง ทั้งได้เริ่มทำการก่อสร้างอาคารเรียนถาวร แบบ ๒๑๖ค จำนวนครึ่งหลัง ซึ่งได้ใช้เป็นอาคารเรียนถาวรตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๒๔ และในปีการศึกษา ๒๕๒๕ ได้รับจัดสรรงบประมาณต่อเติมอาคารเรียนถาวรอีกครั้งหลัง แบบ ๒๑๖ ค. จำนวน ๑ หลัง โรงฝึกงานอุตสาหกรรมและคหกรรมอีก ๑ หลัง ก่อสร้างอาคารเรียนแบบ ซี - เอส ปีการศึกษา ๒๕๒๙ - ๒๕๓๐ ได้รับงบประมาณจากโครงการ มพข. ๒ รุ่น ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๔๔ จัดสร้างอาคารศูนย์อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการนำของคุณลุงทวี ทองโต และในปีการศึกษา ๒๕๕๑ ได้จัดสร้างอาคารไม้วิจิตรสุภาการ โดยความอนุเคราะห์จากท่านพระครูวิจิตรสุภาการรองเจ้าคณะอำเภอบ้านหมี่เป็นเจ้าภาพ จัดหาทุนในการก่อสร้างร่วมกับผู้มีจิตศรัทธา โรงเรียนบ้านชีวิทยา เคยได้รับโล่ห์รางวัลโรงเรียนพระราชทานขนาดเล็กระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๒๗

ปัจจุบันเปิดสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ – ๖ เป็นนักเรียน แบบไป - กลับ และเป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕ ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ ๖๑ หมู่ ๖ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ๑๕๑๘๐

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านชีวิทยา มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการคิด พัฒนาทักษะชีวิต เพื่อการดำรงตนอยู่ในสังคมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบคิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล
๒. ครูจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิดทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
๓. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อการดำรงตนในสังคมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก

เป้าประสงค์ของโรงเรียน

๑. นักเรียนมีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ คิดสร้างสรรค์ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างสมเหตุสมผล
๒. ครูจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านการคิดทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
๓. นักเรียนมีทักษะในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะชีวิตเพื่อการดำรงตนในสังคมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๕. สถานศึกษามีการใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างคุ้มค่า

อัตลักษณ์

ดำรงชีวิตตามวิถีไทย ใฝ่ใจจิตอาสา

เอกลักษณ์

โรงเรียนสะอาด บรรยากาศร่มรื่น

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

กลยุทธ์ใหม่ที่คิดวิสัยทัศน์ใหม่

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาสถานศึกษาด้านบรรยากาศสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ ประสานความร่วมมือกับเครือข่ายชุมชน

ผู้บริหาร

ชื่อ-สกุล : นายสังวรณ รักญาติ
ตำแหน่ง : ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านชีวิทยา
ประเภท : ข้าราชการครู
วิทยฐานะ :ชำนาญการพิเศษ
สังกัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๕
โรงเรียน : โรงเรียนบ้านชีวิทยา

๔.๔ ศูนย์การศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลบ้านชี (กศน.)

ข้อมูลทั่วไป

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล เป็นหน่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือห้องเรียนของ กศน.อำเภอ/เขต ซึ่งตั้งอยู่ใน ระดับตำบล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของประชาชนในชุมชน และพัฒนา กศน.ตำบล เป็นแหล่งเรียนรู้ ตลอดชีวิตของชุมชนได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายใน พื้นที่

หลักการทำงาน กศน.ตำบล ยึดชุมชนเป็นฐานในการดำเนินงานและการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ต้นทุนของชุมชน เช่น อาคาร สถานที่ แหล่งวิทยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ประเพณีมี การประสานเครือข่ายในชุมชนร่วมจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนใน ชุมชน/สังคม เข้ามามีส่วนร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรม กศน.ตำบลทั้งในฐานะ ผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาบูรณาการกระบวนการ เรียนรู้และจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน มีคณะกรรมการ กศน. ตำบล ที่เป็นคนในชุมชน ให้การส่งเสริม สนับสนุน ติดตามดูแลและร่วมประเมินผลการดำเนินงาน กศน.ตำบล

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบล จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

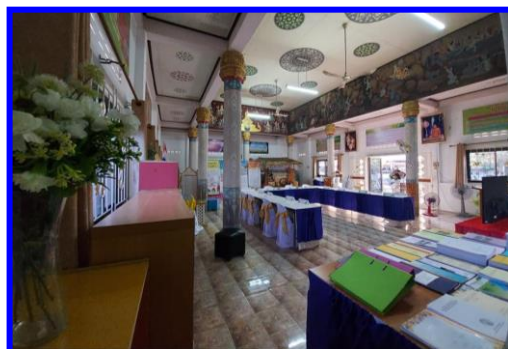
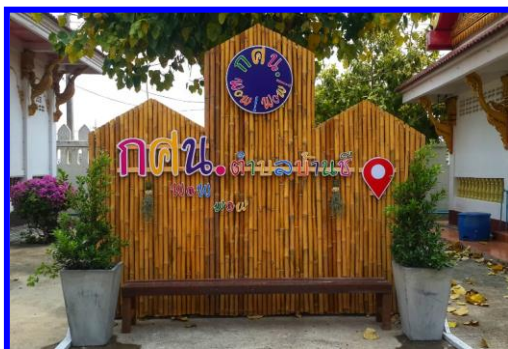
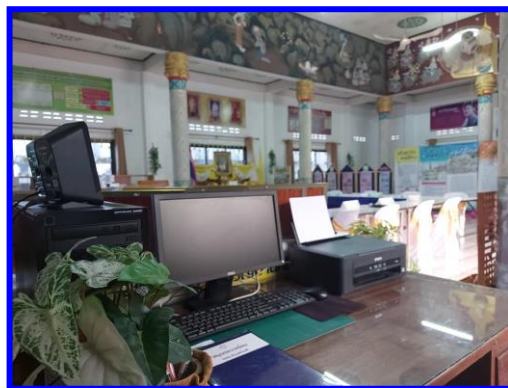
๒. สร้างและขยายภาคีเครือข่ายในการมีส่วนร่วมการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและ การศึกษาตามอัธยาศัยในชุมชน

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยของ ภาคีเครือข่าย

๔. ประสานและเชื่อมโยงการดำเนินงานจัดการศึกษาร่วมกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน

ประวัติความเป็นมา

ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลบ้านชี ตั้งอยู่ที่บ้านเกริ่นกฐิน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เดิมใช้อาคารของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลบ้านชี ต่อมาได้มีการย้ายอาคารดังกล่าวมาอยู่ที่วัดเกริ่นกฐิน หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชี โดยท่าน ผู้อำนวยการจิราวุฒิ เปล่งศรีรัตน์ (ผอ.กศน.อำเภอบ้านหมี่ในขณะนั้น) และนายสุรสิทธิ์ คำนิงผล (ครูกศน.ตำบลบ้านชี) ได้เสนอขอใช้สถานที่และอาคารของวัดเกริ่นกฐินเนื่องจากอาคารเดิมนั้น คับแคบ และไม่เพียงพอในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของงานการศึกษานอกระบบ กับพระครูวิมลสมณ วัตร หรือหลวงพ่อเพี้ยน อัครธัมโม (เจ้าอาวาสวัดเกริ่นกฐิน) และพระอาจารย์ภัทรภณ เขมปญโญ (รองเจ้าอาวาสวัดเกริ่นกฐิน) ในขณะนั้น เพื่อที่จะให้เป็นศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนตำบลบ้านชี และให้เป็นศูนย์กลางการสร้างโอกาสและกระจายโอกาสทางการศึกษาตลอดชีวิตให้กับประชาชน ในชุมชนตำบลบ้านชี โดยได้รับอาคารและเข้าใช้ในวันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม ๒๕๕๗ และมี นายสุรสิทธิ์ คำนิงผล เป็นครู กศน.ตำบลบ้านชี จนถึงปัจจุบัน และผู้อำนวยการคนปัจจุบัน คือ นางเยาวลักษณ์ ป้อมภกรณส์สวัสดิ์ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอบ้านหมี่

ภาพ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยตำบลบ้านชี

๔.๕ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี

ข้อมูลทั่วไป

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี รหัสไปรษณีย์ ๑๕๑๘๐ โทรศัพท์ ๐๓๖-๗๙๘๕๐๔ สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เปิดการสอนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาลช่วงอายุตั้งแต่ ๒ - ๓ ปี

ประวัติศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ได้รับการถ่ายโอนจากสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.) จำนวน ๑ ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดท่าช้าง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชีได้จัดตั้งเองจำนวน ๒ แห่งคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดทองคั้ง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเกริ่นกฐิน โดยขอใช้ใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนวัดท่าช้างโรงเรียนวัดทองคั้ง และโรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน สำหรับใช้เป็นสถานที่ตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ในการสร้างอาคารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นเมื่อดำเนินการสร้างเสร็จเมื่อปีพ.ศ.๒๕๕๙ ได้ย้ายศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทั้ง ๓ แห่ง มารวมกัน และได้ดำเนินการรวมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กใหม่โดยใช้ชื่อ “ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี” ตั้งอยู่ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตั้งอยู่ในเขตชุมชน หมู่ที่ ๑ ใกล้กับวัดทองคั้ง เขตพื้นที่บริการการศึกษา ๑๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่บ้านชี หมู่บ้านทองคั้ง หมู่บ้านบางซัด หมู่บ้านบางอิฐ หมู่บ้านคลองละคร หมู่บ้านท่าช้าง หมู่บ้านหัวแหลม หมู่บ้านคลองนางอ่า หมู่บ้านคลองพระ หมู่บ้านเกริ่นกฐิน หมู่บ้านเขาตีหิน และนอกเขตพื้นที่ หมู่บ้านทุ่งสาธาร

วิสัยทัศน์

“ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี จัดการศึกษาปฐมวัยโดยมุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจ ด้านสติปัญญาให้กล้าแสดงออก มีคุณธรรม จริยธรรม เจริญเติบโตสมวัย ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

ปรัชญา

“เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ วัฒนธรรมท้องถิ่น พลานามัยแข็งแรง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - จิตใจสังคม และสติปัญญาโดยจัดกิจกรรมมุ่งเน้นเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนตามศักยภาพของผู้เรียนโดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญผ่านการจัดกิจกรรมประจำวัน

๒. สนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมโดยเน้นการมีสัมมาคารวะความรับผิดชอบการตรงต่อเวลาความประหยัดความซื่อสัตย์ในวิถีชีวิตประจำวันจนเกิดเป็นคุณลักษณะนิสัยที่ดีงาม

๓. สนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันตามวิถีประชาธิปไตยเพื่อสร้างจิตสำนึกให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่ดำรงชีวิตในสังคม ปัจจุบันได้อย่างมีความสุข

๔. สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรครูและนักเรียนมีความรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเน้นการสอนผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูเพื่อพัฒนาให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนสองภาษาต่อไป

๕. พัฒนาพื้นที่ของศูนย์ให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยการจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เป็นที่พักผ่อนเป็นแหล่งเรียนรู้เช่นบ่อปลาแปลงผักสวนยอมและสวนสมุนไพรเพื่อเป็น

การปลูกฝังให้นักเรียนรับสภาพแวดล้อมรู้จักการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และยังเป็นการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียนอีกด้วย

๖. ส่งเสริมและให้โอกาสชุมชนทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน และระดมทรัพยากรในการจัดการศึกษาโดยคณะกรรมการสถานศึกษาผู้ปกครองและชุมชนดำเนินการตามบทบาทหน้าที่อย่างจริงจังส่งผลให้เกิดความร่วมมือกันของชุมชนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน

๗. ส่งเสริมสุขอนามัยให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมุ่งจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กทุกคนให้มีความพร้อมตามพัฒนาการทั้งด้านร่างกายด้านอารมณ์จิตใจด้านสังคม และสติปัญญามีทักษะในการดำรงชีวิตประจำวันตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคลควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ความเป็นไทยและก้าวหน้าเทคโนโลยี

ตราประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อมูลด้านบุคลากร

นางอังคณา วรรณบวร	ครูชำนาญการ
นางสาวสุกัญญา ปาลวัฒน์	ครูชำนาญการ
นางสาวจิตราภรณ์ แยมเจริญ	ครูชำนาญการ
นางศรีเพ็ญ พันธุ์พัก	ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก
นางกัญย์สินี เหมือนโพธิ์	พนักงานจ้างเหมาบริการ (ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก)
นางสาวอรพรรณ วัฒนา	พนักงานจ้างเหมาบริการ (คนงานทั่วไป)

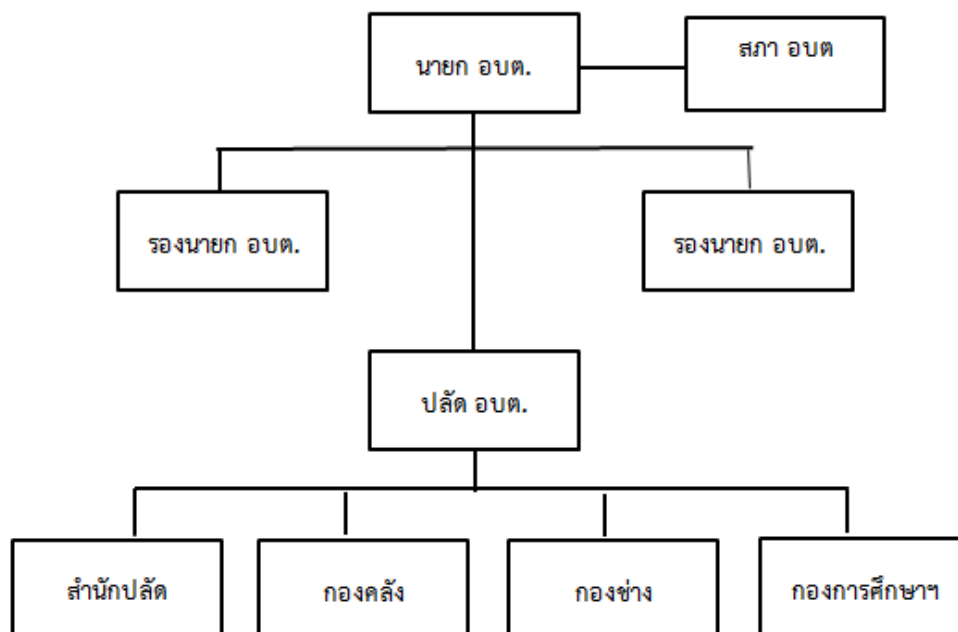
๕. องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง ฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยยกฐานะจากสภาตำบล ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชีนั้น เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาพร้อมสร้างร่วมจัดทำส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชีอาศัยความร่วมมือของชุมชนในพื้นที่ให้เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหา และความเข้าใจในแนวทางแก้ปัญหากันอย่างจริงจัง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี ยังเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของประชากรเน้นการส่งเสริมและสนับสนุนให้การศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนและพัฒนาเยาวชนให้พร้อมที่จะเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพโดยยึดกรอบแนวทางในการจัดระเบียบการศึกษา ส่วนด้านพัฒนาอาชีพจะเน้นพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนพึ่งตนเองในท้องถิ่นแบบพอเพียง

การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหาร และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๒ หมู่บ้าน โดยมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๑ คน ๑๒ หมู่บ้าน รวมเป็น ๑๒ คน

โครงสร้างการบริหารงาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง แหล่งเกษตรกรรม นำการศึกษา อนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น”

ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร

เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ
๓. เพื่อพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม
๕. เพื่อพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน
๖. เพื่อพัฒนาด้านการบริหารจัดการองค์กร

คำเป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ
๓. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
๕. เพื่อพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๖. เพื่อพัฒนาการเมืองและการบริหาร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ
๓. พัฒนาการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
๕. พัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม
๖. พัฒนาการเมืองและการบริหาร

แผนงาน

๑. แผนงานเคหะและชุมชน
๒. แผนงานการเกษตรแผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๓. แผนงานการเกษตร แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๔. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชนแผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๕. แผนงานบริหารทั่วไปแผนงานการศึกษา แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานงบกลาง

๖. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล

๖.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตำบลบ้านเกริ่นกฐิน

ประวัติความเป็นมา

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เดิม เรียกว่า สถานีอนามัย ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ก่อสร้างโดยงบประมาณของกระทรวงสาธารณสุข มีงบประมาณ ๒๕๓๔ โดยกำหนดให้สร้างที่ตำบลเชียงงา แต่เนื่องจากตำบลเชียงงา ไม่มีสถานที่ในการก่อสร้าง ดังนั้น ชาวบ้านหนองจอก หมู่ที่ ๑๑ ตำบลบ้านชีได้บริจาคที่ดินให้ เป็นพื้นที่ ๑ ไร่ ๑ งาน มีผู้บริจาค ๓ ราย ด้วยกัน คือ

๑. นายบรรจง เครือแดง และภรรยา
๒. นายเสนาะ เครือแดง และภรรยา
๓. นายสำออง โอภาส และภรรยา

การก่อสร้างสถานีอนามัยได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างต้นปี พ.ศ ๒๕๓๕ และดำเนินการสร้างเสร็จเรียบร้อย ประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ ๒๕๓๕ โดยงบประมาณ การก่อสร้างจากงบประมาณ กระทรวงสาธารณสุข เน้นสถานีอนามัย ๒ ชั้น ชั้นล่างเปิดโล่ง พร้อมบ้านพักแฝด ๒ หลังติดกัน ชั้นล่างเปิดโล่งไม่มีรั้วรอบสถานีอนามัย

สถานีนามัยได้เปิดบริการแก่ประชาชนทั่วไป บริเวณใกล้เคียงสถานีนามัย มีผู้รับบริการตำบลบ้านชี ตำบลสนามแจง ตำบลหนองเต่า มาใช้บริการรักษาพยาบาลการ ส่งเสริมสุขภาพ งานป้องกันโรคติดต่อ และเปิดเป็นทางการ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยมี เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติ ๒ ท่าน คือ

๑. นายไพโรจน์ วิโรจน์วงศ์ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน หัวหน้าสถานีนามัย
๒. นางสุพรรณิ วิโรจน์วงศ์ เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน

๖.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชี

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชี ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๔ หมู่ที่ ๑ บ้านบ้านชี ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

พื้นที่รับผิดชอบ

จำนวน ๗ หมู่บ้าน ๑,๐๔๕ หลังคาเรือน

หมู่ที่ ๑ บ้านชี	๑๕๗	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๒ บ้านท้องคั่ง	๒๓๗	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๓ บ้านบางซัด	๑๐๗	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๔ บ้านบางอิฐ	๒๓๒	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๕ บ้านคลองละคร	๙๙	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๖ บ้านท่าตราแดง	๗๐	หลังคาเรือน
หมู่ที่ ๗ บ้านคลองนางอ้ว	๑๔๓	หลังคาเรือน

บุคลากร

เจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านชี

๑. นายธีรชัย	อ้วนศรี	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการ รพ.สต.บ้านชี
๒. นางสาวลักษณ์	ช่วยบุญ	ตำแหน่ง	พยาบาลวิชาชีพ ชำนาญการ
๓. นายเอนก	ประคำพอง	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน
ลูกจ้าง (จ้างเหมา)			
๑. นางวรรณุช	นาครักษ์	ผู้ช่วยแพทย์แผนไทย และพนักงานบันทึกข้อมูล	
๒. นางศรีนวล	ม่วงศิลป์	พนักงานทำความสะอาด	
๓. นายวินัย	สิบกิ่ง	พนักงานทำความสะอาด	

ทำเนียบเจ้าหน้าที่ ที่เคยปฏิบัติงานในอดีต - ปัจจุบัน

๑. นางสาวกัลยา	สุยะสุตานนท์ (สุภาพไว)	พ.ศ.๒๕๔๙ - พ.ศ.๒๕๐๗
๒. นางสุภา	ศุภพงษ์	พ.ศ. ๒๕๐๗ - พ.ศ. ๒๕๓๑
๓. นางศุภชัย	สินธุ์ไชย	พ.ศ. ๒๕๑๘ - พ.ศ. ๒๕๑๘
๔. นายเสริมศักดิ์	ทรัพย์ากร	พ.ศ.๒๕๑๙ - พ.ศ.๒๕๔๙
๕. นางอาณูวรรณ	เปรมปรีสุข	พ.ศ.๒๕๓๐ - พ.ศ.๒๕๔๕
๖. นางสาวทิติยากร	พูนณรงค์	พ.ศ.๒๕๔๖ - พ.ศ.๒๕๔๙
๗. นางสาวทิพสุคนธ์	เกรียงไกรเพ็ชร	พ.ศ.๒๕๓๓ - พ.ศ.๒๕๕๑
๘. นายพนม	ช่วยบุญ	พ.ศ.๒๕๔๙ - ๑๓ ก.ย.๒๕๖๒
๙. นายไพโรจน์	จิโรจน์วงศ์	พ.ศ.๒๕๕๑ - พ.ศ.๒๕๕๒

๑๐. นางจุไรรัตน์	सानนท์	พ.ศ.๒๕๕๑ - พ.ศ.๒๕๕๒
๑๑. นางวรรยา	แกมทัพบิม	ต.ค.๒๕๕๒ - ก.ย.๒๕๕๙
๑๒. นางสาวลักษณ์	ช่วยบุญ	เม.ย.๕๓ - ปัจจุบัน
๑๓. นางสาวกาญจนา	เข็มศรี	พ.ย.๕๗ - ปัจจุบัน
๑๔. นายเอนก	ประคำพอง	๒ ก.พ.๖๐ - ปัจจุบัน
๑๕. นางราตรี	รัตนสวัสดิ์	๑๕ ก.ย.๖๐ - ๓๑ ธ.ค.๖๑
๑๖. นายธีรภาพ	สุคันธวิภา	๓๐ ม.ค.๖๒ - ๑๓ ก.ย.๖๒
๑๗. นายธีรชัย	อ้วนศรี	๑๖ ก.ย.๖๒ - ปัจจุบัน

๗. บุคคลสำคัญ (ที่เป็นผู้นำ ซึ่งมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ)

๗.๑ อดีตเจ้าอาวาสถึงปัจจุบัน

๑. วัดทองคั้ง

๑. หลวงพ่อกลิ่น	พ.ศ. ๒๔๑๗ - พ.ศ. ๒๔๒๓
๒. หลวงพ่อปั้น	พ.ศ. ๒๔๒๓ - พ.ศ. ๒๔๓๑
๓. หลวงพ่อเทียม	พ.ศ. ๒๔๓๑ - พ.ศ. ๒๔๓๗
๔. หลวงพ่อสว่าง	พ.ศ. ๒๔๓๗ - พ.ศ. ๒๔๔๒
๕. หลวงพ่อเทียม	พ.ศ. ๒๔๔๒ - พ.ศ. ๒๔๕๑
๖. หลวงพ่อเทียบ	พ.ศ. ๒๔๕๑ - พ.ศ. ๒๔๖๓
๗. หลวงพ่อพระครูสละ ปุณณสุวณโณ	พ.ศ. ๒๔๖๓ - พ.ศ. ๒๕๑๒
๘. พระครูวรกิจจาภิรม เจ้าอาวาส	ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓
๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๑	เป็นรองเจ้าคณะอำเภอชั้นเอก
๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘	เป็นเจ้าคณะอำเภอ
๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑	เลื่อนเป็นเจ้าคณะอำเภอชั้นเอกและ

ชั้นพิเศษ

๒. วัดจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ลพบุรี

๑. พระอาจารย์คำสิงห์
๒. พระอาจารย์จรัญ
๓. พระอธิการอนุชา โชติกุโล

๓. วัดบรรพตธรรมาวาส (วัดเขาดิน)

๑. หลวงพ่อเงิน อารมโณ
๒. พระอธิการสมยศ (กู) ปิยวณโณ
๓. พระอธิการจรัญ จันทวโล (รักษาการแทน)
๔. พระใบฎีกาสันนิจ จักกวโร
๕. พระอธิการพูล ปิยะศรีโล ปัจจุบัน

๔. วัดเกริ่นกฐิน

๑. พระอธิการนอม	พ.ศ.๒๔๖๕ - ๒๔๖๘
๒. พระอธิการหลอ	พ.ศ.๒๔๖๘ - ๒๔๗๐
๓. พระอธิการเอี่ยม	พ.ศ.๒๔๗๐ - ๒๔๗๗
๔. พระอธิการย้อย	พ.ศ.๒๔๗๗ - ๒๔๘๐
๕. พระอธิการเหนียม	พ.ศ.๒๔๘๐ - ๒๔๘๔
๖. พระอธิการเปล่ง	พ.ศ.๒๔๘๔ - ๒๔๙๔
๗. พระอธิการห้วน ปทีโป	พ.ศ.๒๔๙๔ - ๒๕๐๐
๘. พระอธิการแกะ	พ.ศ.๒๕๐๐ - ๒๕๑๐
๙. พระอธิการผ่อง จันทโชโต	พ.ศ.๒๕๑๐ - ๒๕๒๕
๑๐. พระอธิการผล กิตติวินโน	พ.ศ.๒๕๑๕ - ๒๕๒๖
๑๑. พระสนั่น (รักษาการ)	พ.ศ.๒๕๒๖ - ๒๕๓๒
๑๒. พระสวัสดิ์ (รักษาการ)	พ.ศ.๒๕๓๒ - ๒๕๓๗
๑๓. พระครูวิมลสมณวัตร (เพี้ยน อัครธัมโม)	พ.ศ.๒๕๓๗ - ๒๕๖๐
๑๔. พระครูสังฆรักษ์ภัทรภณ เขมปัญญา (รักษาการ) ปัจจุบัน	

๕. วัดกำแพง

๑. หลวงพ่อหริ่ม	พ.ศ. - - พ.ศ. -
๒. หลวงพ่อแป้น	พ.ศ. - - พ.ศ.๒๔๗๒
๓. หลวงพ่อทองคำ ธัมมสโร	พ.ศ.๒๔๗๒ - ๒๕๐๒
๔. พระครูพิพัฒน์สารคุณ	พ.ศ.๒๕๐๒ - ๒๕๒๔
๕. พระอธิการสันทัศน์ คัมภีโร	พ.ศ.๒๕๒๔ - ๒๕๒๗
๖. พระมหาวิเชียร ธัมมสโร	พ.ศ.๒๕๒๗ - ๒๕๓๒
๗. พระอาจารย์แคล้ว อุตตสาโร	พ.ศ.๒๕๓๒ - ๒๕๓๓
๘. พระปลัดวัลลภ อาภัสสโร	พ.ศ.๒๕๓๓ - ๒๕๓๗
๙. พระอธิการอำนาจ กิตติสัมปณโน	พ.ศ.๒๕๓๗ - ๒๕๔๓
๑๐. พระอธิการสมจิตร กิตติธโร	พ.ศ.๒๕๔๓ - ๒๕๔๗
๑๑. พระครูปราการเขมคุณ	พ.ศ.๒๕๔๗ - ปัจจุบัน

๖. วัดท่าช้าง

๑. หลวงพ่อไต้
๒. หลวงพ่อปั้น
๓. หลวงพ่อละม่อม
๔. หลวงพ่อหล่อ
๕. หลวงพ่อบุญยัง
๖. หลวงพ่อไพฑูล ปัจจุบัน

๗.๒ อดีตกำนันในตำบลบ้านชี - ปัจจุบัน

คนที่ ๑ ขุนชีชาญวรคา	
คนที่ ๒ นายยา	पालวัฒน์
คนที่ ๓ นายวิจิตร	पालวัฒน์
คนที่ ๔ นายวิศิษฐ์	วะสินรัตน์
คนที่ ๕ นายกิตติศักดิ์	ศุภพงษ์
คนที่ ๖ นายสมศักดิ์	पालวัฒน์
คนที่ ๗ นายเทพฤทธิ์	แสงคล้าย (ปัจจุบัน)

๗.๓ ผู้นำชาวบ้าน

นายก อบต. อดีต - ปัจจุบัน

๑. นายกิตติศักดิ์	ศุภพงษ์	พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๔๓
๒. นายสรเสรีณ	บัวหอม	พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕
๓. นายสุนทร	ชอบเพื่อน	พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗
๔. นายปรีชา	เพชรเจริญ	พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑
๕. นายสมจิตร	คำรักษ์	พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕
๖. นายมณฑล	มีลาภ	พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔
๗. นายกิตติศักดิ์	ศุภพงษ์	พ.ศ. ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

ประธานสภา อบต.บ้านชีอดีต - ปัจจุบัน

๑. นายสำราญ	ชูปทอง	พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕
๒. นายธีระ	จันทร์ประภานนท์	พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗
๓. นายทินกร	แสงเจริญ	พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑
๔. นายสมเกียรติ	เต็มแก้ว	พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๕
๕. นายสำราญ	ชูปทอง	พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔
๖. นายทินกร	แสงเจริญ	พ.ศ. ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน

สมาชิกสภา อบต.บ้านชี ปัจจุบัน

๑. นายสุรเดช	วะสินรัตน์
๒. นายฉลอง	ร่มพุดตาน
๓. นายสมชาย	สัมฤทธิ์ผ่อง
๔. นางจุฑามาศ	หนูหล้า
๕. นายณรงค์	พวงกุหลาบ
๖. นายพูนศักดิ์	สารวิก
๗. นายทินกร	แสงเจริญ
๘. นางสุกัญญา	สัญญา
๙. นางวิไลลักษณ์	ทองสะอาด
๑๐. นายประจบ	पालวัฒน์
๑๑. นางสาวาล	เมืองสว่าง
๑๒. นางเบญจวรรณ	หุ่นสุวรรณ

ผู้ใหญ่บ้าน ๑๒ หมู่บ้าน

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑

๑. นายดีด	ศรีสุนทร
๒. นายวิศิษฐ์	วะสินรัตน์
๓. นายกิตติศักดิ์	ศุภพงษ์
๔. นายนิธินันท์	ฐปหอม (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๒

๑. นายวิจิตร	ปาลวัฒน์
๒. นายสุทิน	โพลงเงิน
๓. นายสมจิตร	คำรักษ์
๔. นางบาหยัน	เกิดแก่น
๕. นายสุชิน	เกิดแก่น
๖. นายสายชล	เกิดแก่น (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๓

๑. นายผ่อง	แก้วเกตุ
๒. นายบุญช่วย	ปาลวัฒน์
๓. นายสมศักดิ์	ปาลวัฒน์
๔. นายวีรยุทธ	ปาลวัฒน์ (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๔

๑. นายฉาบ	
๒. นายวิมล	ปาลวัฒน์
๓. นายเทิดศักดิ์	นิมิตระกูล (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่มุขที่ ๕

๑. นายเจียน	เต็มแก้ว
๒. นายวิชัย	นาครักษ์
๓. นายสำรวย	ไถ่เงิน
๔. นายสำราญ	ปรากฏ
๕. นายถวิล	มีหิรัญ (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๖

๑. นายอัมพร	ฟ้ากระจ่าง
๒. นายบุญสืบ	ทองเพิ่ม
๓. นายสมนึก	อยู่สุขเจริญ
๔. นายวิชา	จิระวงศ์
๕. นายธรรมจักร	เข้มทอง
๖. นางสาวนัญญภัคณ์	พีชงาม (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗

๑. นายอยู่	สุขสง
๒. นายศิริ	พทุธา
๓. นายสันต์	ชัชวาล
๔. นายสมศักดิ์	ฟ้ากระจ่าง
๕. นายประดิษฐ์	อิงไพบูลย์
๖. นายเทพฤทธิ์	แสงคล้าย (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๘

๑. นายปุม	สิงห์สูง
๒. นายสนอง	ชิดชอบ
๓. นายฉลอง	ลุ่มสำรวย
๔. นางเครือวัลย์	ตรัสงาม (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙

๑. นายปอ	เงินงาม
๒. นายวิวัฒน์	เงินงาม
๓. นางมาลี	ฐปทอง
๔. นางนกแก้ว	ทองประเสริฐ (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๐

๑. นายเจือ	สิงห์สูง
๒. นายจำนงค์	ปานเดช
๓. นายสำเร็จ	ทองสะอาด
๔. นางสาวอุทัยทิพย์	ปาลวัฒน์ (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๑

๑. นายนาค	อิมมาก
๒. นายสวัสดิ์	แสงสว่าง
๓. นายเข้า	แจ่มใส
๔. นายสันติ	เครือแดง (ปัจจุบัน)

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒

๑. นายหิ้ง	บุญครอบ
๒. นายเชื้อ	กรองแก้ว
๓. นายไป่	สารวิก
๔. นายบุญเลิศ	เครือม่วง
๕. นายพิษณุ	อินทร์วงศ์
๖. นายนฤพนธ์	ผิวแดง (ปัจจุบัน)

๘. หมอยาพื้นบ้าน

๘.๑.นายสำออง ประทีปทอง (หมอดำ)

นายสำออง ประทีปทอง คนในพื้นที่จะเรียกว่า “หมอดำ” อยู่บ้านเลขที่ ๕๖/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีความเชี่ยวชาญทางด้านหมอยา (ยากวาดคอเด็ก แก้ไอ เจ็บคอ เป็นไข้ ตาแดง ท้องเสีย ขยี้มดดินหมา ภูมิแพ้ หอบหืด) ได้รับความรู้จากปู่ดำ เงินดี และเข้ารับ การอบรมที่วัดชีป่า จังหวัดลพบุรี ๒ ปี นอกจากหมอดำจะเป็นหมอยาพื้นบ้านแล้วยัง ทำยาสมุนไพร เป็นยาอายุวัฒนะไว้กินเอง และอาจให้แก่ผู้ที่มาขอไปกิน

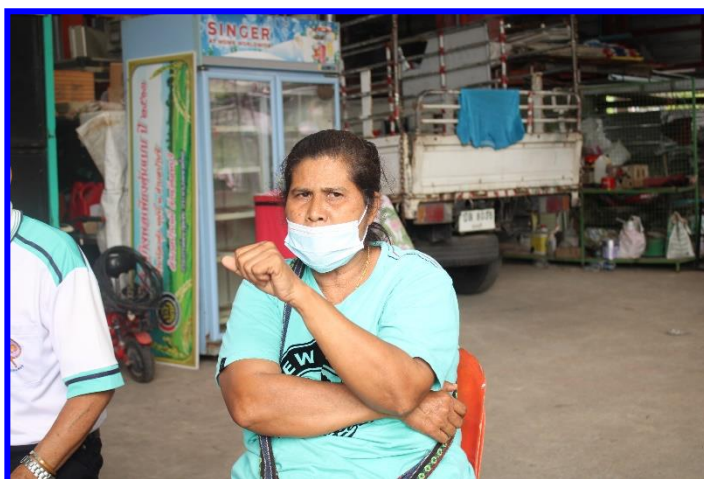

๘.๒ นายปั่น ม่วงกล้า

นายปั่น ม่วงกล้า อายุ ๘๕ ปี (หมอยา) อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร รักษาโรค เช่น โรคไข้หวัด เป็นไข้ ก้างติดคอ มา ๖๐ ปี รวมทั้งโรคผิวหนัง โรคสะเก็ดเงิน โดยนายปั่น ม่วงกล้าได้รับความรู้เรื่องการรักษาจาก นายผลซึ่งเป็นพ่อตา

๘.๓ นางปราณี อินทร์เอม

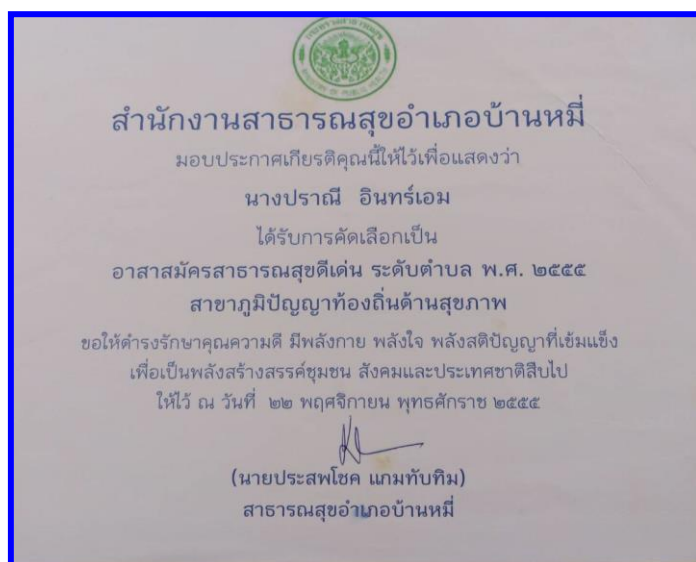
นางปราณี อินทร์เอม อาศัยอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนวัดทองคั้ง และระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จาก ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนตำบลบ้านชี มีความเชี่ยวชาญทางด้านการนวดแผนไทย โดยได้เรียนรู้การนวดที่ โรงพยาบาลบ้านหมี่ ห้างแพทย์แผนไทยและจากญาติที่เป็นหมอยาแม่ ปัจจุบันนางปราณี อินทร์เอม รับนวดตามบ้าน คิดชั่วโมงละ ๑๐๐ บาท หรือลูกค้าบางคนก็จะมานวดที่บ้าน โดยส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้สูงอายุ มีอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย พอได้มานวดก็จะดีขึ้น อีกทั้ง นางปราณี ยังรับขัดผิวด้วยสมุนไพรเพื่อให้ผิวดูชุ่มชื้น ขาวใสขึ้น

ประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้

พ.ศ.๒๕๕๔ สอนนักเรียนโรงเรียนวัดทองคั้ง

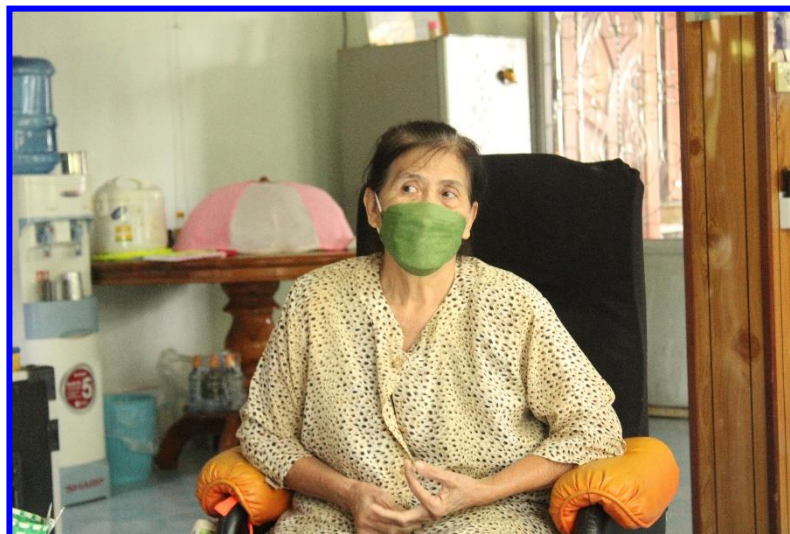
พ.ศ.๒๕๕๕ สอนนักเรียนโรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน

พ.ศ.๒๕๕๖ สอนนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนบ้านชีวิทยา และสอนในโครงการต่าง ๆ ของ กศน. อีกทั้งนางปราณี อินทร์เฒ่า ยังเคยได้รับการคัดเลือก เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่น ระดับ ตำบล พ.ศ.๒๕๕๕ สาขาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสุขภาพ และยังผ่านการอบรมโครงการสืบทอด ภูมิปัญญาไทย เรื่อง “การดูแลสุขภาพด้วยภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย”

๙. ช่างพื้นบ้าน

๙.๑ นางอุษา อิ่มมาก

นางอุษา อิ่มมาก เกิดวันที่ ๓ เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๙๖ สถานที่เกิดบ้านเลขที่ ๓๒๕ ถนนเทศบาลโพนทอง อำเภอบ้านหมี่ อายุ ๖๙ ปี อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๙ หมู่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาลัยครูเทพสตรี เอกพลศึกษา บรรจุเป็นข้าราชการครู ครั้งแรกปี พ.ศ. ๒๕๓๐ บ้านหนองแก ตำบลหนองกระเปียน ก่อนเกษียณอายุราชการย้ายอยู่ที่ โรงเรียนบ้านเกริ่นกลิ่น ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ การงานอาชีพ

นางอุษา อิ่มมาก มีความรู้ ความสามารถทางด้านหัตถกรรม ในการทำไม้กวาด ของใช้จาก เศษผ้า พรม จักรสานตะกร้า เบาะรองนั่ง พรมเช็ดเท้า หมวก เปล นางอุษา อิ่มมากมีความสนใจและ ได้เรียนรู้จากแม่ ตั้งแต่เรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เริ่มจากง่าย ๆ เช่น การถักผ้าเช็ดหน้า ปอกหมอน และได้ไปเรียนรู้จากครูสมพรอีกที โดยทำเรื่อยมาจนเกิดความชำนาญ จนปัจจุบัน เกษียณอายุราชการแล้ว แต่ยังได้รับเชิญให้ไปเป็นวิทยากร ตามโรงเรียนต่าง ๆ ในพื้นที่มากมาย ได้รับ รางวัล ครูดีเด่นวิชาการงานอาชีพ

วิทยากรสอนที่โรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน

ได้รับเกียรติบัตร ครูผู้มีจิตอาสา ช่วยปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนการสอน
ทักษะชีวิตและทักษะอาชีพให้กับโรงเรียนบ้านเกริ่นกฐิน

๙.๒ นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ เป็นวิทยากรให้ความรู้เรื่องการสานตะกร้า

นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ อาชีพ ทำนา บิดาชื่อ นายทองย้อย มารดาชื่อ นางทิน วิริยะพันธ์ สามีชื่อ นายประยูร ยิ้มไพบูลย์ มีบุตรธิดา ๔ คน จบการศึกษาสูงสุดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จาก กรมการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เกิดเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๔ ณ บ้านเลขที่ ๗๕ หมู่ที่ ๔ ตำบลดอนกล้วย อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๖ บ้านข้างวัดท่าช้าง ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ เป็นครูสอนให้ชาวบ้านทำตะกร้าหวาย ให้ความรู้แก่คนที่สนใจ โดยได้ ค้นคว้าการจักสานงานไม้ไผ่ทุกชนิดด้วยตัวเองจนสามารถทำการจักสานหวาย และไม่ไผ่ได้ ทุกรูปแบบ ประกอบกับเป็นคนละเอียด ประณีต ผลงานของนางวันดี ยิ้มไพบูลย์ จึงสวยสะอาดตา เมื่อส่งเข้าประกวดจึงได้รับรางวัลมากมายจนกระทั่งมีร้านค้าหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นของตนเอง จึงทำ จำหน่ายทั้งในบริเวณตำบล และส่งไปต่างจังหวัดอีกด้วย แล้วยังจักสานจากวัสดุเหลือใช้วัสดุท้องถิ่น เช่น ผักตบชวา ไม้ไผ่ ต้นกล้วย ต้นกก

ประวัติความเป็นมา

นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ เป็นวิทยากรมานานเกือบ ๔๐ ปีได้ ไปสอนตามสถานที่ต่าง ๆ มากมาย ทั้งในจังหวัดลพบุรี และต่างจังหวัด สามารถจักสานได้หลายรูปแบบจากหวาย ไม้ไผ่ จากผักตบชวา ต้นกล้วย หรือต้นกก เป็นของใช้ เช่น กระบุง ตะกร้า กระโถง และอื่น ๆ ส่วนงานละเอียดที่ทำจาก หวาย เช่นหวายหิน หวายหอมมาผ่าเป็นเส้น และนำมาดัดเสียดให้เป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วนำมาสาน ร่วมกับไม้ไผ่ หรือดียว เพื่อให้เกิดลวดลายสวยงามให้ใส่ของไปวัดหรืองานบุญต่าง ๆ

ส่วนรูปแบบถ้าเป็นแบบโบราณก็จะเรียกตะกร้าหูกมุ้งมุ้ง หรือหางวง ต่อมาจึงดัดแปลงให้เข้ากับยุคสมัยมีสิ่งรูปไข่ ทรงรี ทรงสี่เหลี่ยม ทรงหกเหลี่ยม ทรงแปดเหลี่ยม และอีกมากมายหลาย รูปแบบ

ประสบการณ์ และการเผยแพร่งานด้านภูมิปัญญาอาชีพท้องถิ่น

๑. ผ่านการอบรมโครงการส่งเสริมฝึกรอบรมการพัฒนาวิชาชีพพระยาสัน เพื่อแก้ปัญหาความยากจนประเภทงานกระเป๋จากสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ผ่านการอบรมโครงการส่งเสริมฝึกรอบรม และพัฒนาวิชาชีพพระยาสัน เพื่อแก้ปัญหาความยากจนประเภทงานการสลับกระจกจากสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๔๙

๓. เป็นเจ้าของสถานประกอบการงานจักรสานตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๔. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

๕. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์จากวัสดุไม้ไผ่ในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๖. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์จากผักตบชวาในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๗. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์วัสดุจากมะพร้าวในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๘. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๙. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์จากวัสดุท้องถิ่นในสถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๑๐. เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิต ผลิตภัณฑ์จากวัสดุอื่น ๆ ตามความต้องการของชุมชนหรือความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ

๑๑. เป็นวิทยากรประจำการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ผลงานดีเด่น

๑. รับโล่รางวัลคนเก่งระดับอำเภอ ประจำปี ๒๕๔๙

๒. รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๐

๓. รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๖

๔. รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๗

๕. รับเข็มเชิดชูเกียรติอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๖ และ ๒๕๔๗ จากคุณหญิงสุตารัตน์ เกยุราพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๙.๓ นางสมทรง สัมฤทธิ์ผ่อง

นางสมทรง สัมฤทธิ์ผ่อง อยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เกิดเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๒ ปัจจุบัน อายุ ๗๓ ปี มีพี่น้องทั้งหมด ๓ คน มีพรสวรรค์ทางด้านจักสาน ตั้งแต่วัยรุ่น นางสมทรงเริ่มหัดจักสานง่าย ๆ โดยเรียนรู้จากคุณแม่ ตั้งแต่อายุ ๑๗ - ๑๘ ปี และพัฒนาฝีมือมาเรื่อย ๆ จนปัจจุบัน ผลงานของนางสมทรงในด้านการจักสานมีมากมาย เช่น กระบุง ตะกร้า ตะแกรง ทุกอย่างทำด้วยความประณีต บรรจงทุกอย่างที่ทำทุ่มเทด้วยหัวใจ รักในด้านการจักสาน เมื่อทำเสร็จก็นำมาใช้เองภายในบ้าน

๙.๔ นางเฉลิมลักษณ์ พัฒนเจริญ

นางเฉลิมลักษณ์ พัฒนเจริญ อาศัยอยู่ บ้านเลขที่ ๑๐๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เกิดเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๔ จบการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จาก โรงเรียนวัดท่าช้าง มีความชำนาญการ การตัดเย็บเสื้อผ้า โดยได้เรียนการตัดเย็บตั้งแต่ อายุประมาณ ๑๗ - ๑๘ ปี จาก คุณชื่น หรือที่เรียกว่า เจ๊ชื่น ตลาดท่าโขลง ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว เมื่อก่อนมีลูกน้อง มาเย็บประมาณ ๑๐ คน ปัจจุบันเย็บผ้าโหล เป็นงานผ้าลูกไม้ เสื้อผ้าพื้นเมือง โดยจะมีร้านมาส่งให้ เมื่อเสร็จก็จะมารับไป ตัวละ ๑๐ บาท

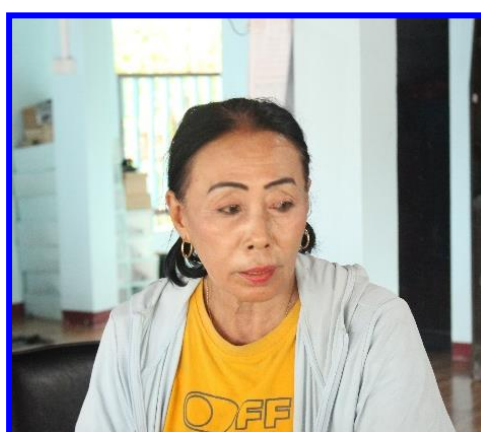
๙.๕ นางสาวณิชากา ไส้เสน

นางสาวณิชากา ไส้เสน อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันอายุ ๖๑ ปี เป็นวิทยากรสอนทำจักสานตะกร้าให้กับผู้สูงอายุ เบาะนั่ง ที่นอนจากใยสังเคราะห์ โดยได้รับการถ่ายทอดความรู้จาก ครูวันดี ยิ้มไพบูลย์ อีกทั้ง นางสาวณิชากา ไส้เสน ยังเป็น นักบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชี เคยได้รับการอบรมกายภาพบำบัด จากสาธารณสุข จังหวัดลพบุรี จำนวน ๗๐ ชั่วโมง เดือนละ ๒๐ วัน ทำมาได้ประมาณ ๑ ปี ดูแลผู้ป่วย ๔ คน โดยมี หน้าที่เข้าไปพูดคุย และให้กำลังใจ

๙.๖ นางจำเริญ สุตแสง

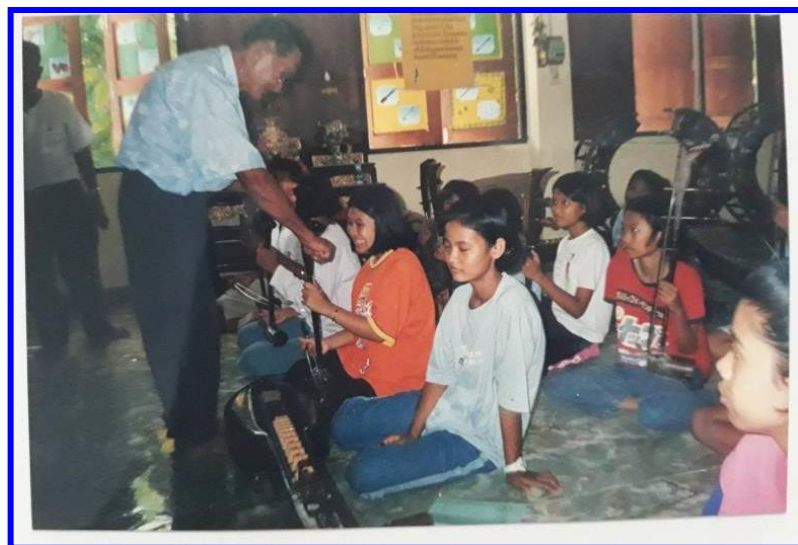
นางจำเริญ สุตแสง อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๖๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เกิดเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๙ ปัจจุบันอายุ มีอาชีพทำนา มีความชำนาญด้านการจักสานตะกร้า โดยนางจำเริญนั้นได้ไปเรียนรู้การจักสานจาก นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ ซึ่งเป็นเป็นวิทยากรให้ความรู้เรื่องการจักสาน พอได้พื้นฐานการจักสานก็นำมาพัฒนาฝีมือ โดยการหาดูจากช่องทางยูทูบ

ฝึกฝนด้วยตนเองซึ่งมีความรักในด้านจักสานนี้อยู่แล้วจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำ โดยจักสานตะกร้านำมาใช้เอง และขายด้วยมาประมาณกว่า ๑๐ ปีแล้ว การจักสานตะกร้าของนางจำเริญ จะใช้เชือกและลวด ทำด้วยความประณีต มีขนาดเล็กใหญ่ หลายแบบ ชิ้นงานแต่ละชิ้นมีความสวยงามแน่นอนหาคงทน เป็นที่ถูกใจของผู้ที่ซื้อไปใช้

๑๐. ศิลปินพื้นบ้าน

๑๐.๑. นายสงวน พวงจำปี

นายสงวน พวงจำปี อาชีพทำนา บิดาชื่อนายสง่า พวงจำปี มารดาชื่อนางส้มเข้า พวงจำปี ภรรยาชื่อนางอุณาต พวงจำปี มีบุตร ๖ คน การศึกษาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๔ จากโรงเรียนวัดธรรมนิการาม ตำบลบางขาม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี สถานที่เกิด เกิดวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ ณ บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๕ บ้านคลองละคร ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ ๖๒ หมู่ที่ ๕ บ้านคลองละคร ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ความสามารถพิเศษ

มีความ สามารถเล่นดนตรีไทยได้ทุกชนิดเขียนโน้ตเพลงได้โดยนำโน้ตสากลมาดัดแปลงใช้กับดนตรีไทยใช้สอนมาจนถึงปัจจุบัน

ประสบการณ์การทำงานด้านศิลปกรรมสาขาดนตรีไทย

๑. วิทยากรท้องถิ่นสอนดนตรีไทยให้เยาวชนในท้องถิ่น และบุคคลทั่วไป
๒. นำคณะดนตรีไทยไปแสดงในงานต่าง ๆ ทั้งในชุมชน และในพื้นที่สอนดนตรีไทยให้เยาวชนผู้สนใจในช่วงปิดภาคเรียน

ผลงานดีเด่น

๑. ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดเขียนโน้ตเพลงไทยเดิมในงานอนุรักษ์มรดกไทยจังหวัดลพบุรี
๒. ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดวงมโหรีในงานเทศกาลของดีบ้านหมี่
๓. ได้แสดงดนตรีไทยหน้าพระที่นั่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี
๔. ได้รับพระราชทานเข็มจากพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี ในโอกาสแสดงดนตรีไทยในงานฝังลูกนิมิตที่วัดจันทาราม อำเภอนครชัย จังหวัดเพชรบูรณ์
๕. ได้รับรางวัลชนะเลิศในการคัดเลือกให้เป็นคนเก่งที่มีความสามารถพิเศษระดับตำบล และระดับอำเภอ ประจำปีพ.ศ. ๒๕๔๗
๖. ได้รับรางวัลชนะเลิศบุคคลดีเด่นของอำเภอบ้านหมี่ ประจำปี ๒๕๔๗
๗. ได้รับยกย่องให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภูมิปัญญาอาวุโสด้านศิลปกรรมดนตรีไทยของจังหวัดลพบุรีประจำปี ๒๕๔๕
๘. ได้รับยกย่องจากสำนักงานกองทุนเพื่อการลงทุนทางสังคมธนาคารออมสินให้เป็นผู้รู้ภาคกลางสาขาวิชาศิลปการแสดงดนตรีไทย เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กันชุมชนซึ่งนำไปสู่แนวทางการแก้ปัญหาความยากจน ประจำปี ๒๕๔๕
๙. ศิษย์ที่เรียนดนตรีไทยได้รับรางวัลเกี่ยวกับการเล่นดนตรีไทยหลายรางวัล

๑๑. ความรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๑๑.๑ อาชีพพื้นบ้าน

๑. นายสุบิน รัศมี

นายสุบิน รัศมี ปัจจุบัน อายุ ๗๑ ปี มีความสามารถเป็นพิธีกรงานต่าง ๆ ในหมู่บ้าน พิธีกรทางศาสนา ได้เรียนรู้การเป็นพิธีกรด้วยตนเอง แบบครูพักลักจำ และศึกษาจากพระเป็นผู้รู้เป็นคน ที่รักการทำหน้าที่พิธีกร เบอร์ติดต่อโทรศัพท์ ๐๘๙-๘๐๓๐๕๑๓

๒. พันโทนิพนธ์ ฮวบเจริญ

พันโทนิพนธ์ ฮวบเจริญ เป็นพิธีกรทางศาสนา ประวัติส่วนตัว เกิดวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๔๙๐ สถานที่เกิด หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี ปัจจุบันอายุ ๗๕ ปี ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ ๑๙๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โทรศัพท์ ๐๙๔-๗๘๕๐๘๖๐ ภรรยาชื่อ นางถนอม ฮวบเจริญ นายนิพนธ์ ฮวบเจริญ รับราชการทหาร เมื่อเกษียณอายุราชการ ๖๐ ปี ก็มาเริ่มศึกษาเกี่ยวกับศาสนพิธีกร เพราะมีความรู้สึกลึกซึ้งชอบการทำหน้าที่พิธีกร โดยจะศึกษาจาก นายถวิล พุ่มลำเจียก และผู้ที่มีความรู้ทางด้านศาสนพิธี โดยปัจจุบันทำหน้าที่พิธีกร ทางศาสนา งานแต่ง งานบวช เป็นต้น

พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นวิทยากรแนะนำการเป็นพิธีกรทางศาสนา วัดวงพาท อำเภอบ้านหมี่

พ.ศ. ๒๕๖๓ บรรยาย โครงการ ๕ ส. วัดท้องถิ่น ให้เจ้าคณะ จังหวัดลพบุรี

๓. นายปราโมท โพลงเงิน

เกษตรกร

มาเยี่ยมเยือน เสมือนญาติ ผู้หาญกล้า
ใช้ปรัชญา พอเพียง เลี้ยงลูกหลาน
เพิ่มมูลค่า พื้นดิน ถิ่นสำราญ
ใจเบิกบาน งานเกษตร วิเศษจริง

นายปราโมท โพลงเงิน เกิดวันที่ ๑๒ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๒ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๖๙ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีอาชีพ ทำสวนผลไม้ และทำนา โดยทำมาประมาณ ๑๐ ปี เริ่มจากการปลูกมะม่วง จนปัจจุบัน มีทั้งมะม่วง ฝรั่ง กล้วย เนื้อที่ทำสวนประมาณ ๕ ไร่ และเนื้อที่ทำนาประมาณ ๑๖ ไร่ เป็นอาชีพหลักของครอบครัว และสร้างรายได้จนปัจจุบัน

๔. นายสุทิน โพลงเงิน

เกิดวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓ สถานที่เกิด บ้านเลขที่ ๑๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านชี จังหวัดลพบุรี จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จาก โรงเรียนนิคมวิทยา ภรรยาชื่อ นางมณี โพลงเงิน มีบุตร ทั้งหมด ๕ คน อาชีพ ทำนา นายสุทิน โพลงเงิน มีความรู้ความสามารถทางด้านการเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ ทำสวน อีกทั้งยังเพาะเลี้ยงไส้เดือน ทำมาประมาณ ๓๐ ปี โดยได้รับความรู้ทางด้านนี้จากครอบครัวซึ่งมีอาชีพทำนา

๑๑.๒ ขนบธรรมเนียมประเพณี

ประเพณีทำขวัญข้าว

แม่โพสพเทวีแห่งต้นข้าว

ข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทย ต้นข้าวจึงเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อชีวิตของคนไทยมากที่สุด คนไทยเชื่อว่า ข้าวมีวิญญาณ เรียกว่า “แม่โพสพ” หรือ “ขวัญข้าว” สถิตอยู่เมื่อรับประทานข้าวเสร็จก็ให้ไหว้ระลึกถึงคุณ และเมื่อพบเมล็ดข้าวก็มีให้เหยียบย่ำและให้มีประเพณีทำขวัญข้าวเพื่อระลึกถึงแม่โพสพเป็นประจำทุกปี

ตำนานแม่โพสพ

แม่โพสพเป็นเทวีแห่งต้นข้าวมีพาหนะเป็นปลาทรายทอง และปลาสำเภา ในวันหนึ่งกลางสมเธรสนันนิบาตพระพุทธเจ้าตรัสถามขึ้นว่า พระองค์กับแม่โพสพใครมีคุณมากกว่ากันที่ประชุมต่างกราบทูลว่า คุณพระพุทธเจ้าใหญ่กว่า แม่โพสพได้ฟังดังนั้นก็น้อยใจจึงสั่งปลาทรายทองให้พาไปยังป่าหิมพานต์เขาคิชฌกูฏ เมื่อแม่โพสพจากไปแล้วก็เกิดความอดอยากขึ้นในโลกมนุษย์ พระพุทธเจ้าจึงให้พระมาตุลีไปเชิญนางกลับมา พระมาตุลีตามไปจนพบนางได้อ้อนขอให้นางกลับคืนโลก นางตอบว่า

“อยู่ที่นี่เราสบาย ถ้าจะไปใจแม่หาย เพราะเราไม่รู้บุญคุณ แม่จะให้แต่เมล็ดข้าวไปรักษาแก่ฝูงชน เมื่อเก็บนิกถึงเรา เราจะไปปีละหน ตรวจสอบทุกคน เก็บเกี่ยวแล้วให้ทำขวัญ”

และโดยเหตุที่ปลาทรายทองเป็นผู้บอกเป็นผู้บอกทางที่นางซ่อนแก่พระมาตุลี แม่โพสพจึงสั่งให้นำปลาทรายทองมาเป็นเครื่องสังเวยด้วยพระมาตุลีจึงรับเมล็ดข้าว ๙ เมล็ด เหาะมาในระหว่างทางพระมาตุลีสร้อนจึงหยุดพักอาบน้ำ นกกระจาบได้แอบลักเมล็ดข้าวไป ๒ เมล็ด แล้วบินหนี ข้าว ๒ เมล็ดนั้นได้ตกลงมายังโลกมนุษย์กลายเป็นข้าวผี พระมาตุลีจึงได้เข้าไป ๗ เมล็ด นำมาเป็นเชื้อพันธุ์ข้าวให้แก่มนุษย์ ตั้งแต่นั้นมาชาวโลกจึงทำพิธีทำขวัญข้าวแม่โพสพเป็นประจำทุกปี

พิธีทำขวัญแม่โพสพ

หลังจากที่ชาวนาปลูกข้าวได้ระยะหนึ่ง เมื่อข้าวเริ่มตั้งท้องจะตกปลีมีใบเลี้ยงยอดสั้นลำต้นจะป่องตรงกลางที่กาบบางๆ หุ้มห่อไว้ เรียกว่า ข้าวอุ้มท้อง หรือ ข้าวกัสดางปลาทูล ชาวนาจะเลือกเอาวันศุกร์เวลาประมาณ ๑๕.๐๐ น. ถึง ๑๗.๐๐ น. ไปทำขวัญแม่โพสพโดยจะเตรียมเครื่องสังเวยมีส้ม ๑ ผล กล้วยน้ำว่า ๑ ผล อ้อยควั่น ๑ กระทง ขนมง ๑ กง ใส่ชะลอมเล็กๆ มีธงปัก บางแห่งจะมีหมากพลูด้วย แล้วนำชะลอมไปปักห้อยตรงบริเวณที่เคยแรกนาขวัญ เอาผ้าหรือด้ายสามสีผูกต้นข้าวกอใดกอหนึ่ง เอาแป้งหอมน้ำมันหอมระพรมต้นข้าวเอาหวีหวีต้นข้าวพอเป็นพิธี เอากระจกให้ส่องทำนองแต่งตัวให้แม่โพสพ และที่มีส้มไปสังเวยด้วยว่าเป็นเครื่องสำหรับคนแพ้อุ้งแล้วกล่าวคำรับขวัญแม่โพสพว่า

“แม่โพธิ์ศรี แม่โพสพ แม่้นพดารา แม่จันท์เทวี แม่ศรีสุตา เชิญแม่มารับเครื่องสังเวย แม่ตั้งท้องเชิญแม่มาแต่งตัวหัวหัดหน้าด้วยกระจก แป้งกระแจะจันท์ น้ำมันหอม จะได้มาเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้าให้เติบโต ข้าวหอมมะลิ (หากปลูกข้าวอื่นๆ ก็เอ่ยชื่อข้าวอื่นๆ) ขอให้เจริญงอกงามรวงहुงได้หนึ่งหม้อ กอได้ข้าวเม็ดหนึ่งเกวียน นิพพานัง ปังจะโย โหตุ หรือขวัญเอยขวัญมา มาเลี้ยงลูกเลี้ยงเต้ามาเข้ายุ่งเข้าฉาง ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า ข้าวเบา ข้าวหนัก มิ่งมาขวัญมา ให้ลูกทำมาค้าขึ้น”

เมื่อเสร็จพิธีจะรีบเดินทางกลับบ้านห้ามหันหลังกลับมามองดูชะลอมเป็นอันขาดเพราะกลัวว่าแม่โพสพจะอายไม่กล้ากินของสังเวย

ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว

ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าวการเกี่ยวข้าวในสมัยก่อน ไม่มีการว่าจ้างแต่จะมีการขอแรงเอาแรง ผัดกันช่วยเกี่ยวข้าว เรียกว่า ลงแขกเกี่ยวข้าว เจ้าของนาจะบอกแขกให้รู้วันกำหนดเกี่ยวข้าวเมื่อถึงวันที่กำหนดเจ้าของนาจะต้องปักธงเป็นเครื่องหมายให้แขกรู้ว่าได้มาเกี่ยวได้ถูกและจะต้องเตรียมอาหารคาวหวานเหล้ายาปลาปิ้งไว้รับรองแขกขณะเกี่ยวข้าวก็จะมีการเล่นเพลงเกี่ยวข้าวเป็นที่สนุกสนานผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าจากการทำนา

ประเพณีเชิญข้าวแม่โพสพ

การเก็บเกี่ยวข้าวชาวนาจะเหลือข้าวไว้ส่วนหนึ่งเพื่อเป็นข้าวขวัญหลังจากเก็บเกี่ยวข้าว และขนข้าวขึ้นยุ้งแล้วพอถึงวันเลิกงานยามดึกจะไปเกี่ยวข้าวที่เหลือไว้ในนาแล้วนำเข้าบ้านเป็นการเชิญแม่โพสพหรือเชิญข้าวขวัญโดยนำข้าวที่เกี่ยวที่หลังนี้มาเสียบไว้ที่ชายคาขึงข้าวผู้อาวุโสจะทำพิธีเชิญขวัญข้าวโดยใช้กิ่งคูณติดไว้ที่เข้าขึงข้าวเครื่องทำขวัญมีข้าวต้มขนมหวานน้ำหอมดอกไม้ธูปเทียนขณะทำพิธีเชิญขวัญข้าวลูกหลานเจ้าของขึงข้าวจะพากันไปจับเสายุงข้าวทำทาคลัยกับแบกขึงข้าวแล้วพูดว่า เต็มยุ้ง เต็มยุ้ง และถือเป็นข้อห้ามว่าหากยังไม่ได้ทำขวัญข้าวก็ไม่ให้ขายข้าว

ประเพณีทำบุญลานข้าว

ประเพณีทำบุญลานข้าวเป็นอีกหนึ่งประเพณีของชาวนาที่ปฏิบัติสืบกันมา คือหลังจากนวดข้าวเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนจะขนข้าวขึ้นยุ้งชาวนาจะทำพิธีทำบุญลานโดยจะปักเสาเกียดที่กลางลานปักขาคีซึ่งทำจากรวงข้าวที่เก็บมาจากนาที่เรียกกันว่าข้าวตกลูกสร้างเป็นปริมพิธีสำหรับพิธีสงฆ์มีการโยงสายสิญจน์จากพระพุทธรูปเตี้ยงเสาเกียด ไม้ที่ปักขึ้นกลางลานสำหรับผูกควายหรือวัวให้ยำนวดข้าวให้รอบ ๆ และกองข้าวนำข้าวขวัญ หรือข้าวแม่โพสพข้าวที่เหลือเอาไว้เมื่อตอนเกี่ยวใส่ถาดเข้าร่วมพิธีแล้วนิมนต์พระมาเจริญพระพุทธรูปยืนกลางคั่นอาจะมีหมอสวด เช่น ลิเกหรือภาพยนตร์ฉลองสมโภช รุ่งเช้าจะมีพิธีทำบุญตักบาตรเลี้ยงพระที่ลานข้าว ผสมที่เป็นประธานประพรมน้ำพระพุทธรูปข้าวแม่โพสพ และข้าวที่จะเก็บไว้ทำพันธุ์เสาเกียด และกองข้าวอื่น ๆ เมื่อเสร็จพิธีทำบุญร้านก็จะขนข้าวขึ้นยุ้ง ส่วนข้าวที่จะไว้ทำพันธุ์ก่อนเก็บจะเอาลงขวัญ หรือข้าวแม่โพสพผสมกับฟางผูกมัดเป็นหุ่นมีแขนมีขาพอเป็นพิธี บางทีก็ใส่เสื้อผ้าแต่งตัวให้ดูเป็นผู้หญิงแล้วนำหุ่นไปวางที่กองข้าวปลูกคือข้าวที่จะเก็บไว้ทำพันธุ์ในปีต่อไปนั้น จะกล่าวอ้อนวอนให้แม่โพสพอยู่คอยรักษาข้าวปลูก สิ่งของประกอบพิธีมีดอกไม้ ธูปเทียน หมากพลู แป้งหอม น้ำมันหอม กระจก หวี ใส่ถาดวางไว้ขณะที่กล่าวอ้อนวอนจากนั้นจึงเก็บข้าวปลูกไว้ในที่เหมาะสม เพื่อการเพาะปลูกในปีต่อไป

ประเพณีลอยกระทง

ประเพณีลอยกระทง เป็นประเพณีโบราณของอินเดียที่ประเทศไทยรับเข้ามาปฏิบัติ แต่ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าทำกันมาตั้งแต่เมื่อไหร่ เท่าที่ปรากฏกล่าวได้ว่ามีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นราชธานี พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสันนิษฐานว่า เดิมทีเดียวเห็นจะเป็นพิธีของพราหมณ์กระทำเพื่อบูชาพระผู้เป็นเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ต่อมาได้ถือตามแนวทางพระพุทธศาสนามีการชักโคม เพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุพระจุฬามณีในชั้นดาวดึงส์และลอยโคมเพื่อบูชารอยพระพุทธรูป ซึ่งประดิษฐาน ณ หาดทรายแม่น้ำนันทมา (แม่น้ำนันทมาเป็นแม่น้ำที่คู่ขนานกับทิวเขาอินทโย ไหลลงภาคตะวันตกของอินเดียแบ่งเขตอินเดียออกเป็นภาคเหนือและภาคใต้)

ตำนานที่หาหลักฐานยืนยันมิได้ กล่าวไว้ว่าในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหง มีนางนพมาศ หรือ ท้าวศรีจุฬาลักษณ์ เป็นผู้ประดิษฐ์กระทงขึ้นครั้งแรก โดยแต่เดิมเรียกว่าพิธีจองเปรียง ที่ลอยเทียน

ประทีป และนางนพมาศได้นำดอกโคทม ซึ่งเป็นดอกบัวที่บานเฉพาะวันเพ็ญเดือนสิบสองมาใช้ใส่เทียนประทีป ดังปรากฏในตำรารับทำวศรีจุฬาลักษณ์กล่าวถึงพระดำรงของพระร่วงว่า "แต่นี้สืบไปเบื้องหน้า โดยลำดับกษัตริย์ในสยามประเทศ ถึงกาลกำหนดนักขัตฤกษ์ วันเพ็ญเดือน ๑๒ ให้ทำโคมลอยเป็นรูปดอกบัว อุทิศสักการบูชาพระพุทธบาทนันทมทานที่ตราบเท่ากัลปาวสาน แต่ปัจจุบันมีหลักฐานว่าไม่น่าจะเก่ากว่าสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยอ้างอิงหลักฐานจากภาพจิตรกรรมการสร้างกระถางแบบต่าง ๆ ในสมัยรัชกาลที่ ๑ จากนั้นในสมัยรัชกาลที่ ๒ ได้เปลี่ยนแปลงจากการทำจากดอกบัวเป็นต้นกล้วย เพราะดอกบัวดังกล่าวหายาก และมีน้อย จึงใช้ต้นกล้วยทำแทนแล้วดูไม่สวยจึงใช้ใบตองมาพับแต่งจนสวยสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

กิจกรรมวันลอยกระทง

๑. นำกระทงไปลอยตามแม่น้ำลำคลอง หรือตามแหล่งน้ำที่มีการจัดพิธี
๒. ให้การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ในวันลอยกระทง เช่น การประกวดกระทง ประกวดนางนพมาศ การละเล่นพื้นเมือง เช่น รำวงเพลงเรือ เพื่อสืบสานวัฒนธรรมไทย
๓. จัดนิทรรศการ หรือพิธีลอยกระทง เพื่อเผยแพร่และอนุรักษ์ประเพณีไทย
๔. จัดรณรงค์ให้มีการใช้วัสดุจากธรรมชาติมาทำกระทง เพื่อไม่ให้เกิดมลภาวะแก่แม่น้ำลำคลอง

เหตุผลในการลอยกระทง

๑. เพื่อขอขมาแก่พระแม่คงคา เพื่อบูชารอยพระพุทธบาทและบูชาเทพเจ้า ตามคติความเชื่อ
๒. เพื่อรักษาขนบธรรมเนียมของไทยไว้ มิให้สูญหายไปตามกาลเวลา
๓. เพื่อรู้ถึงคุณค่าของน้ำหรือแม่น้ำลำคลอง อันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

ประเพณีสงกรานต์

วันสงกรานต์ตรงกับวันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปี ความเป็นมาของวันสงกรานต์คำว่า สงกรานต์เป็นคำภาษาสันสกฤต แปลว่าผ่าน หรือเคลื่อนย้ายเข้าไปซึ่งหมายถึงดวงอาทิตย์ผ่านหรือเคลื่อนย้ายเข้าไปในจักรราศีใดราศีหนึ่งก็เรียกว่าสงกรานต์ราศีแปลว่ากลุ่มดาวแต่ละกลุ่มดาวเป็นเฉพาะของราศีหนึ่ง ทั้งหมดมี ๑๒ ราศี เมื่อดวงอาทิตย์โคจรเข้าไปในราศีใด และกว่าจะผ่านพ้นราศีนั้นไปสู่อีกราศีหนึ่งจะใช้เวลาประมาณหนึ่งเดือนเมื่อผ่านไปครบ ๑๒ ราศีก็จะเป็นเวลาหนึ่งปีโดยประมาณ

สมัยโบราณถือเอาวันสงกรานต์เป็นวันปีใหม่ เนื่องจากเป็นระยะว่างจากการทำไร่ ไถนา จึงจัดเอาวันสงกรานต์เป็นวันทำบุญใหญ่แล้วเล่นสนุกสนานกันเรียกว่าเล่นนักขัตฤกษ์สงกรานต์เป็นประเพณีมาเหมือนกันหมดทั้งประเทศไทย พม่า เขมร และประเทศลาว เนื่องจากได้แบบอย่างมาจากประเทศอินเดียที่เดียวกันปกติวันสงกรานต์มี ๓ วันเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๓ ถึงวันที่ ๑๕ เมษายนวันที่ ๑๓ เป็นวันต้น คือ วันมหาสงกรานต์ วันที่ ๑๔ เป็นวันกลางหรือวันเนาปัจจุบันถือว่าเป็นวันครอบครัว และวันที่ ๑๕ เป็นวันสุดท้ายหรือเรียกว่าวันฉลึงก์

การทำบุญที่นิยมทำกันในช่วงเทศกาลสงกรานต์อีกอย่างหนึ่ง คือ การปล่อยนกปล่อยปลา ซึ่งคนไทยถือเป็นการกุศลสำคัญอย่างหนึ่ง ปัจจุบันนิยมปล่อยสัตว์อื่น ๆ อีก เช่น โค กระบือ ทั้งนี้เพราะมีความเชื่อกันว่า การให้ชีวิต หรือให้อิสระแก่สัตว์ผู้ทุกข์ยาก หรือถูกกักขัง จะส่งผลให้ชีวิตของตนมีความสุขความเจริญ ทำกิจการใดก็ไม่มีอุปสรรคขัดขวาง จะประสบความสำเร็จ

กิจกรรมสำคัญที่ขาดไม่ได้ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ คือ การสรงน้ำพระพุทธรูปและพระสงฆ์ การรดน้ำขอพรจากบุพการี หรือผู้ใหญ่ที่นับถือ มักทำกันในตอนบ่ายภายหลังการทำบุญตักบาตร

เลี้ยงพระแล้ว โดยจะสงฆ์น้ำพระพุทธรูปก่อน ทั้งพระพุทธรูปที่วัดและพระพุทธรูปที่บ้าน ซึ่งในเบื้องต้น จะนำดอกไม้ธูปเทียนบูชาพระก่อน ต่อจากนั้นจึงใช้น้ำอบไทย หรือน้ำหอม ประพรมที่องค์พระพุทธรูปนั้น เพื่อความเป็นสิริมงคล ให้ชีวิตประสบความร่มเย็น เกิดความสุขสวัสดิ์ ทั้งแก่ตนเอง และบุคคลในครอบครัว บางแห่งมีการอัญเชิญพระพุทธรูปสำคัญของวัดแห่ไปตามถนนรอบ ๆ หมู่บ้าน เพื่อให้คนที่ไม่ได้ไปวัด มีโอกาสสงฆ์น้ำพระพุทธรูปกันอย่างทั่วถึง เมื่อสงฆ์น้ำพระพุทธรูปเสร็จแล้ว ชาวบ้านจะนิมนต์พระสงฆ์มานั่งในสถานที่ซึ่งจัดไว้เป็นที่ประกอบพิธี เพื่อให้ชาวบ้านใช้น้ำอบน้ำหอมรดใส่มือ พระสงฆ์ก็จะให้พร เพื่อความเป็นสิริมงคล ส่วนการรดน้ำพุพการหรือผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือ เช่น บิดามารดา ญาติผู้ใหญ่ หรือบุคคลที่นับถือ ลูกหลานจะเชิญมานั่งในที่ที่จัดไว้แล้ว ใช้น้ำอบ หรือน้ำหอมรดใส่มือ หรือรดทั้งตัว ในระหว่างที่รดน้ำ ผู้ใหญ่ก็จะให้พรแก่ลูกหลาน แล้วจึงผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า โดยใช้ของใหม่ที่ลูกหลานจัดเตรียมไว้ให้ ทั้งนี้การสงฆ์น้ำพระ และการรดน้ำผู้ใหญ่ นอกจากจะปรารถนาให้บังเกิดสิริมงคล และเกิดความสุขแล้ว ยังน่าจะหมายถึง เป็นการชำระล้างมลทิน ขับไล่สิ่งอัปมงคลของปีเก่าให้หมดไป เพื่อให้มีความสะอาดบริสุทธิ์และสดใสในวันปีใหม่ นอกจากนั้น ยังเป็นการแสดงออกถึงความเคารพนับถือต่อสิ่งสำคัญ ผู้มีพระคุณ ผู้อาวุโส เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดี และแสดงออกถึงความกตัญญู ความรัก ความสามัคคี เมื่อเสร็จพิธีสงฆ์น้ำรดน้ำแล้ว หนุ่มสาว เด็กโต และเด็กเล็ก ก็จะเล่นสาดน้ำกันเองอย่างสนุกสนาน ประเพณีเล่นสาดน้ำแก่กันนั้น มุ่งหมายให้เกิดความสามัคคี มีความเป็นกันเอง สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

ประเพณีชักพระอารีเมตไตรย์

ประเพณีแห่พระศรีอารีเมตไตรย์ เป็นประเพณีที่ชาวตำบลบ้านชีปฏิบัติกันมาช้านานและเชื่อกันว่า "พระศรีอารี หรือ พระศรีอารีเมตไตรย์" จะมาตรัสรู้เป็นสัมมาสัมพุทธเจ้าในโลกมนุษย์ หลังจากสิ้นสุดศาสนาของพระมหาสมณโคดมแล้ว ๕,๐๐๐ ปี เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา เรียกว่า "ศาสนาพระศรีอารี" จึงได้มีการสร้างรูป พระศรีอารีขึ้นเพื่อเป็นที่เคารพสักการะ โดยเชื่อกันว่าใครได้ไปเกิดในยุคศาสนาของพระศรีอารี แล้วจะมีความสุขร่มเย็นเป็นสุข เดิมทีประเพณีนี้จะจัดในช่วงหน้าน้ำ ซึ่งตรงกับวันแรม ๕ ค่ำ เดือน ๑๑ โดยแห่พระทางชลมารค เพราะน้ำจะท่วมท้องทุ่ง การสัญจรไปมาทางเรือสะดวก การแห่พระทางชลมารคจะอัญเชิญรูปพระศรีอารีลงเรือปิกนิก หรือเรียกกันว่าเรือทรง มีเรือพายของคณะกรรมการวัดใช้เชือกลากจูงนำหน้าและมีเรือพายของชาวบ้านจำนวนร้อย ๆ ลำเข้าร่วมขบวนแห่ แต่มีบางพวกจะแข่งเรือยาวบางพวกเล่นเพลงฉ่อยและเพลงเรือท้ายขบวนมีเรือเอี่ยมจุ่นของทางวัดบรรทุกพวกมโหรี ปี่พาทย์ แตรวง บรรเลงให้ความครึกครื้นไปตลอดทาง โดยเรือทุกลำจะตกแต่งอย่างสวยงาม เพื่อโยกเรือทรงผลัดเปลี่ยนกันไปตามลำน้ำบางขาม จนถึงวัดมหาสอน ตำบลมหาสอน อำเภอบ้านหมี่ รวมระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร

ตลอดทางจะมีการตั้งโรงทานเลี้ยงอาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้ร่วมขบวนเป็นระยะ ๆ เมื่อขบวนแห่พระกลับถึงวัด ก็จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้นมัสการ สงฆ์น้ำ ปิดทองพระ ส่วนตอนกลางคืนประชาชนจะนำเรือมาลอยอยู่หน้าวัดเพื่อฟังการเล่นเพลงพื้นเมือง ซึ่งตอบโต้กันสนุกสนาน และในเรือทุกลำจะมีการจุดตะเกียงจนสว่างไสวไปทั่ว สำหรับบนศาลาวัดไลยนั้น จะมีการเทศนาเรื่องตำนานพระศรีอารี ให้ประชาชนฟังไปพร้อม ๆ กัน ปัจจุบันนี้ประเพณีชักพระศรีอารีทางชลมารคได้ล้มเลิกไปแล้ว เนื่องจากได้มีการสร้างเขื่อนเจ้าพระยาที่จังหวัดชัยนาทเพื่อกักเก็บน้ำไว้ใช้ในการเกษตร จึงทำให้น้ำที่เคยไหลท่วมทุ่งแห้งแล้งลง ประเพณีชักพระศรีอารีจึงได้เปลี่ยนมาจัดงานในฤดูแล้ง คือวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ซึ่งเป็นประเพณีแห่พระทางสถลมารค แต่พิธีต่าง ๆ ยังคงอนุรักษ์แบบแผนเดิมไว้ โดยจัดเป็นขบวนแห่อัญเชิญรูปหล่อพระศรีอารีขึ้นประดิษฐานบนตะเฆ่ชนิดไม่มีล้อ ทำเป็น

บุษบกมีหลังคาหรือทำเป็นฉัตรกันแล้วใช้เชือกขนาดใหญ่สองเส้นผูกเป็นสองแถว และให้ประชาชนทั้งหลายที่มาร่วมขบวนช่วยกันลากไปตามเส้นทางที่กำหนดไว้ เมื่อถึงเวลาเริ่มพิธีจะจุดพลุ พร้อมตีกลองและระฆังเป็นสัญญาณเริ่มการฉุดลากตะแคง เพื่ออัญเชิญรูปหล่อพระศรีอารียะแห่ผ่านหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งตลอดระยะทางจะมีผู้มาตั้งโรงทานเลี้ยงอาหารหลากหลายชนิด มีทั้งข้าวต้ม ข้าวแกง ขนมจีนน้ำยา อาหาร คาวหวาน นอกจากนี้ยังมีดนตรีหรือการละเล่นต่าง ๆ เมื่อไปถึงสถานที่ซึ่งสุดเส้นทางที่กำหนดไว้แล้วจะให้ประชาชนได้สรงน้ำพระศรีอารียะ และนมัสการปิดทอง ครั้นได้เวลาอันสมควรแล้วก็นำขบวนแห่กลับวัด พอถึงวัดจะอัญเชิญรูปหล่อพระศรีอารียะขึ้นประดิษฐานยังวิหารตามเดิม และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้นมัสการปิดทอง ตอนกลางคืนจะมีมหรสพต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ ลิเก ฯลฯ

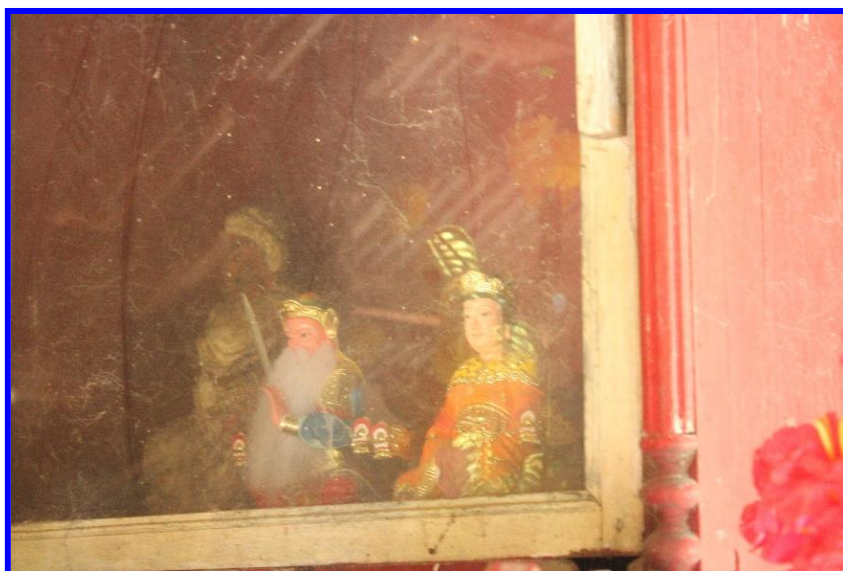
ประเพณีชักพระศรีอารียะ เป็นประเพณีโบราณเก่าแก่ ที่กระทำสืบต่อกันมา ผู้ที่ได้มาร่วมงานจะได้ทั้งกุศล ความสนุกสนานรื่นเริง อีกทั้งยังได้ดูประเพณีที่พยายามรักษากันไว้เพื่อให้คนรุ่นหลังได้พบเห็นและชื่นชมกันต่อไปในวันข้างหน้า

๑๑.๓ ความเชื่อ

๑. ศาลเจ้าพ่อเจ้าแม่บ้านชี

ศาลเจ้าพ่อเจ้าแม่บ้านชี ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เดิมมีชื่อว่า ศาลเจ้าพ่อหลวงหวายเจ้า แม่ทองแดง มีอายุมาประมาณเกือบ ๒๐๐ ปี อยู่ติดกับแม่น้ำบางขาม โดยทางหน้าศาลจะหันไปทางแม่น้ำเนื่องจาก คนสมัยก่อนนั้นสัญจรทางน้ำ เชื่อกันว่าคนจีนที่เดินทาง มาอาศัย แผ่นดินสยาม (เสียดินหมอนใบ) เป็นผู้สร้าง ผู้เฒ่าผู้แก่ ได้เล่าให้ลูกหลานฟังว่า เดิมเป็น ตลาดค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า มีการชนไก่ ภายหลังได้มีการบูรณะศาลใหม่และเปลี่ยนชื่อมาเป็น ศาลเจ้าพ่อเจ้าแม่บ้านชี มีผู้คนมากมาย โดยเฉพาะคนไทยเชื้อสายจีน และบุคคลที่อยู่อาศัยใกล้เคียงมา กราบไหว้กันหนาแน่นในช่วงเทศกาลตรุษจีน สารทจีน แต่ในช่วงสถานการณ์โควิดทำให้ผู้คนมากราบบ ใ้วันน้อยลง

เมื่อปี พ.ศ ๒๕๖๓ คนกรุงเทพฯ ฯ เดินทางมาหาศาลเพราะฝันเห็น โดยมีนายกเทศบาลตำบล ท่าโขลง เป็นผู้พามา ไปหาหลายที่ก็ยังไม่ใช่ตามที่ฝัน ครั้นเมื่อพามาที่ศาลแห่งนี้ พอได้เห็นก็บอกว่าใช่ แล้ว และได้เข้าไปกราบไหว้ด้วยความศรัทธา

๒. ตะเคียนคู่

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่วัดกำแพง ซึ่งตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ที่วัดกำแพงนี้จะมีต้นตะเคียนใหญ่อยู่ ๒ ต้น ปลูกอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน จึงเรียกกันว่าตะเคียนคู่ ต้นหนึ่งหลวงตาเข้าซึ่งเป็นพระภิกษุอยู่ในวัดนั้นปัจจุบันท่านมรณภาพแล้ว ท่านไปเยี่ยมบ้านโยมใน หมู่บ้านคลองละครซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงกับวัดนั้น และกลับวัดประมาณเที่ยงคืน ท่านเห็นผู้หญิง คนหนึ่งยืนอยู่ใต้ต้นตะเคียน ต่อมาต้นตะเคียนเจริญเติบโตขึ้นแผ่กิ่งก้านสาขาไปทางโรงเรียน วัดกำแพง ซึ่งเป็นที่กีดขวางมากหลวงพ่ोजื่อซึ่งขนาดนั้นท่านเป็นเจ้าอาวาสของวัดกำแพงจึงให้โค่น ต้นตะเคียนเสีย โดยให้พระภิกษุในวัดชื่อหลวงตาเดือนและหลวงตาดวงเป็นผู้โค่น ต้นตะเคียนนั้นใหญ่ มากขนาด ๒ คนโอบยังไม่รอบและยังมีต้นไทรอยู่ข้างหน้าอีก ๒ ต้น เมื่อหลวงตาทั้งสองตัด ต้นตะเคียนแล้วต้นตะเคียนก็ยังไม่งดงต้องไปนำเอาเชือกมาผูกกิ่งตะเคียนแล้วให้นักเรียนประมาณ ๑๐๐ กว่าคน รวมทั้งคณะครูด้วยช่วยกันดึงก็ไม่สำเร็จ หลวงตาดวงจึงเข้าไปฟันซ้ำอีก ต้นตะเคียนก็ไม่ ล้มตามความต้องการหลวงตาทั้งสองจึงได้นำรูปมาจุดบอกแม่ตะเคียนแล้วฟันซ้ำอีกครั้งต้นตะเคียน ก็โค่นลงมาอย่างง่ายดาย จึงเชื่อกันว่าที่ต้นตะเคียนนั้นมีนางตะเคียนสิงสถิตอยู่

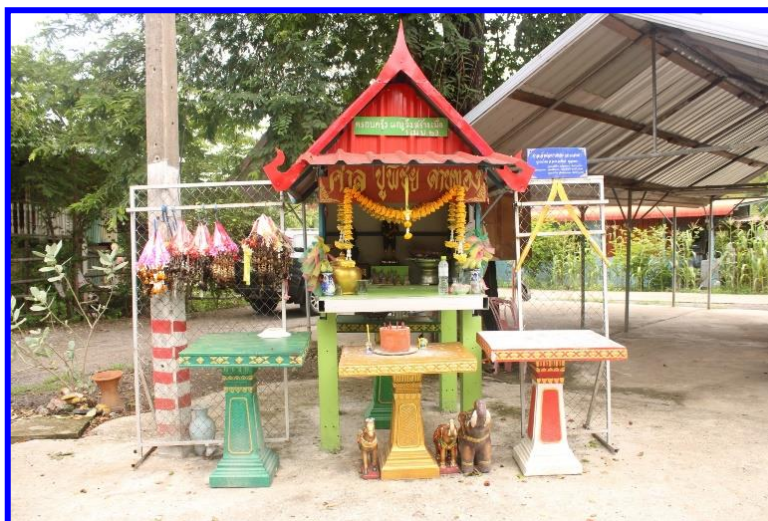
๓. ศาลปู่กาต

ณ หมู่บ้านหัวแหลม บริเวณหมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สร้างขึ้นเป็นศาล อยู่บริเวณข้างสะพานปูนข้ามแม่น้ำบางขามเรียกกันว่าศาลปู่กาต ศาลปู่กาตนี้เป็นศาลเก่าแก่เป็น ๑๐๐ ปีแล้วได้ผู้คนบริเวณนั้นจะนับถือกันมาก ถ้าใครต้องการให้ท่านช่วยอะไรก็จะไปบนบานศาลกล่าวบอกเล่าท่านและเมื่อได้สิ่งที่พึงประสงค์แล้วก็จะพากันไปแก้บนด้วยพวงมาลัยหรืออาหารหวานคาวต่างๆ ตามที่ได้บอกเล่าท่านไว้ส่วนใหญ่ผู้ที่ไปขอให้ท่านช่วยก็มักจะได้สมดังใจปรารถนา ประชาชนบริเวณนั้นจึงนับถือกันว่าศาลปู่กาตเป็นศาลเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์

เป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจุบันที่ศาลปู่กาตจะมีพวงมาลัยเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ของศาลปู่กาต

๔. ศาลปู่พิชัยดาบทอง

ศาลปู่พิชัยดาบทอง หรือ เจ้าพ่อสแกศาล ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เจ้าพ่อดาบทอง เป็นแม่ทัพ และได้มาเสียชีวิต ชาวบ้านจึงสร้างศาลนี้ขึ้นมา นับว่าเป็นศาลเก่าแก่อายุมาราวหลายร้อยปี ถ้าใครต้องการให้ท่านช่วยอะไรก็จะไปบนบานศาลกล่าวบอกเล่าท่านและเมื่อได้สิ่งที่พึงประสงค์แล้วก็จะพากันไปแก้บนด้วยพวงมาลัย บุหรี่ เหล้า ตามที่ได้บอกเล่า

ท่านไว้ส่วนใหญ่ผู้ที่ไปขอให้ท่านช่วยก็มักจะได้สมดังใจปรารถนา ประชาชนบริเวณนั้นจึงนับถือกันว่า ศาลปู่พิชัยดาบทอง เป็นศาลเจ้าที่ศักดิ์สิทธิ์

๕. ศาลเจ้าลุ่มน้ำบางขาม หรือ ศาลเจ้าพ่อต้นหว้า

ศาลเจ้าลุ่มน้ำบางขาม หรือ ศาลเจ้าพ่อต้นหว้า ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๖. ศาลคุณปู่

ศาลคุณปู่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ศาลคุณปู่ นี้เป็นศาลเก่าแก่คาดว่าน่าจะมียุมาเป็น ๑๐๐ กว่าปี เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาวบ้านหมู่ที่ ๗ ผู้ที่ศรัทธาและเคารพนับถือ ก็จะมากราบไหว้ขอพร ภายหลังได้มีการปรับปรุงซ่อมแซมศาลโดยนายเสงี่ยม

๑๑.๔ อาหารคาวพื้นบ้าน

นางชลกร แสงเจริญ เกิดวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๙ สถานที่เกิด ตำบลเขาสมอคอน ปัจจุบันอายุ ๖๖ ปี อยู่บ้านเลขที่ ๓๖/๑ หมู่ ๙ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันมีอาชีพ ค้าขายกับข้าว อยู่ตลาดท่าโขลง สามารถทำอาหารได้หลายอย่าง ทั้ง ต้ม ผัด แกง ทอด มีลูกค้าประจำมากมาย เพราะรสชาติอาหารที่อร่อยถูกปาก

นางเบญจวรรณ หุ่นสุวรรณ ขายกับข้าว โดยจะรับทำตามที่ถูกคำสั่ง และส่งขายตามบ้านในตำบลบ้านชี

นางวันเพ็ญ มีศิริญ เกิดวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ อยู่บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีความเชี่ยวชาญการทำอาหารไทยทุกชนิด

๑๑.๕ อาหารหวานพื้นบ้าน

นางพิศมัย ผลเต็ม เกิดปี พ.ศ. ๒๕๐๗ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ อาศัยอยู่ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันมีอาชีพ ทำขนมไทยขาย โดยจะรับทำตามที่ถูกคำสั่ง และวิ่งขายตามบ้าน เช่น ขนมหม้อแกง เม็ดขนุน ข้าวเหนียวสังขยา

นางแสงดาว เจียดกำจร เกิดวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๓ จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จากโรงเรียนวัดท่าช้าง อยู่บ้านเลขที่ ๗ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันทำขนมขาย อยู่ที่ตลาดท่าโขลง ขนมที่ขายเป็นขนมไทย เช่น ขนมต้ม ขนมถ้วย ขนมตาล ขนมปลาเนม เป็นต้น โดยได้เรียนรู้การทำขนมจากการไปช่วยแม่ขายขนมตั้งแต่เด็ก จึงได้เรียนรู้การทำขนมจากแม่ ซึ่งมีความชื่นชอบการทำขนมด้วยทำให้เรียนรู้จดจำได้เร็ว

นางนกแก้ว ทองประเสริฐ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙ ขายขนมเป็ญ โดยจะทำขายหน้าโรงเรียนบ้านชี ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

นางณิชาพันธ์ กาหลง อยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปัจจุบันเปิดร้านขายกาแฟ ที่ขึ้นชื่อคือ ข้าวหลามมะพร้าวอ่อน

นางวันเพ็ญ มีหิรัญ เกิดวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ อยู่บ้านเลขที่ ๓๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีความเชี่ยวชาญการทำขนมไทย เช่น ขนมหม้อแกง ข้าวต้มมัด ทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง โดยรับทำตามงาน หรือตามลูกค้าสั่ง

๑๑.๖ ศิลปะการแสดงและการละเล่นพื้นบ้าน

ลิเก

นางสาววัลลภา นอบน้อม ปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ ๓๘/๑ หมู่ ๕ บ้านคลองละคร ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี มีความสามารถด้านลิเกไทย นางสาววัลลภา นอบน้อม เรียนรู้มาจากพ่อแม่ชอบพาไปดูลิเกคณะพรเทพพรทวีเป็นประจำพออายุประมาณ ๙ ปี ก็เริ่มหัดร้องลิเกเพราะว่าไปดูจนจำกลอนลิเกได้พ่อแม่เห็นว่าลูกร้องคำกลอนลิเกได้ พ่อแม่ก็พาไปสมัครลิเกกับคณะพรเทพพรทวี ทางคณะรับไว้ครั้งแรกเริ่มเล่น เฉพาะวันเสาร์ - อาทิตย์ต่อมาเริ่มเก่งมีการเรียนกับลิเกด้วยกัน ปัจจุบันแสดงลิเกทุกวันเพื่อหาเงินช่วยพ่อแม่

จากแนวคิด...สู่...ผลแห่งความสำเร็จ

คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี

ตามที่สมาชิกสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ได้ดำเนินการคัดเลือก คณะกรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๗ และกฎกระทรวงกำหนดที่มา คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา จำนวนกรรมการและ สมาชิก วาระการดำรงตำแหน่งการพ้นจากตำแหน่ง การประชุม การบริหารจัดการ และการ ดำเนินงานของสภาวัฒนธรรม พ.ศ.๒๕๖๒ นั้น

๑. นายกิตติศักดิ์	ศุภพงษ์	ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี
๒. นายมณฑล	มีลาภ	รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี คนที่ ๑
๓. นายอนุสรณ์	สกุลภักดี	รองประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบ้านชี คนที่ ๒
๔. นายจารึก	ขึ้นทันตา	นายทะเบียน
๕. นายนิรันดร์	ฐปหอม	กรรมการฝ่ายปฏิคม
๖. นายเทพฤทธิ์	แสงคล้าย	กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์
๗. นายถวิล	มีหิรัญ	กรรมการ
๘. นางสาวกัลย์นภัสสร	พรคณาปราษฎ์	กรรมการ
๙. นางสาวนัญญุรักษ์	พีชงาม	กรรมการ
๑๐. นางเครือวัลย์	ตรัสงาม	กรรมการ
๑๑. นางสาวอุทัยทิพย์	पालวัฒน์	กรรมการ
๑๒. นายณฤพนธ์	ผิวแดง	กรรมการ
๑๓. นายไพโรจน์	จิโรจน์วงศ์	กรรมการ
๑๔. นายไพรัชต์	มาลา	กรรมการ
๑๕. นายสิทธิโชค	พรหมประดิษฐ์	กรรมการ
๑๖. นายสุรัชย์	พิมพ์ภากรณ์	กรรมการ
๑๗. นางสาวพรทิพย์	पालวัฒน์	กรรมการ
๑๘. นางสาววาสนา	ทัพสกุล	กรรมการ
๑๙. นางสาวชลธิชา	โพธิ์ถนอม	กรรมการ

โดยมีหน้าที่ดังนี้

๑. เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เกี่ยวกับการ กำหนดนโยบายและแผนแม่บทวัฒนธรรมของชาติ
๒. เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และแนวคิดในการดำเนินงาน วัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายวัฒนธรรม
๓. ระดมทรัพยากร บุคลากรและสรรพกำลังต่าง ๆ จากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็น การดำเนินงานวัฒนธรรม
๔. ส่งเสริม สนับสนุนและร่วมจัดกิจกรรมขององค์กรภาคีและเครือข่ายวัฒนธรรม เพื่อการ อนุรักษ์ พัฒนา สร้างสรรค์ แลกเปลี่ยน สืบทอดและเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม
๕. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลการดำเนินงานขององค์กรภาคีและเครือข่าย วัฒนธรรม
๖. ดำเนินการอื่นใดตามที่คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม จังหวัด หรือหน่วยงานอื่นขอความร่วมมือทางวัฒนธรรม

โครงการจัดเก็บข้อมูลเครือข่ายประชาชนชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดลพบุรี

ความหมายของภูมิปัญญา ภูมิปัญญาไทย หรือ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาชีวิต ความเป็นอยู่ของ ประชาชนทั้งทางสังคม และเศรษฐกิจเนื่องจากภูมิปัญญาชาวบ้านเกิดขึ้นจากความรอบรู้ ประสบการณ์ แนวคิดที่ สังคม หรือชุมชนได้ถ่ายทอดสืบสานต่อกันมา ด้วยคนไทยแต่โบราณ มีภูมิปัญญาลาดล้าลึก ในการประดิษฐ์ คิดค้น สร้างสรรค์ เพื่อใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น เพื่อการดำรงชีวิตอย่าง สุขกายสบายใจ โดยเฉพาะภูมิปัญญาด้านปัจจัยพื้นฐานแห่งการดำรงชีพประกอบด้วยความสามารถ ในการแสวงหาอาหาร การปลูกสร้างที่อยู่อาศัยการคิดค้นประดิษฐ์สิ่งทอเพื่อการนุ่งห่มและความรู้ในการบำบัดรักษาโรคภัยไข้ เจ็บซึ่งช่วยให้สังคมไทยนับแต่อดีตดำรงอยู่ได้อย่างสุขสงบสืบถึงปัจจุบัน ประเภทของภูมิปัญญา มีการกำหนดสาขาภูมิปัญญาไทยไว้อย่างหลากหลายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่หน่วยงาน องค์กร และนักวิชาการแต่ละท่านนำมากำหนด ในภาพรวมภูมิปัญญาไทยสามารถแบ่งได้เป็น ๔ สาขาดังนี้

๑. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะและเทคนิคด้าน การเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้ ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เช่นการทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต การรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร (การทำนา/ทำสวน/ทำไร่/ประมง/ปศุสัตว์/ป่าไม้ ฯลฯ)

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูป ผลิตผล เพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการที่ทำให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้ รวมถึง การผลิตและการจำหน่ายผลผลิต ทางหัตถกรรมต่างๆได้

๓. สาขาการแพทย์แผนไทย หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ในการนำ การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น มาดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการ ป้องกัน เยาวยา รักษา โรคภัยไข้เจ็บของประชาชนในท้องถิ่น ชุมชน ให้มีสุขภาพและอนามัยที่ดีขึ้น เช่นยาจากสมุนไพร การนวด การประคบ การเป่า การพ่น ทั้งนี้รวมถึง การเฝ้าระวัง การรักษา และการป้องกันโดยใช้หลักการของ ธรรมชาติบำบัด ศิลปะบำบัด ซึ่งเป็นการป้องกัน เยาวยา และรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ได้ โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้ โดยไม่ต้องพึ่งยา และไม่ต้องหาหมอ

๔. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากคุณค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการ กองทุนและธุรกิจชุมชนทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ชุมชน ให้สามารถพัฒนา และบริหารองค์กรของตนเองได้ตามบทบาท และหน้าที่ขององค์กรเพื่อเสริมสร้างประโยชน์สุข /ความมั่นคงในชีวิต และส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน การจัดการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ สหกรณ์ชุมชน ฯลฯ เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่ม แม่บ้านกลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มประมง

พื้นบ้าน เป็นต้น รวมทั้งผลิตภัณฑ์ของชุมชนต่างๆเช่น กลุ่มผ้ามัดย้อม กลุ่มแม่บ้านผลิตไข่เค็ม ดินสอพอง ฯลฯ และผลิตภัณฑ์ขึ้นเยียมระดับตำบล หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (otop)

๖. สาขาโภชนาการ หมายถึง ความรู้ความสามารถ ในการเลือกสรร การประดิษฐ์ และการปรุงแต่ง อาหาร ทั้งประเภทหวาน (ขนมสด ขนมแห้งฯ) ประเภทคาว (ทั้งแกง ต้ม ผัด ยำ ฯลฯ) ที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์ ต่อสุขภาพ การเจริญเติบโตของสิ่งที่มีชีวิต สามารถเผยแพร่ ถ่ายทอดภูมิปัญญาที่ดั่งามดังกล่าวสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป หรือการสร้างสรรค์งานทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นและชุมชน

๗. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านด้านทัศนศิลป์ (จิตรกรรม ประติมากรรม ปูนปั้น ภาพพิมพ์ ภาพถ่าย การออกแบบต่าง ๆ) และศิลปะการแสดงสาขาต่าง ๆ (ดนตรี นาฏศิลป์ คีตศิลป์ ศิลปะมวยไทย การละเล่นพื้นบ้าน และการแสดงต่าง ๆ)

๘. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถด้านวรรณศิลป์ (หัตถ์คดี สารคดี นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์) การผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษาทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้ง ด้านวรรณกรรมทุกประเภท เช่น การจัดทำสารานุกรมภาษาถิ่น การปริวรรตหนังสือโบราณ การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การพัฒนา การเผยแพร่ การถ่ายทอด การเรียน การสอนภาษาถิ่นและวรรณกรรมท้องถิ่นต่าง ๆ เป็นต้น

๙. สาขาปรัชญา การศึกษา ศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์ และปรับใช้ปรัชญา การศึกษา หลักธรรมคำสอน ทางศาสนา ความเชื่อ และประเพณีดั้งเดิม ที่มีคุณค่าให้เหมาะสมไปดำเนินการเพื่อ สืบทอด และเสริมสร้างสันติสุข ให้เกิดขึ้นแก่ท้องถิ่น และชุมชน

คุณสมบัติภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี

๑. เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่ใน จังหวัดลพบุรี อย่างน้อย ๑๐ ปี และยังมีชีวิตอยู่ในวันที่ประกาศผลการคัดเลือก

๒. เป็นบุคคลที่น้อมนำหลักธรรมของศาสนา/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการ ดำเนินชีวิต/ดำเนินงานตามหน้าที่/ตั้งใจทำงานด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม และไม่เคยมีประวัติเสียหาย

๓. มีผลงานดีเด่นหรือมีกิจกรรมเป็นที่ปรากฏแก่สาธารณชนเป็นที่ยอมรับของสังคมลพบุรี และสังคมทั่วไป ในสาขานั้น ๆ

๔. เป็นผู้ที่สามารถนำความรู้ และประสบการณ์มาพัฒนา สร้างสรรค์ และเผยแพร่ผลงานแก่สังคม ส่วนรวมได้

๕. เป็นผู้นำทางความคิดและหรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถปรับใช้และประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเศรษฐกิจ และสังคมในชุมชนนั้น ๆ

๖. มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาแก่ชุมชน เยาวชนและผู้สนใจทั่วไปอย่างต่อเนื่องในท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลบ้านชี ปีพุทธศักราช ๒๕๖๕

๑. สาขาเกษตรกรรม

นายสมหมาย เกิดแก่น อายุ ๖๒ ปี

เกิด วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๓

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี

อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วุฒิการศึกษา จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ ๗

จากโรงเรียนวัดท้องคุ้ง ตำบลบ้านชี

อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ความเชี่ยวชาญ การทำไม้ตัด ไม้สร้าง หลังจากจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ จากโรงเรียนวัดท้องคุ้ง ก็มาช่วยงานที่บ้าน โดยทางครอบครัวมีอาชีพทำไม้ตัดจำหน่าย เริ่มจากเรียนรู้จากการที่ตามพ่อไปดูวิธีการทำ โดยจะไปหาไม้ในป่าเลือกดูลักษณะของต้นไม้ และนำมาตกแต่งให้สวยงาม

๒. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ อายุ ๗๑ ปี

เกิด วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒๗ หมู่ ๖ ตำบลบ้านชี

อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วุฒิการศึกษา จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖

จากการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

ความเชี่ยวชาญ เป็นวิทยากรการจักสานมานาน เกือบ ๔๐ ปี ได้สอนตามสถานที่ต่าง ๆ มากมายทั้งในจังหวัดลพบุรี และต่างจังหวัด สามารถจักสานได้ หลายรูปแบบจากหวาย ไม้ไผ่ ตันกล้วย หรือตันกก เป็นของใช้ เช่น กระบุง ตะกร้า กระดัง และอื่นๆ มากมาย

๓. สาขาศิลปกรรม

นายวิเชียร ชิดชอบ อายุ ๕๒ ปี

เกิด วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๓

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๒๔/๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านชี
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วุฒิการศึกษา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
จังหวัดลพบุรี

ความเชี่ยวชาญ ด้านดนตรีไทย ปัจจุบันเป็นครูสอนดนตรี ที่โรงเรียนบ้านชีวิทยา โดยได้สอนด้านดนตรีไทย การบรรเลงกลองยาว ด้านดนตรีสากล (ดุริยางค์สากล) อีกทั้งยังเป็นวิทยากรให้กับหน่วยงานอื่นๆในเขตตำบลบ้านชีมากมาย ได้แก่

๑. ได้รับเป็นวิทยากรสอนดนตรีไทยแก่เยาวชนลุ่มน้ำบางขาม
๒. ได้รับเป็นวิทยากรสอนดุริยางค์แก่นักเรียนโรงเรียนวัดบางพัง
๓. ได้รับเป็นวิทยากรสอนกลองยาวให้กับการศึกษาออกโรงเรียน

๔. สาขาปรัชญา การศึกษา ศาสนา และประเพณี

พันโทนิพนธ์ ฮวบเจริญ อายุ ๗๕ ปี

เกิด วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

ที่อยู่ บ้านเลขที่ ๑๙๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านชี
อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

วุฒิการศึกษา จบการศึกษาระดับ มศ.๓
จากโรงเรียนโสภิตธรรมสาส์น
จังหวัดลพบุรี

ความเชี่ยวชาญ เป็นพิธีกรทางด้านศาสนา โดยพันโทนิพนธ์ หลังจากเกษียณอายุราชการทหาร ก็มาสนใจทางด้านศาสนพิธี และได้เรียนรู้ฝึกฝนเรื่อยมา ปัจจุบันทำหน้าที่พิธีกรทางด้านศาสนา เช่น งานแต่งงาน งานบวช เป็นต้น

โครงการเชิดชูเกียรติ “คนดีศรีตำบลบ้านชี” พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. หลักการและเหตุผล

สังคมไทยปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยเจริญเติบโตทางด้านวัตถุทำให้มีความสะดวกสบายกว่าอดีตมากเป็นสังคมบริโภคแสวงหาเงินตราไขว่คว้าหาสิ่งบำเรอความสุขอำนาจตำแหน่งโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องให้มีความเพียงพอในการดำรงชีวิตขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมทำให้เกิดปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรมประชาชนในสังคมโดยเฉพาะเยาวชนจึงขาดแบบอย่างที่ดีในการดำรงชีวิต

ท่านเจ้าคุณพระพรหมคุณาภรณ์ ได้เมตตาให้แนวทางในการปลูกฝังค่านิยมที่ดีงามในสังคมว่าจะต้องประกอบด้วยวิธีการสำคัญ ๕ ประการ คือ

๑. การร่วมมือกันอย่างสำคัญจากทุกฝ่ายทุกคนในสังคม
๒. การตั้งเป้าหมายว่าต้องดำเนินการกับทุกกลุ่มอย่างพร้อมเพรียงกัน
๓. การดำเนินการอย่างต่อเนื่องจนสามารถปลูกฝังจนเป็นนิสัยปกติ
๔. การมีแบบอย่างที่ดีให้เรียนรู้
๕. การใช้มาตรการในการให้คุณในกรณีทำความดี และให้โทษในกรณีสร้างปัญหาให้สังคม

สภาวัฒนธรรมจังหวัดลพบุรี ได้น้อมนำแนวทางของพระพรหมคุณาภรณ์ดังกล่าวข้างต้นมาดำเนินการ โดยการดำเนินการโครงการเชิดชูเกียรติคนดีศรีตำบลขึ้น การเน้นการสรรหาบุคคลและองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชนที่ทำงานเสียสละ และสร้างสรรค์ความดีต่อสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นการยกย่องบุคคลองค์กรที่ทำความดี เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้ และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต และการทำงานเป็นการพัฒนาระบบการยอมรับคุณค่าและส่งเสริมบุคคลองค์กรที่ตั้งใจทำงานด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวมเป็นขวัญกำลังใจในการพัฒนาการทำงานด้วยคุณธรรมยิ่งยั้งขึ้นเป็นแรงบันดาลใจให้บุคคลองค์กรอื่นเอาเป็นแบบอย่างโดยได้กระทำต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ ศึกษาค้นหาเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลองค์กรที่น้อมนำหลักธรรมของศาสนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการดำเนินชีวิตดำเนินงานตามหน้าที่ตั้งใจทำงานด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

๒.๒ สรรหายกย่องบุคคลองค์กรตามข้อ ๒.๑ ที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานอย่างสร้างสรรค์สังคมต่อไป

๒.๓ ยกย่องเชิดชูประชาสัมพันธ์เผยแพร่วิธีคิดวิธีการทำงานคุณธรรมความดีต่าง ๆ สู่สาธารณะด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปยังไม่สิ้นสุด

๓.เป้าหมาย

๓.๑ เป้าหมายเชิงปริมาณ

๓.๑.๑ ศึกษาค้นหาเก็บรวบรวมข้อมูลบุคคลองค์กรที่น้อมนำหลักธรรมของศาสนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการดำเนินชีวิตดำเนินงานตามหน้าที่ตั้งใจทำงานด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวม

๓.๑.๒ สรรหายกย่องบุคคลองค์กรที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไป จำนวน ๑๐ ประเภท

๓.๑.๓ จัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูประชาสัมพันธ์เผยแพร่วิถีคิดวิธีการทำงานคุณธรรมความดีต่างๆ สู่สาธารณะด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปอย่างไม่มีสิ้นสุด

๓.๒ เป้าหมายเชิงคุณภาพ

๓.๒.๑ ข้อมูลบุคคลองค์กรที่น้อมนำหลักธรรมของศาสนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระเจ้าอยู่หัวมาใช้ในการดำเนินชีวิตดำเนินงานตามหน้าที่ตั้งใจทำงานด้วยความเสียสละเพื่อประโยชน์สุขของสังคมส่วนรวมจะได้รับการศึกษาเก็บรวบรวมไว้อย่างเป็นระบบ

๓.๒.๒ บุคคลองค์กรที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปจะได้รับการยกย่อง

๓.๒.๒ บุคคลองค์กรที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปจะได้รับการยกย่อง

๓.๒.๓ วิถีคิดวิธีการทำงานคุณธรรมความดีต่างๆของบุคคลองค์กรที่ได้รับการยกย่องเป็นคนดีศรีตำบลอำเภอได้รับการยกย่องเชิดชูประชาสัมพันธ์เผยแพร่สู่สาธารณะด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปยังไม่มีสิ้นสุด

๔.ขั้นตอนการดำเนินงาน

๔.๑ คณะกรรมการบริหารสภาวัฒนธรรมตำบลพิจารณาเห็นชอบให้โครงการกำหนดเวลากำหนดงานประเภทของรางวัลเชิดชูเกียรติงบประมาณการ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔.๒ ระดมความคิดประชุมเพื่อขอความเห็นความร่วมมือในการดำเนินโครงการจากบุคคลองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเอกชนเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการในส่วนต่างๆ

๔.๓ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการชุดต่างๆที่ประกอบด้วยบุคคลองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐเอกชนประชุมวางแผนดำเนินการตามหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละคณะตั้งแต่

๔.๓.๑ การศึกษาค้นหาเก็บรวบรวมข้อมูลไว้อย่างเป็นระบบ

๔.๓.๒ การเสาะหาและประกาศยกย่องเป็นคนดีศรีตำบล

๔.๓.๓ จัดกิจกรรมยกย่องเชิดชูประชาสัมพันธ์เผยแพร่วิถีคิดวิธีการทำงานคุณธรรมความดีต่างๆสู่สาธารณะด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลายเช่นงานคนดีศรีตำบลอำเภอพิมพ์หนังสือจัดนิทรรศการสื่อมวลชนเป็นต้นเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลองค์กรทั่วไปให้ได้เรียนรู้และยึดถือเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตและการทำงานสร้างสรรค์สังคมต่อไปอย่างไม่มีสิ้นสุด

คนดีศรีตำบลบ้านชี ปีพุทธศักราช ๒๕๖๕

สาขาผู้สร้างสรรคงานศิลปะ วัฒนธรรม นวัตกรรม และช่างฝีมือ

ประวัติส่วนตัว

๑.ชื่อ นางวันดี นามสกุล ยิ้มไพบูลย์ เกิดวันที่ ๑ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔
สถานที่เกิด ณ บ้านเลขที่ ๗๕ หมู่ที่ ๔ อำเภอดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี ปัจจุบันอายุ ๗๑ ปี

๒.ครอบครัว

ชื่อสามี/ภรรยา นายประยูร ยิ้มไพบูลย์

อาชีพ วิทยากร บุตร (ชาย) ๒ คน (หญิง) ๒ คน รวมทั้งหมด ๔ คน ได้แก่

๒.๑ นางสาววิไลรักษ์ ยิ้มไพบูลย์

๒.๒ นางสาวณิชานันท์ ยิ้มไพบูลย์

๒.๓ นายเฉลิมชัย ยิ้มไพบูลย์

๒.๔ นายชาญณรงค์ ยิ้มไพบูลย์

ประวัติชีวิตและผลงาน

๑.ชีวิตวัยเด็ก / ครอบครัว

เป็นวิทยากรการจักสาน มานานเกือบ ๔๐ กว่าปี ได้ไปสอนตามสถานที่ต่าง ๆ มากมาย ทั้งในจังหวัดลพบุรี และต่างจังหวัด สามารถจักสานได้หลายรูปแบบจากหวาย ไม้ไผ่ จากผักตบชวา ตันกล้วย หรือต้นกก เป็นของใช้ เช่น กระบุง ตะกร้า กระโถง และอื่นๆ ส่วนงานละเอียดที่ทำจากหวาย เช่น หวายหิน หวายหอมมาผ่าเป็นเส้น และนำมาดัดเสียดให้เป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วนำมาสานร่วมกับไม้ไผ่ หรือดียว เพื่อเกิดลวดลายสวยงามให้ใส่ของไปวัด หรืองานบุญต่าง ๆ

ส่วนรูปแบบถ้าเป็นแบบโบราณก็จะเรียกตะกร้าหูแมงมุม หรือหางวงต่อมาจึงดัดแปลงให้เข้ากับยุคสมัยมีส่งรูปไข่ ทรงรี ทรงสี่เหลี่ยม ทรงหกเหลี่ยม ทรงแปดเหลี่ยมและอีกมากมายหลายรูปแบบ

๒. การศึกษา

จบการศึกษาสูงสุดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากการศึกษาออกโรงเรียน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๓. ครูบาอาจารย์ที่ถ่ายทอดความรู้ให้มี ดังนี้

- ๓.๑ คุณครูสาย ประถมศึกษา
๓.๒ คุณครูกรองแก้ว มัธยมศึกษาตอนต้น

๔. ประวัติการทำงาน

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้สมัครเป็นวิทยากร ประจำศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) อำเภอบ้านหมี่ ได้ไปสอนฝึกอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มผู้ว่างงาน กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้พิการ และกลุ่มเด็ก นำวิชาที่เรียนไปประกอบอาชีพหลัก และอาชีพเสริมสร้างรายได้

นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ เป็นครูสอนให้ชาวบ้านทำตะกร้าหวาย ให้ความรู้แก่คนที่สนใจ โดยค้นคว้าการจักสานงานไม้ไผ่ทุกชนิดด้วยตัวเองจนสามารถทำการจักสานหวาย และไม้ไผ่ได้ทุกรูปแบบ ประกอบกับเป็นคนละเอียด ประณีต ผลงานของ นางวันดี ยิ้มไพบูลย์ จึงสวยงามดูดี เมื่อส่งเข้าประกวดจึงได้รับรางวัลมากมายจนกระทั่งมีร้านค้าหัตถกรรมพื้นบ้านเป็นของตนเอง จึงทำจำหน่ายทั้งในบริเวณตำบล และส่งไปต่างจังหวัดอีกด้วย แล้วยังจักสานจากวัสดุเหลือใช้วัสดุท้องถิ่น เช่น ผักตบชวา ไม้ไผ่ ต้นกล้วย ต้นกก

๕. ความรู้ความสามารถ ที่ควรสืบทอดหรือถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง คือ

งานจักสานได้หลายรูปแบบจากหวาย ไม้ไผ่ จากผักตบชวา ต้นกล้วย หรือต้นกก เป็นของใช้ เช่น กระบุง ตะกร้า กระโถง และอื่นๆ ส่วนงานละเอียดที่ทำจากหวาย เช่น หวายหิน หวายหอมมาผ่าเป็นเส้น และนำมาดัดเสียดให้เป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วนำมาสานร่วมกับไม้ไผ่ หรือดียว เพื่อเกิดลวดลายสวยงามให้ใส่ของไปวัดหรืองานบุญต่าง ๆ

๖. การถ่ายทอดความรู้ มีวิธีการและขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

- ๖.๑ สาระสำคัญในการทำตะกร้าหวาย วัสดุ อุปกรณ์
๖.๒ จุดประสงค์ และการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ ในการทำแบบ
๖.๓ ขอบข่ายเนื้อหาความหมายของคำว่าแบบ
๖.๔ กิจกรรมการเรียนการสอน เข้าสู่บทเรียนขั้นตอนการให้ความรู้
๖.๕ สื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ในการสานตะกร้า

๗. ประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ ตั้งแต่ต้น ถึงปัจจุบัน

๗.๑ ผ่านการอบรมโครงการส่งเสริมฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพพระยาสัน เพื่อแก้ปัญหาความยากจนประเภทงานกระเป๋าสักจากสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในปี พ.ศ.๒๕๔๘

๗.๒ ผ่านการอบรมโครงการส่งเสริมฝึกอบรมและพัฒนาวิชาชีพพระยาสัน เพื่อแก้ปัญหาความยากจนประเภทงานการสลักระจกจากสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาในปี พ.ศ.๒๕๔๙

๗.๓ เป็นเจ้าของสถานประกอบการงานจักสาน ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๗.๔ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ

๗.๕ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุไม้ไผ่ในสถาบันการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๖ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากผักตบชวาใน
สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๗ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุการมะพร้าวใน
สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๘ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุเหลือใช้ใน
สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ

๗.๙ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุท้องถิ่นใน
สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ

๗.๑๐ เป็นวิทยากรในการฝึกอบรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากวัสดุอื่นๆตามความ
ต้องการของชุมชนหรือความต้องการของหน่วยงานต่างๆ

๗.๑๑ เป็นวิทยากรประจำการศึกษานอกโรงเรียน อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

๘. เกียรติคุณ/และรางวัลต่างๆที่เคยได้รับ เรียงตามลำดับดังนี้

๘.๑ รับโล่รางวัลคนเก่งระดับอำเภอ ประจำปี ๒๕๔๙

๘.๒ รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๐

๘.๓ รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๖

๘.๔ รับรางวัลอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๗

๘.๕ รับเข็มเชิดชูเกียรติอาสาสมัครสาธารณสุขดีเด่นระดับตำบล ประจำปี ๒๕๔๖
และ ๒๕๔๗ จากคุณหญิงสุตารัตน์ เกยุราพันธุ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๘.๖ รับรางวัลศูนย์อำนวยการต่อสู้ เพื่อเอาชนะยาเสพติด

๘.๗ หม่อมเจ้าหญิงจันทร์ศรีสร ยุคล ประทานเกียรติบัตร

๘.๘ เครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน และชุมชน เมืองอำเภอบ้านหมี่

๘.๙ โครงการงดเหล้าเข้าพรรษา ทำความดีถวายในหลวง

๘.๑๐ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัยในพื้นที่เสี่ยง

๘.๑๑ การเผยแพร่คลังปัญญาผู้สูงอายุดีเด่น ด้านอุตสาหกรรม และหัตถกรรม

๙. ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๒๗ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านชี อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

โทรศัพท์มือถือ ๐๘๙-๘๐๒๕๓๓๐

